

॥ श्री ॥

खोंडागच्छीय श्रावकस्य
सार्थपंथ प्रतिक्रमणसूत्र.

तथा

केटवां ओक स्तवन, सञ्ज्ञाओ
वगेरे प्रकरणा.

तेने यथामति संशोधन करीने

पूज्य लहारक

श्रीकल्याणयंदल नययंदलनी

आज्ञाथी

मोहमयी मध्यें

शेठ रामल तार्छ भाधवळयें

नगदीश्वर प्रेसभां छपूवी

प्रगुट कल्यां छे.

संवत् १८७८

आपुस्तकनो हळ्ळ भालेडे पोताने स्वाधीन

राज्यो छे.

॥ અનુક્રમણિકા પ્રારંભઃ ॥

• વિષય •

પૃષ્ઠ

૧	પંચ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર	૧
૨	ઈછામિ જમાસમણો	૨
૩	પંચિંદિય	૨
૪	ઈરિયાવહિયં	૩
૫	તસ્સ ઊત્તરી	૬
૬	અન્નંથં ઊસસિએણં	૭
૭	લોગસ્સ	૮
૮	સામાયિક લેવાનો પાઠ	૧૩
૯	નમુથ્થુણંનો પાઠ	૧૪
૧૦	સામાયિક પારવાનો પાઠ	૧૮
૧૧	પડિક્કમણું ઈછામિ જમાસમણો	૧૯
૧૨	આવસિ આએનો પાઠ	૨૧
૧૩	પડિક્કમણુ ઠાવવાનો પાઠ	૨૨
૧૪	ઈછામિ ઠામિન્ને પાઠ	૨૩
૧૫	તપના કાઊસ્સગ્ગની આંહ આથા	૨૫
૧૬	ખારવ્રતના અતિથાર	૩૧
૧૭	વંદિત્તા સૂત્ર	૫૫
૧૮	ગુરુજામણાનો પાઠ	૮૩
૧૯	આયરિય ઊવઝ્ઝાય	૮૫

२०	नवकारसी आदि दश पथ्यज्जाण	८७
२१	चौदनी यमनी गाथा	८७
२२	सामायिक लेवानो विधि	८८
२३	सामायिक पारवानो विधि	८८
२४	दैवसिद्ध प्रतिक्रमण विधि	८८
२५	राष्ट्र प्रतिक्रमण विधि	१०२
२६	पाक्षिक प्रतिक्रमण विधि	१०३
२७	योभासी प्रतिक्रमण विधि	१०४
२८	सांवच्छरिक प्रतिक्रमण विधि	१०४
२९	वरसीतपना डाढिस्सग्गनो पाठ	१०४
३०	पोसह लेवानो विधि	१०८
३१	पोसह पारवानो विधि	१११
३२	योवीश तीर्थंकरनुं स्तवन	११२
३३	श्रीपार्श्वनाथनुं स्तवन	११३
३४	श्रीशांति ङिन विनति	११४
३५	श्रीवर्धमान ङिन स्तुति	११७
३६	श्री गौतमस्वामीनी सञ्जाय	११७
३७	श्रीशांतिनाथनुं स्तवन	११८
३८	श्रीपार्श्वनाथ स्तोत्र	१२०
३९	श्रीपंथपरमेशि सञ्जाय	१२०
४०	श्रीसीमंधर ङिन स्तवन	१२२

૪૧	સામાયિડ જત્રીશ દોષની સજ્જાય	૧૨૩
૪૨	આવડના એકવીશ ગુંણની સજ્જાય	૧૨૫
૪૩	શિખામણની સજ્જાય	૧૨૬
૪૪	આવડની કરણીની સજ્જાય	૧૨૮
૪૫	શોભસતીની સજ્જાય	૧૩૦
૪૬	નવકારનો છંદ	૧૩૨
૪૭	મહાવીરભિન સ્તવન	૧૩૫
૪૮	મહાવીરાષ્ટક	૧૩૭
૪૯	મહાવીરસ્તવ પ્રભાતેં કહેવાનું	૧૩૯
૫૦	હિતોપદેશ પચ્ચીશી	૧૪૦
૫૧	જ્ઞાન પચ્ચીશી	૧૪૩
૫૨	જાલયંદ જત્રીશી	૧૪૫
૫૩	આદેશરની વિનતિ	૧૫૬
૫૪	સરસતીનો છંદ	૧૬૨
૫૫	શ્રીસંભવનાથનું સ્તવન	૧૬૮
૫૬	દોષદીની સજ્જાય	૧૬૯
૫૭	મેઘ કુમારની સજ્જાય	૧૭૨
૫૮	અરણીક મુનિની સજ્જાય	૧૭૩
૫૯	રેવતીની સજ્જાય	૧૭૪
૬૦	પારસનાથનો છંદ	૧૭૫
૬૧	માંગલિક	૧૭૯

૬૨	શ્રીઅન્નિતન્નિનસ્તવન	૧૮૧
૬૩	વંડથૂલની સઝઝાય	૧૮૨
૬૪	થોવીશ ત્રીર્થંકરનું સ્તવન	૧૮૪
૬૫	સુવિધિનાથનું સ્તવન	૧૮૬
૬૬	ઘર્મનાથનું સ્તવન	૧૮૭
૬૭	અન્નિતનાથનું સ્તવન	૧૮૮
૬૮	દશાર્ણભસ્ત્રની સઝઝાય	૧૮૮
૬૯	શ્રીપારસનાથનું સ્તવન	૧૮૨
૭૦	નંજુસ્વામીની સઝઝાય	૧૮૩
૭૧	રાન્નિમતીની સઝઝાય	૧૮૫
૭૨	મેઘમુનિનું ચોઢાલીયું	૧૮૬
૭૩	એલાયથી કુમરની સઝઝાય	૧૮૭
૭૪	શ્રીમહાવીર ન્નિનસ્તવન	૨૦૦
૭૫	શ્રીમહાવીર ન્નિનસ્તવન	૨૦૧
૭૬	શિખામણની સઝઝાય	૨૦૨
૭૭	પરનારીપરિહાર સઝઝાય	૨૦૩
૭૮	કુમતિ સુમતિની સઝઝાય	૨૦૪
૭૯	જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન	૨૦૫
૮૦	જ્ઞાનપંચમીની સઝઝાય	૨૦૬
૮૧	શ્રીગૌતમસ્વામીનો રાસ	૨૦૭
૮૨	નેમનાથનું સ્તવન	૨૧૭

॥ श्रीवीतरागाय नमः श्रीगुडल्यो नमः ॥

॥ अर्थ ॥

आवडनुं पडिडु भएणुं, सामाधिक, सञ्जा
याहिक लजिये छैये.

॥ तिहां प्रथम पंच परमेशि
नमस्कार प्रारंभः ॥

ओश्रीश अतिशय अने जार गुणों करी सहित
जेवा श्रीअरिहंत प्रलुने महारो नमस्कार हो ॥ १ ॥
नेणों आह उर्मने क्षय उर्यां छे जेवा श्रीसिध्द लग
वान् तेने महारो नमस्कार हो ॥ २ ॥

नमो अरिहंताणं नमो सिध्दाणं ॥

छत्रीश गुणों करी सहित जेवा श्रीआचार्य प्रलु
ने महारो नमस्कार हो ॥ ३ ॥ पश्चीश गुणों संयुक्त
श्रीविपाध्यायलने महारो नमस्कार हो ॥ ४ ॥

नमो आयरियाणं नमो विष्णुआयाणं ॥

अदी द्वीपने विषे ने कोछ साधु सत्तावीश गुणों
जिराणमान् छे, ते सर्व साधु प्रत्ये महारो नमस्कार
हो ॥ ५ ॥

नमो लोके सव्यसाहूणं ॥

એ પૂર્વોક્તા પંચ પરમેષ્ઠિને જે ગુરૂચેં મનેં ઓલ-
જાવ્યા છે, તે ગુરૂદેવને મહારી ત્રિકાલ વંદના હોને
ઠાઈતિ ॥૧૧॥

શ્રી ગુરૂદેવને ત્રિકાલ વંદણા ઠાઈતિ ॥૧૧॥

હવે એવા ગુરૂને વંદના કરનાર કહે છે.

ઈચ્છું છું, હે ક્ષમાશ્રમણ! એટલે સાધુભાત-
મને વાંદવાને (નવણિબ્બને કેને) મહારા શરીરની
શક્તિયેં સહિત

ઈછ્છામિ જમાસમણો વંદિણિં નવણિબ્બને
પાપના જે વ્યાપાર, તેને નિષેધીને હે પૂણ્યભાં હું
તમોને મસ્તકેં કરી વાંદું છું ॥ ઈતિ ॥૧૨॥

નિસીહિં આએ પૂણ્યભ મથ્યએણ વંદામિ ॥૧૨॥

હવે ગુરૂ કહેવા છે? તે કહે છે.

પાંચેંદ્રિયના ત્રેવીશ વિષયને સંવરનાર

પંચિંદ્રિય સંવરણો ॥

તથા નવ પ્રકારેં જ્ઞાનચર્યની ગુપ્તિના ધરનાર
એટલે શીલની નવ વાડના પાલનાર,

તહ નવવિહ જંભયેર ગુપ્તિધરો ॥

ચાર પ્રકારના ક્રોધાદિક કષાયથી મુકાણા છે.

ઈએ અહારસ ગુણોદિ સંબુતો ૧૧૫૫

पश्य महज्वयं भुन्तो ॥

पंचविहायार पादशा समर्थो ॥

~~पंथ सभिन्नो तिगुत्तो ण~~

छत्तीस गुणो गुड भञ्ज ॥२॥ इति ॥७॥

તમારી ઈચ્છા પૂર્વક આદેશ આપો. હે ભગવન્ના પૂન્યા!

ॐ छान्दोग्येण संहिसह लोचनम् ॥

ઈરિયાપથિક ને ચાલવાનો માર્ગ તેને વિષે થઈ

એવી ને જીવ વિરાધના રૂપ સપાપંક્તિયા, તે થકી હું
પડિહ્મું? એટલે નિવર્તું? પાપ દાણું? તેવારે ગુરુ
કહે કે, પડિહ્મ મહુ એટલે નિવર્તો પાપ દાણો. તેવારે

શિષ્ય કહે, ઈચ્છું. એટલે પ્રમાણ છે.

ઈરિયાવહિયં પડિહ્મમામિ ાઈછાં

કુંપણ પડિહ્મમિથિં એટલે પડિહ્મમવાને નિવર્ત્ત-
વાને ઈછામિ એટલે ઈચ્છું છું. રૂડી પેરેં માર્ગે ચા-
લતાં ઈરિયા શોધતાં પણ ને જીવોને

ઈછામિ પડિહ્મમિથિં ઈરિયા વહિઆએ

વિરાધ્યા હોય, ગમણાંગમણે એટલે ન્નતાં તથા
આવતાં પ્રાણી, તે જોદિયાદિક જીવને ચાંપવે કરીને

વિરાહણાએ ગમણાંગમણે પાણહ્મમણે

સર્વ જીવને ચાંપવે કરી, હરિત એટલે નીલી વન-
સ્પતિને ચાંપવે કરી, ઓસનું પાણી, ઊત્તિંગ એટ-
લે ત્રેહ તે ઠારનું પાણી,

જિઅહ્મમણે હરિઅહ્મમણે ઓસા ઊત્તિંગ

પણગ એટલે પાંચે વરણી નીલ ફૂલને (દગ કેળ)
પાણી, (મટ્ટી કેળ) માટી, (મહ્મહા કેળ) કરોલીઆનાં
સંતાન એટલે જીવ,

પણગ દગ મટ્ટી મહ્મહા સંતાણા

એ સર્વ જીવને સંક્રમણ એટલે પળેં કરી ચાંપ્યા
થડી ને મેં જીવોને વિરાધ્યા હોય, તે કહે છે.

સંક્રમણે ને મે જીવા વિરાહિઆ

એકેદિય જીવને, બેદિય જીવને, તે બેદિય જીવ-

ને, થોરિંદિય લવને,

એગિંદિયા બેઈદિયા તેઈદિયા ચગિરિંદિયા

પંથેંદિયં લવને, (અભિહયા કે.) સામા આવ-
તા હુણ્યા હોય (વત્તિયા કે.) ધૂલેં કરી ઢાંક્યાં હો-
ય, (લેસિયા કે.) ભૂમિ સાથેં ઘસ્યાં હોય,

પંચિંદિયા અભિહયા વત્તિયા લેસિયા

માંહોમાંહેં એકઠા કીધા હોય, તે લવોની સાથેં
સંઘટ્ટો કીધો હોય, તે લવોને પરિતાપ ઊપન્નચોં હોય

સંઘાઈયા સંઘદિયા પરિયાવિયા

તે લવોને ગાદી કિલામણા ઊપન્નવી હોય, (બિદ્-
વિયા કે.) તેં લવોને ત્રાસ પમાડ્યો હોય, પોતાનાં
સ્થાનક થકી ઊપાડીને બીજે સ્થાનકેં

કિલામિયા બિદ્વિયા ઠાણાઓ ઠાણા

સંક્રમાવ્યા હોય, તેના લવિતવ્ય થકી (ચવરોવિ-
યા કે.) વિપરીત કીધા હોય, ચૂકાવ્યા હોય, ભૂદા
કીધા હોય, માસ્યા હોય,

સંક્રામિયા લવિયાઓ ચવરોવિયા

તે સંબંધિ ને દુષ્ટત એટલે પાપ લાગ્યું હોય, તે
મહાત્ પાપ મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોએ ાઈતિ ાજ્યા

તસ્સ મિથ્યામિ દુષ્ટકં ાઈતિ ઈરિનાજ્યા

હવે એ આલોચ્યા, પડિહ્મ્યા ને અતિથાર, તેનું
ગિત્તરી કરણ એટલે વહી વિશેષ શુધ્ધિ કરવાને અ
ર્થે કાગિસ્સગ્ગા કરવાને વાંછતો થકો તસ્સ ગિત્તરીનો
પાઠ કહે, તે કહે છે:-

એ આલોચતાં, પડિહ્મતાં પણ ને કાંઈ પાપ સ
હિત આત્મા રહ્યો હોય (તસ્સ કે) તેની ન વહી-
વિશેષ શુધ્ધિને અર્થે ને કાંઈ આગલ કરવું, તેને
ગિત્તરી કરણ કહિયે, તે આગલ તો હવે કાગિસ્સ-
ગ્ગા કરવો છે તે કાગિસ્સગ્ગા તો (પાયચ્છિત્ત કર
ણેણં કે) વિશુદ્ધ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવે કરીને હોય
તસ્સ ગિત્તરિ કરણેણં પાયચ્છિત્ત કરણેણં ॥

તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરણ પણ વિશોધિ કરણ એટલે
આત્માને વિશુદ્ધ નિર્મલતા કરવે કરીને હોય, તે
વિશોધિ કરણ પણ વિશલ્ય એટલે આત્માને નિઃ
શલ્ય કરવા થકી એટલે માયાદિક ત્રણ શલ્ય દા
લવા થકી થાય ॥

વિસોહિ કરણેણં વિસલ્લી કરણેણં ॥

હવે એ ગિત્તરિ કરણાદિક ચાર હેતુયે કરીને
શું કરવું? તે કહે છે. સંસાર હેતુ ને જ્ઞાનાવરણી
યાદિક પાપ રૂપ કમો છે, તેને નિર્ધાતન બિછેદન
કરવાને અર્થે,

પાવાણં કમ્માણં નિધ્યાયણાહ્વાએ ॥

ઠાળિં છું એક ઠામેં કરું છું, કાયવ્યાપાર ત્યાગરૂ
પ કાઠિસ્સજ્ઞ પ્રત્યેં ઠાળિં છું ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

ઠામિ કરેમિ કાઠિસ્સજ્ઞં ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

હવે એક ઠામેં કાઠિસ્સજ્ઞા કરું, એ પદેં કરીને એ
વી પ્રતિજ્ઞા કરી કે, કાયાનો વ્યાપાર ન કરું તો હવે
જીને કાંઈ પણ શરીરનો વ્યાપાર કરવા થકી પ્રતિ-
જ્ઞાનો લંગ થાય, તે માટે કાઠિસ્સજ્ઞમાં નીચેં લ-
ખેલા આગાર મોકલા રાખ્યા છે, એ આગારેં ક-
રી કાઠિસ્સજ્ઞનો લંગ ન થાય, તે કહે છે :-

અન્યત્ર એરલે આગલ ને ઊચ્છ્વાસાદિક આ-
ગાર કહેશે, તે વર્તને જીને સ્થાનકેં કાયાનો વ્યા-
પાર કરવાનો નિયમ કરું છું. (ઊસસિએણં કે)
એક જિંથો શ્વાસ લેવે કરીને જીલું નીથોશ્વાસ
મૂકવે કરીને ॥

અન્નથ્ય ઊસસિએણં નીસસિએણં ॥

ત્રીલું ખાંસી, ઊધરસ આવે થકે, ચોથું છીંક
આવે થકે, પાંચમું બગાસું આવે થકે, છઠ્ઠું એ
કકાર આવે થકે ॥

ખાસિએણં છીએણં ત્ત્તાર્થએણં ઊદુએણં

સાતમું અધોદ્ધારે વાયુ નિકલવે કરીને, આઠ
મું ભમરી ફેર આવવે કરીને, નવમું પિત્તને પ્રકોપે
મૂર્છા આવવે કરીને ॥

વાયનિસંગ્ગેણં ભમલિએ પિત્તમૂર્છાએ ॥
દશમું સૂક્ષ્મ અંગનો સંચાર કરવે કરી, અગ્નિ
આરમું સૂક્ષ્મા ॥

સુદુમેહિં અંજસંચાલેહિં સુદુમેહિં ॥
શ્લેષ્મના સંચાર કરવે કરી, બારમું દૃષ્ટિનો સં
ચાર કરવે કરીને

જેલસંચાલેહિં સુદુમેહિં દિહિસંચાલેહિં ॥
એ પૂર્વે બાર આગાર કહ્યાં, તે આદે દેઈને
આદિ રાજ્ઞયઢી બીજા પણ આગારે કરીને એ
મહારો કાળિસ્સગ્ગ અભયન સર્વથા અજંડિત

એવં માર્ઘએહિં આગારેહિં અભયગો ॥
અવિરાધિત હોન્ને. મહારો કાળિસ્સગ્ગ તે
ક્યાં લગે હોન્ને ? તો કે,

અવિરાહિઓ હુન્ન મે કાળિસ્સગ્ગો ॥
ન્યાંસુધી શ્રી અરિહંત ભગવંતને નમસ્કાર કરી,

નવ અરિહંતાણં ભગવંતાણં નમુક્કારેણં ॥
હું કાળિસ્સગ્ગ પાડું નહીં, ત્યાં લગે એ મહારી
કાયાને એક સ્થાનકે સ્થિરપણે, મૌનપણે,

ન પારેમિ તાવ કાચં ઠાણેણં મોણેણં ॥

એકાગ્ર ધ્યાને કરીને મહારા આત્મા પ્રત્યે વો
સિરાવું છું ॥ ૬૫ ॥

ઝાણેણં અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ ॥ ૬૫ ॥

હવે કાળિસ્તગ્ગમાં કહેવાના લોગસ્સનો પાઠ-
અર્થ સહિત લખીયે છેયેં :-

સર્વ લોકમાંહે કેવલ જ્ઞાને કરી બિદ્યોતના કરના
ર, ચતુર્વિધ સંઘ રૂપ ને ધર્મતીર્થ, તેના કરનાર, રા
ગ દ્વેષના ભંપનારા ॥

લોગસ્સ બેઝંડો અગરે, ધમ્મતિથ્થયરે નિણે ॥

કર્મ રૂપ શત્રુને હણનાર, એવા અરિહંતનું કુંડી
ત્તન કરીશ, તેમાં શ્રુષલાદિક ખોવીશ તીર્થક-
રો ને કેવલી થયા છે, તેનું તો નામોચ્ચારણં પૂર્વ
કુંડીત્તન કરીશ, અપિ શબ્દ થકી અન્ય તીર્થક
રોનું પણ કીર્તન કરીશ ॥ ૧૫ ॥

અરિહંતે કિત્તઈસ્સં, ચગિવીસંપિ કેવલી ॥ ૧૬ ॥

શ્રીશ્રુષલદેવ તથા શ્રી અભિનનાથને કું વાંદું છું ॥

ગિસલ્લ મનિયં ચ વંદે ॥

શ્રી સંત્સવનાથને, શ્રી અભિનંદનને, વલી શ્રી સુ-
મતિનાથને કું વાંદું છું વલી

સંત્નવમલિણંદણં ચ સુમંઈ ચ ॥

શ્રી પદ્મ પ્રભુ સ્વામી પ્રત્યે, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રત્યે,

પઊમપ્પહં સુપાસં ॥

કર્મશત્રુને ભંતનાર એવા શ્રી ચંદ્ર પ્રભુ પ્રત્યે, હું

વાંદું છું ॥૨૧॥

લિણં ચ ચંદ્રપ્પહં વંદે ॥૨૨॥

શ્રી સુવિધિનાથ વલી એમનું જીન્નું નામ પુષ્પ

દંત છે તે પ્રત્યે,

સુવિહિં ચ પુષ્કદંતં ॥

શ્રી શીતલનાથને, એયાંસ પ્રભુને, શ્રી વાસુપૂર્ણ્ય-

સ્વામીને, વલી

સીઅલ સિન્નંસ વાસુપુર્ણં ચ ॥

શ્રી વિમલનાથને, શ્રી અનંતનાથને, વલી કર્મ

શત્રુને ભંપનાર

વિમલમણંતં ચ લિણં ॥

એવા શ્રી ધર્મનાથને, શ્રી શાંતિનાથ પ્રત્યે હું

વાંદું છું ॥૨૩॥

ધમ્મં સંતિં ચ વંદામિ ॥૨૪॥

શ્રી કુંથુજ્ઞાથને, શ્રી અરનાથને, વલી શ્રી મ

લ્લિનાથને

કુંથું અરં ચ મલિં ॥

વાંદું છું. શ્રીમુનિસુવ્રત સ્વામીને, નમિનિનેવલી

વંદે મુણિસુવ્યયં નમિનિણં ચ ॥

હું વાંદું છું, અરિષ્ટનેમિનાથ પ્રત્યે

વંદામિ રિહૂનેમિં ॥

શ્રીપાર્શ્વનાથપ્રત્યે, તથા શ્રીવર્ધ્યમાનપ્રત્યે હું વાં

દું છું ॥ જા ॥

પાસં તહ વધ્યેમાણં ચ ॥ જા ॥

એ પ્રકારે મહારે જીવે ને નામ પૂર્વક અભિસ્તુ
તા એટલે સંસ્તવ્યા તે ચોવીશો નિનવર કેહેવા
છે ? તો કે

એવં મએ અભિથુજા ॥

વિધુત એટલે ટાલ્યાં છે કર્મરૂપ રત્ન, અને ક
ર્મરૂપ મલ નેણેં એવા છે, વલી પ્રક્ષીણ એટલે અ
તિશાયેં કરીને ક્ષય કસ્યાં છે, નરા અને મરણ ને
ણેં એવા

વિહુય રય મલા પહીણ નરમરણા ॥

પૂર્વોક્ત ચોવીશો તીર્થંકર સાંપ્રત કાલેં થયા,
અપિ શબ્દ થકી જીનપણ તીર્થંકર લેવા.

ચગિવીસંપિ નિણવંસા ॥

તે તીર્થંકરો (મે કે) મહારા ઊપર પ્રસન્ન
થાઓ ॥ પા ॥

તિથ્યયરા મે પસીયંતુ ॥૫૫

કીર્તિત છે, વંદિત છે; પૂજિત છે, એટલે ઈન્દ્રાદિ
કોયે નેને કીર્ત્યા, વાંઘા, લાવેં કરી પૂજ્યા છે

કિત્તિઅ વંદિઅ મહિઆ ॥

એવા ને એ સુતીર્થ લોકને વિષે ઉત્તમ સિધ્ધ
લગવંત તમેં મુઝને

ને એ લોગસ્સ ઉત્તમા સિધ્યા ॥

રોગ રહિત પણું તે દ્યુઅરોગ્યતા અને સિ-
ધ્ધપણું તે ભાવઅરોગ્યતા, તે તો જોધિલાલ-
એટલે શ્રી નિનઘર્મની પ્રાપ્તિનો લાભ થાય, તેવારેં
પમાય છે.

આરિજ્ઞા જોહિલાલં ॥

તે શ્રી નિનઘર્મની પ્રાપ્તિનો લાભ થવાને અર્થે
રત્નત્રયને વિષે સ્થિરતા રૂપ ઉત્તમ સમાધિ મુઝને
આપો ॥૬૫

સમાહિષર મુત્તમં દિંતુ ॥૬૫

અંદ સમુદાય થકી અત્યંત નિર્મલ છે

અંદેસુ નિમ્મલયરા ॥

સૂર્ય સમુદાય થકી અધિક પ્રકાશના ફરનારા છે

આઈએસુ અહિયં પયાસયરા ॥

સ્વયંભુ રમણનામા સમુદની પેરેં ગુણેં કરી ગં

ત્રીર છે.

સાગરવર ગંતીરા

એવા અષ્ટ કર્મ રહિત સિધ્ધ તમે. મુઝને સિધ્ધિ

પ્રત્યે આપો ગાજા

સિધ્ધા સિધ્ધિં મમ દિસંતુ. ગાઈતિ ગાજા

હવે સામાયિક લેવાની પાઈ, અર્થસહિત લાજે છે

કરું છું હે ભગવંત ! સામાયિક પ્રત્યે સાવધ એ

ટલે પાપ સહિત ને મન, વચન અને કાયાના વ્યાપાર

કરેમિ ભંતે. સામાઈયં સાવન્નં ભ્રેગં

તે પ્રત્યે પશ્યજ્ઞું છું, તે બ્યાં સુધી સામાયિક

વ્રતના નિયમને હું પર્યુપાસું, સેવું, ત્યાં સુધી ક

રવા કરાવવા રૂપ

પશ્યજ્ઞામિ, ભવ નિયમં પન્નુવાસામિ

જે પ્રકારનો ને સાવધ વ્યાપાર, તેને ત્રિવિધે કરી

એટલે મને કરી, વચને કરી,

પુચિહેણં તિવિહેણં મણેણં વાચાએ

કાયાયે કરી, હું પોતે નહીં કરું, અનેરા પાસે ન

હીં કરાવું.

કાએણં ન કરેમિ ન કારયેમિ

તે અતીતકાલ સંજંધિ ને સાવધ વ્યાપાર રૂપ

પાપ, તેને હે ભગવંત ! હું પ્રતિક્રમું છું. આત્મા-
સામે નિંદું છું ॥

તસ્મિન્નંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ॥

ગુફિની સામે ગંદું છું, તે પાપથી મહારા આત્માને
વોસિરાવું છું ॥ ૮ ॥

ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ૮ ॥ ૮ ॥

અથ નમુચ્ચુણં નો પાઠ ॥

નમસ્કાર કરું છું. આઠ કર્મ રહિત એવા સિ-
ધ્ધ ભગવંત પ્રત્યે.

નમસ્કાર કરું છું. સિધ્ધ ભગવંત પ્રત્યે ॥

નમસ્કાર હો શ્રી અરિહંત ભગવંત પ્રત્યે, અ-
રિહંત કેવા છે ?

નમુચ્ચુણં અરિહંતાણં ભગવંતાણં ॥

ધર્મની આદિના કરનાર, ચતુર્વિધ સંઘરૂપ-
તીર્થના કરનાર, પોતાની મેલે જૂલ્યા છે.

આર્ઠગરાણં તિથ્યયરાણં સયંસંબુધ્યાણં

પુરિષ માંહે વીત્તમ છે, પુરિષ માંહે સિંહ સમાન છે,

પુરિસુત્તમાણં પુરિસ સીહાણં ॥

પુરિષ માંહે પ્રધાન પુંડરીક કમલ સમાન છે.

પુરિસ વર પુંડરીઆણં ॥

પુરુષ માંહે પ્રધાન ગંધહૃત્તી સમાન છે.

• પુરિસવરુ ગંધહૃત્તીણાં ॥

લોક માંહે ઉત્તમ છે, લોકના નાથ છે, લોકને
હિતના કરનાર છે

લોગુત્તમાણાં લોગનાહાણાં લોગહિત્ત્રાણાં ॥

લોક માંહે પ્રલીપ સમાન છે, લોકને વિષે પ્રદો-
તના કરનાર છે, એટલે મિથ્યાત્વ રૂપ અંધકારના
ટાલનાર છે.

લોગપર્થવાણાં લોગપન્નેશ્વરાણાં ॥

છઝાયના લવને અત્તયના દેનાર છે, સમ્યક્
જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુના દેનાર છે, રત્નત્રય રૂપ ને મોક્ષ
નો માર્ગ છે, તેના દાતાર છે,

અત્તયદયાણાં ચેજ્જુદયાણાં મજ્જદયાણાં ॥

કર્મભૂપથી બીક પામનારા લવને શરણના દા-
તાર છે, સંયમ રૂપ લવિતવ્યના દાતાર છે, સમ્ય-
ક્ત્વ રૂપ બોધબીજના દાતાર છે,

સરણદયાણાં લવદયાણાં બોહિદયાણાં ॥

ચારિત્ર રૂપ ધર્મના દાતાર છે, ધર્મ માર્ગના બીજ
દેશના કરનાર છે,

ધમ્મદયાણાં ધમ્મદેસિયાણાં ॥

ધર્મના નાયક છે, ચારિત્ર રૂપ ધર્મના સારથિ છે,

ધમ્મનાયગાણં ધમ્મસારહીણં ॥

ધર્મને વિષે પ્રધાન ચાતુરંત ચક્રવર્તિ સમાન છે

ધમ્મવર ચાઊરંત ચક્રવટ્ટીણં ॥

સમુદ્ર મધ્યે જેમ દ્વીપ આધારભૂત છે તેમ-

સંસારમધ્યે સ્વામિ આધાર ભૂત છે, દુઃખિઆ
જીવને શરણ ભૂત છે.

દીવોત્તાણં સરણગાયપઠિહાણં ॥

અપ્રતિહત એટલે આજ્યા પછી પાછા ન ન્નય
અથવા કોઈથી હણાય રોકાય નહીં એવા પ્રધા
ન જ્ઞાન અને દર્શનના ધરનાર છે ॥

અપ્પહિહય વર નાણ દંસણ ધરાણં ॥

નિવર્ત્યું છે ને થકી હમ્મસ્થ પણું, રાગાદિક અં
તરંગ વૈરીને પોતેં જીત્યા છે જીન્નને રાગાદિક-
વૈરી થકી જીતાવવાને સમર્થ છે.

વિયટ્ટુ છુટિમાણં નિણાણં ન્નવયાણં ॥

પોતેં સંસાર સમુદ્ર થકી તર્યા છે જીન્નને સંસા
ર સમુદ્ર થકી તારવાને સમર્થ છે, પોતેં તત્ત્વના-
ન્નણ થયા છે જીન્નને સ્વસ્વરૂપનો જોધ કરના
ર છે.

તિન્નાણં તારયાણં બુધ્ધ્યાણં બોહ્યાણં ॥

આજ્ઞકર્મ થકી પોતેં મૂકાણા છે, જીન્નને મૂકાવવા

સમર્થ છે, સર્વ વસ્તુને જ્ઞાને કરી બને છે, સર્વ વસ્તુ-
ને દર્શને કરી દેજે છે.

મુક્તાણં મોક્ષગાણં સર્વબૂણં સર્વદરિસીણં

(શિવ કેળ) ઊપદ્રવ રહિત અચલ છે (અરિ કેળ) વ્યા-
ધિ વેદનાથી રહિત છે જ્ઞાનાદિક અનંત ચતુષ્ટયે કરી
યુક્ત છે, અક્ષય છે.

સિવમયસ મશ્ય મંણંત મેજ્જયા

(અવ્યાજાધ કેળ) બાધા પીડા રહિત છે સંસારમાં
કરી અવતરવું નથી માટે અપુનરાવર્તિ એવી સિધ્ધિ
ગતિ છે.

મહ્વાજાહ મપુણરાવત્તિ સિધ્ધિગર્ઠા

નામ નેનું એવા સ્થાનક પ્રત્યે (સંપ્રાપ્ત કેળ) પામ્યા
તે અરિહંતને નમસ્કાર થાઓ. કેવા છે તે શ્રી અરિહંત
તોડે અંતરંગ રાગાદિક રિપુવર્જને ભૂતનાર છે.

નામધેયં ઠાણં સંપત્તાણં નમો નિણાણં

ભૂત્યા છે ઈહલોકાદિક સાતભય નેણું એવા દેવા-
ધિદેવને મહારી ત્રિકાલ વંદના હોન્ને ઈતિ ॥ ૧૮ ॥

નિય ભયાણં દેવાધિદેવને ત્રિકાલ વંદના ॥

ઈતિ ॥ ૧૮ ॥

અથ સામાયિક પારવાનો પાઠા
સામાયિક વ્રતને વિષે સંયુક્ત હોય ॥

સામાઈઅ વય બુત્તો
ન્યાં સુધી જીવ સાવધ આપારના નિયમ સંયુક્ત હોયા ॥

બવ મણો હોઈ નિયમ સંબુતો ॥
ત્યાં સુધી અશુભ કર્મને છોડે

છિન્નઈ અસુદં કમ્મં ॥
નેટલી વાર સામાયિક કરે, તેટલી વાર અશુભ કર્મને છોડે

સામાઈઅ નતિઆવારા ॥૧॥
(ખિ કે) વલી સામાયિક કરતી વખત,

સામાઈયંમિ ઊ કએ ॥
(નમ્હા કે) ને મારે સાધુ સમાન આવડ હોય,
સમણોઈવ સાવઓ હવઈ નમ્હા ॥
એ કારણ લણી ઘણા સામાયિક પ્રત્યે ને તત્ત્વના
લણા હોય તે કરે.

એએણ કારણેણં, જહુસો સામાઈયં કુન્ન ॥૨॥
સામાયિક વિધેં લીધું વિધેં પારિજિં,

સામાયિક વિધેં લીધું વિધેં પારિજિં ॥
વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના

વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના
થઈ હોય, તે (દુષ્ટ કે) પાપ મિથ્યા એટલે નિષ્ફળ

તથાન્ને.

થઈ હોય તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥

સામાયિક વ્રતને વિષે દશ મનના દોષ, દશ વચનના દોષ, અને બાર કાયાના દોષ.

દશ મનના દશ વચનના બાર કાયાના ॥

એવં જત્રીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય,

એ જત્રીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય

તે પાપ નિષ્કૂલ થાન્ને ॥ ઈતિ સામાયિક પારવાનો પાઠા

તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ॥ ૧૦ ॥

અથ પંડિક્કમણું સિખ્યતે ॥

ઈછું છું. વાંછું છું. હે ક્ષમાશ્રમણા! તમોને વાંદું છું.

યાપનિકા એટલે, મહારા શરીરની શક્તિયેં કરીં સહિત

ઈછામિ જમાસમણો વંદિઠિં ભવણિન્નએ

પાપરૂપ વ્યાપારને નિષેધીને વાંદું છું. તમે (મેં કેને)

મુઝને (મિઠિગ્ગાહં કેને) મિત અવગ્રહ માંહેં પ્રવેશ કરવા

ની (અણુભણહ કેને) આજ્ઞા આપો ॥

નિસીહિઆએ અણુભણહ મેં મિઠિગ્ગાહં ॥

એક ગુરૂવંદન વિના બીજા વ્યાપારને નિષેધીને-

(અધસ્સાયં કેને) ગુરૂનો અધઃ પ્રદેશનો છેલ્લો ભાગ

તે પગ નાણા, એટલે ગુરૂના પગ પ્રત્યે પોતાના (કંઠાય

કેન્ને હાથ અને લલારેં કરી રૂડી રીતેં (સંક્રાસંકેન્ને) સ્પર્શે.

નિસિદ્ધિ અહો કાયં કાયસંક્રાસં ॥

પછી જે હાથ નેડી ગુરની સન્મુખ દક્ષિણાજી આવી રીતેં
કહે કે હે પૂન્ય ! તમારાં ચરણ સ્પર્શતાં ને કાંઈ મહારે
ભવેં આપને (કિલામો કેન્ને) કિલામના એટલે પીડા બી
પન્નવી હોય, તે (ભે કેન્ને) તમોને (જમણિન્ને કેન્ને) જ-
મવા યોગ્ય છે (અપ્પકિલંતાણં કેન્ને) આપ અલ્પ કિલા
મણાવાલા છો.

જમણિન્ને ભે કિલામો અપ્પકિલંતાણં ॥

બ્રહ્મ સુભેં કરીને એટલે ઘણા સમાધિ ભાવેં કરીને
જેમ કુશલેં કરીને (ભે કેન્ને) તમારો દિવસ; વ્યતિક્રાં
ત થયો એટલે ચીત્યો?

બ્રહ્મ સુભેણ ભે દિવસો વર્ધકુંતો ॥

(ભે કેન્ને) તમારે (ભક્તા કેન્ને) સંયમ યાત્રા (ચે કેન્ને)
ચલી નિવણિઝ્ઞં કેન્ને) ઈન્દ્રિય અને નોંઈન્દ્રિયના બી
પશમાદિ મકારેં કરી નિરાબાધ શરીર (ભે કેન્ને) ત
મારે છે. કું જમાણું છું.

ભક્તા ભે ભવણિઝ્ઞં ચ ભે જામેમિ ॥

હે ક્ષમાશ્રમણ ! તમોને દિવસ સંજંધિ વ્યતિક્રમ એ
ટલે અવશ્યં કરણીય વિરાધનારૂપ મહારો અપરાધ તે
મિત્યેં ॥ ઈતિ વાંદણા બાર આવર્તરૂપ સંપૂર્ણ ગાથા

જન્માસમણો દેવસિયં વર્ઠકુમં તાઠતિાશા

અથ આવસિઆએનો પાઠ અર્થસહિત.

અવશ્ય કરણીને વિષે ને અતિચાર લાગા હોય, તે-
થકી હું નિવર્તું છું. ક્ષમાશ્રમણ સંજંધીની

આવસિઆએ પડિક્કમામિ જન્માસમણાણો

દિવસને વિષે થઈ એવી ને આશાતના તે કેઈ આશા
તના તો કે સેત્રીશ આશાતના માંહેલી અનેરી કોઈપ
ણ આશાતનાયેં કરીને તથા વલી

દેવસિઆએ આસાયણાએ તિત્તીસન્નયરાએ

ને કાંઈ દૂડું આલંબન લેઈ મિથ્યાભાવ વર્તાયો હો
ય મન સંજંધિ ને દુષ્કૃત એટલે પાપ વચન સંજંધી ને
દુષ્કૃત એટલે પાપ.

નંદિયિ મિદ્ધાએ મણદુક્કડાએ વયદુક્કડાએ

કાયા સંજંધિ અયત્નાયેં ને દુષ્કૃત થયું હોય, ક્રોધેં કરી
માનેં કરી, માયાયેં કરી,

કાયદુક્કડાએ કોહાંએ માણાએ માયાએ

તોભેં કરી, સર્વ ત્રણે કાલને વિષે ને અવિનયાદિ
ક થયો હોય, સર્વથા મિથ્યા બીપદારૂ રૂપ આશાત-
નાયેં કરીને

લોલાએ સવ્વકાલિઆએ સવ્વમિદ્ધે વયાયા

એા

સર્વ ધર્મ ને આઠ પ્રવચન માતા રૂપ તેની કરણીને
અતિક્રમવા રૂપ આશાતનાયેં કરીને એ પૂર્વોક્ત પ્રકા
રની સર્વ આશાતનાયેં કરીને

સંવ્યધમ્માઈકકમણાએ આસાયણાએ ॥
ને મહારે નંવેં અતિચાર દોષ કર્યો હોય, તે અતિ
ચાર પ્રત્યેં હે ક્ષમાશ્રમણા! હે સાધુ!

ને મે અઈઆરો કર્યો તસ્સ જમાસમણો ॥
હું પડિક્કમું છું, આત્માની સાજેં નિંદું છું - ગુરુસાજેં ગંદું છું
પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ ॥

તે જનપરાધ રૂપ પાપેં કરી સહિત એવા આત્માને હું ચો
સિરાવું છું ॥ ઈતિ આવસિઆએનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥ ૧૨ ॥
અપ્પાણં ચોસિરામિ ॥ ઈતિ સમાપ્ત ॥ ૧૨ ॥

અથ પડિક્કમણું ઠાવવાનો પાઠ ॥
અવશ્ય કરણી કરવા યોગ્ય તેનો તમારી ઈચ્છા હો
ય તો આદેશ આપો. હે ભગવન પૂણ્યાતો

આવસહિ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન ॥
હું દિવસ સંજંધિ પડિક્કમણું ઠાળિં દિવસ સંજંધિ ॥
દેવસિ પડિક્કમણું ઠાએમિ દેવસિ ॥

જ્ઞાનાચારને વિષે, સમ્યક્ત્વ દર્શનને વિષે, દેશવિર
તિ ચારિત્રને વિષે, તપાચારને વિષે, વીર્યાચારને વિષે,

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ વીરિય ા

ને અતિથાર લાગી હોય, તેની ચિંતવનાને અર્થે ક
દેં છું. હું કાયોત્સર્ગ પ્રત્યે ા ઈતિ પડિહમણું ગવ
વવાના પાઠનો અર્થ સંપૂર્ણ ાવગા

અતિથાર ચિંતવનાર્થે કરેમિ કાગિસ્સજ્ઞં ા

ઈતિ ૧૩

અથ ઈછામિ ઠામિનો પાઠ ા

ઈછું છું હું એકઠામેં કાગિસ્સજ્ઞ કરવાને ને મહારે
છવેં ા

ઈછામિ ઠામિ કાગિસ્સજ્ઞં ને મે ા

દિવસ સંજંધિઓ અતિથાર દોષ કીધો હોય તે અ
તિથાર અનેક પ્રકારના છે, તે કહે છે. કાયા સંજંધિ

દેવસિઓ અઈજારો કરો કાઈઓ ા

વચન સંજંધિ મન સંજંધિ ત્યાં ઊત્સૂચ બોલવાં થ
કી બિન્માર્ગ સ્થાપ્યો હોય, તેના યોગેં કરી,

વાઈઓ માણસિઓ ઊસ્સૂતો ઊમ્મગો ા

અહલ્પનીય પણ આચર્યું વહી તેના યોગેં કરી ન
હીં કરવા યોગ્ય કાર્ય કર્યું એ કાય અને વચન સંજં
ધિ અતિથાર કહ્યા, હવે મન સંજંધિ અતિથાર કહે
છે. - મનને વિષે (દુન્નઓ કે) દુધ્યાન કરવે કરી
તે દુધ્યાનના યોગેં કરી દુષ્ટ અશુભ કાર્યનું ચિંતવણું

અડપ્પો અડરણિબ્બે દુબ્બજો દુચ્ચિંતિઓ

તે માટે તે અનાથાર કહિયે. તે અનાથાર માટે ન
ઈછવા વાંછવા યોગ્ય નહીં તે ઈછવા વાંછવા યો
ગ્ય નહીં માટે ન આવકને કરવા યોગ્ય નહીં, ઊચિત
નહીં એ મન સંજંઘી અતિથાર કહ્યો.

અણાચારો અણિછિયવ્વો અસાવગ પાવગો

હવે એ સર્વ અતિથાર શાને વિષે લગાડ્યો હોય તે
કહે છે. જ્ઞાનને વિષે, તથા દર્શનને સંમદિતને વિષે
ચારિત્રા ચારિત્ર તે દેશવિરતિ ચારિત્રને વિષે.

નાણે તહદંસણે ચરિત્તા ચરિત્તે

શ્રુત સિધ્ધાંતને વિષે, સમ્યક્ત્વ રૂપ સામાયિકને
વિષે, શંકા પ્રમુખે કરી ત્રણ ગુણને અણગાલવે કરી,

સુએ સામાઈએ તિન્હં ગુત્તીણં

ચાર કષાયને કરવે કરીને પાંચ અણુવ્રત માંહેથી

ચગિન્હં કસાયાણં પંચન્હં મણુવ્વયાણં

ત્રણ ગુણવ્રત માંહેથી, ચાર શિક્ષા વ્રત માંહેથી,

તિન્હં ગુણવ્વયાણં ચગિન્હં સિજ્જાવ્વયાણં

એ બાર પ્રકારના વ્રત રૂપ આવકનો ને ધર્મ, તેને વિષે

બારસ્સ વિહસ્સ સાવગ ધમ્મસ્સ

ને કાંઈ ફેશયડી ખંડના કીધી હોય, ને કાંઈ સર્વ

થકી લાંગ કરી વિરાધ્યું હોય, તેનું દુષ્કૃત ને પાપ, તે

મહાર્થે પાપ, મિથ્યા યાજ્ઞો ॥ ઈતિ ઈચ્છામિ હામિ
ના પાઠનો અર્થ ॥૧૪૫॥

હં ખંડિઅં હં વિરાહિઅં તસ્મ મિચ્છામિ દુ
હ્વંડં ॥ ઈતિ ॥૧૪૬॥

સાંઝના પડિહ્મણામાં તપનો
કાઠિસ્સજા પ્રવર્તન:

જ્ઞાનને વિષે, સમકિત દર્શનને વિષે,

નાણાંમિ દંસણાંમિઅ ॥

આરિષ્ટને વિષે, તપને વિષે તથા વીર્યને વિષે,

ચરણાંમિ ત્વંમિ તહ્ય વીરિયંમિ ॥

એ પાંચેને વિષે જે આચરણ એટલે વ્યાપાર, તેને
(આચારો કે) આચાર કહિયે અથવા એ જ્ઞાનાદિ
પાંચનું જે આચરણ, તેને આચાર કહિયે.

આચરણ આચારો ॥

એ પ્રકારે એ પ્રત્યક્ષ પાંચ પ્રકારનો આચાર, ત્રીતી
ચક્રે કહ્યો છે ॥૧૪૭॥

ઈઅ એસો પંચહા ભણિઓ ॥૧૪૮॥

તિહાં પ્રથમ જ્ઞાનના આઠ આચાર કહે છે. એક ઠા-
ત વેલાયે ભણવું, બીજું જ્ઞાનીનો વિનય કરવો, ત્રી-
જું જ્ઞાની તથા જ્ઞાનને વિષે અંતરંગ પ્રેમ કરવો, તેને

બહુમાન કહિયે ॥

કાલે વિણએ બહુમાણે ॥

ચોથું સૂત્રોના તપ વિશેષ ઊપધાન યોગનું વહેવું
તથા પાંચમું વિદ્યાગુણને ઓલવવો નહીં, વિસારવો નહીં

ઊવહાંણે તહય નિઠ્ઠવણે ॥

છઠું સૂત્ર અક્ષર શુદ્ધ ભણવો તેને વ્યંબન કહિયે
સાતમો અર્થ શુદ્ધ ભણવો, આઠમો (તદુભએ કેળે) -

સૂત્ર અને અર્થ એ બેહુ શુદ્ધ ભણવાં ॥

વંભણ અથ્થ તદુભએ ॥

એ આઠ પ્રકારે જ્ઞાનાધાર ભણવો. તે ભેમ કહ્યો
છે તેમજ કરવો, એથી વિપરીત કરીએં તો અતિચારલાજો

અહુવિહો નાણ માયારો ॥૨૥

હવે દર્શનના આઠ આધાર કહે છે. એક શ્રીભિન
વચનમાં શંકા ન કરવી, બીજી અન્ય દર્શનની વાંછા
ન કરવી, અન્ય દર્શનનીમાં લગારેક ક્ષમાદિહ ગુણ દે
ખી તેનો અભિલાષ ન કરવો.

નિસ્સંદિશ નિઠ્ઠંજિયા

ત્રીજી ક્રિયા અનુષ્ઠાનાદિક ધર્મના દ્રવ્યમાં સંદેહ
ન રાખવો તથા જ્ઞાણ સાધવીના મલ મલિન શરીર,
વસ્ત્ર દેખી દુગંધા ન કરવી. ચોથું, મિથ્યા દષ્ટિના
ક્રિયા, કષ્ટ, કરામત દેખી તેના ઊપર વ્યાભોહ ન થા

બું, તે અમૂઢ દષ્ટિ પુરુષનું લક્ષણ ન્નણવું

નિઘ્નિતિગિછા અમૂઢ દિહિજા

પાંચમું સમકેત ધારી ગુણવંતના અલ્પગુણની-
પણ અધ્યા પૂર્વક પ્રશંસા કરવી. તે ઊપજૃંહક અંચિ
ર ન્નણવો. છઠું શ્રીનિન ધર્મ થકી પડતાં પ્રાણીને
સહાય આપી ધર્મમાં ધિર કરવો, તે ધિરીકરણ પુ
રુષનું લક્ષણ ન્નણવું.

ઉચ્ચૂહ ધિરી કરણો

સાતમું સાધર્મિની ભક્તિ કરવી, તે વાત્સલ્ય પુરુષ
નું લક્ષણ. આઠમું ને રીતે અન્ય દર્શની લોક પછા શ્રી
નિનશાસનની અનુમોદના કરે, મિથ્યાત્વ મૂકે એવાં
કાર્ય કરવાં ને થકી શ્રીનિન ધર્મ દીપે, તે પ્રભાવના લક્ષણ

વદ્ધત પ્રભાવણે અહુતારા

હવે આરિત્રાચાર કહે છે. (અણીધાન કે) સ્થિર યો
ગ સંયમ વ્યાપાર એટલે મન, વચન, કાયાના યોગ
આરિત્ર પાલવાને વિષે, યુક્ત હોય.

પણિહાણ નેગ ભુત્તો

તે પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુણિ તેણે કરી

પંચેહિં સમર્થહિં તિહિં યુક્તીહિં

એ આરિત્રાચાર ને છે, તે આઠ પ્રકારનો ન્નણવો
એ સચરિત્રાચારો અહુવિહો હોઈ નાચવ્યો

હવે તપાચાર કહે છે - ખાર પ્રકારના તપને વિષે અ
પિ શબ્દે નિશ્ચય છે

ખારસચિહ્નમિવિતવેા

તે છ લેદ અલ્યંતર અને છ લેદ બાહ્ય સહિત છે.
વલી કુશલ એટલે તીર્થકરે ઝિપદિષ્ઠ્યું છે એવું છે

સમ્પિંતર બાહિરે કુસલ દિદ્વા

તે તપ કહેવું છે તો કે અવાનિ એટલે દુગંધા ભાવ
રહિત છે તથા અશનાદિક આશ્વિકાયેં કરી રહિત
છે, માત્ર કર્મક્ષયને નિમિત્તે કરવું છે પણ હું તપ
કરું તો મહારી પેટ ભરાઈ આવે, તે વાસ્તે નહીં.

અગિલાઈ અણાભવી

એ રીતેં અણાવો તે તપાચારને અને એથી વિપરીત
કરે તો તે તપાચારના અતિચાર લાગે તપ

નાયજ્યો સો તવાચારોત્તપા

હવે તપાચારના ખાર લેદમાંથી પ્રથમ બાહ્ય તપના
છ લેદ કહે છે. એક અશનાદિક ચાર આહારનો
ત્યાગ કરવો તેને અનશન તપ કહિયે, તે બે પ્રકારેં
છે. એક નવકારસીથી માંડીને છમ્માસી પર્યંત તપ
કરવું તે ઈત્થર કહીયે. બીજું નવજીવ પર્યંત અન
શન કરવો. બીજે ઝિનોદરીકા તપ. તે વસ્ત્ર પાત્ર ઓ
છાંડરવાં તથા ભૂજ કરતાં પાંચ સાત કોલિઆ ઓ.

છાન્નમવા તથા કષાયની ન્યૂનતા કરવી.

અણસણ મૂળોચરિયા ૥

ચીન્ને દ્રવ્યાદિક પાર પ્રકારના અભિગ્રહ કરીને વ્રતી
એટલે આન્નવિહાનો સંક્ષેપ કરવો, તેને વ્રતિ સંક્ષેપ તપ
કહિયેં. ચોથો વિગયાદિક રસનો ત્યાગ કરવો તથા
લીલોતરી પ્રમુજનો નિયમ કરવો, નીચી કરવી, તેને
રસ ત્યાગ તપ કહિયેં.

વત્તિ સંજેવણ રસચ્યાઓ ૥

પાંચમું તપ કાગિસ્તગ્ગ કરવો, વીરાસન, પદ્માસન
તથા ગિલ્લાદિક આસન કરવાં, ટાઢ તાપની આત્મ
પના લેવી, લોચિં કરવો, ઊઘાડે પગેં ચાલવું, ભૂમિ
ઉપર શયન કરવું, ઈત્યાદિક પ્રકારેં કરી શરીરને કષ્ટ
દેવું, તેને કાય કલેષ તપ કહીયેં. છઠું વિષય કષાયને
ઊદીરવા નહીં, ઊદય આવ્યા તેને નિઃકૂલ કરવા, અ
શુભ યોગનું નિવારવું, શુભ યોગમાં પ્રવર્તવું, સ્ત્રી,
પશુ, નપુંસક રહિત સ્થાનક સેવવું, ઢૂંકડીની પેરેં -
હાથ પગ પ્રમુજ સંવરી રાજવા, તેને સંલીનતા તપ
કહીયેં. એ છ પ્રકારેં ૮ જન્મે તવો હોઈ કેવો બ્રાહ્મ
તપ છે ૥ ૬ ૥

કાયકિલેસો સંલીણ ચાય જન્મે તવો હોઈ દુ
હવે અલ્યંતર તપના છ લેઈ કહે છે. એક દૌષ લાગે

થકે ગુરુ પાસેથી આજીવણા લીયે, જીન્ને જ્ઞાનાદિ
 ડનો વિનય કરે. તથા ગુરુવાદિકનો વિનય કરે. ત્રી
 ને જાલ, વૃદ્ધ, તપસ્વી ગ્લાનની વચાવચ્ચ એટલે
 શુશ્રૂષા કરે, (તહેવ કે) તેમજ. ચોથો વાંચના, પુ-
 છના, પરાવર્તનાદિક પાંચ પ્રકારનો સ્વાધ્યાય કરે ॥

પાયછિત્તં વિણ્ણો, વેયાવચ્ચં તહેવ સઝ્ઝાઓ

પાંચમો આર્ત્ત અને રૌદ્રધ્યાન નિવારવો અને ધર્મ
 તથા શુકલધ્યાનનું ધ્યાવવું, તેને ધ્યાન તપ કહીયે.
 છઠું કર્મક્ષય નિમિત્તે કાયોત્સર્ગ કરવો, તેને કાળિ
 સ્સઝ્ઝા તપ કહીયે. (અપિ કે) નિશ્ચે, એ અત્યંત
 ર તપ છ પ્રકારે છે ॥૭॥

નણં ઊસ્સઝ્ઝોવિય, અલ્લિંતરઓ તવો હોઈ

હવે વીર્યાધાર કહે છે. અનિગૂહિત એટલે અણ
 ઢાંકેલા છે અણ ગોપવેલા છે, અર્થાત્ પ્રગટ છે મ
 ન, વચ્ચિન અને કાયાનાં જલવીર્ય નેનાં.

અણિગૂહિજ્ઞ જલવીરિઓ ॥

(ને કે) ને (પરિક્કમઈ કે) પરાક્રમ કરે છે, જિ-
 થમ કરે છે, (નહુત્ત કે) યથોક્ત નેમ શ્રીતીર્થંકર દે
 વેં કહ્યો છે તેવ (માગિત્તો કે) ઊપયુક્ત સાવધાન થકે

પરિક્કમઈ ને નહુત્ત માગિત્તો ॥

(નું નઈ કે) તે ધર્મકાર્યને વિષે નોડે, લાગે, પ્રવર્તે

(જાથામં કે) યથાશક્તિ પ્રમાણે પોતાના જલને-
 અનુસારે, તેને (નાયબો.કે) ન્મણવો વીર્યાચાર પ્ર-
 ત્યેં એટલે સંવર કરણીમાં યથાશક્તિયેં પરાક્રમ શો-
 રવે, તે મનાદિક ત્રણ ભેદે વીર્યાચાર ન્મણવો ૥૮ ૥
ભુંબઈઅ જાથામં, નાયબો વીરિઆચારો
૥૮ ૥ ઈતિ તપના ઠણિસ્સજ્જ સંપૂર્ણા

અથ જારગ્રતના અતિચાર અર્થસહિત
આરંભિયેં છેયેં ૥

શ્રીજ્ઞાનને વિષે જે કાંઈ અતિચાર લાગ્યા હોય .
શ્રીજ્ઞાનને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય ૥
 તે આલોચિં છું . જે વચન હીણ લાગ્યો હોય ૥૧ ૥
 અક્ષર લાગતાં વચ્ચમાં મેલી દીધો હોય ૥૨ ૥
તે આલોચિં . જે વાઈધ્યં વચ્ચા મેલિઅં ૥
 હીન અક્ષર લાગ્યો હોય ૥૩ ૥ અધિકો અક્ષર-
 લાગ્યો હોય ૥૪ ૥ પદ્મ હીન એટલે લાગતાં પદ્મ મે-
 લી દીધું હોય ૥૫ ૥

હીણાજ્જરં અચ્ચેજ્જરં પયહીણં ૥
 વિનય હીન, તે સુતાં, ઊઠતાં, લાંબે પગેં બેસતાં,
 લાગ્યો હોય ૥૬ ૥ યોગ હીન લાગ્યો હોય ૥૭ ૥ શ-
બ્દ હીન લાગ્યો હોય ૥૮ ૥

વિનયહીણં ભેગહીણં ઘોસહીણં ॥

ગુરુએ અક્ષર રેડો દીધો તેને ફેરવી નાખ્યો હો-
ય ॥ ૧૮ ॥ ગુરુ દત્ત અક્ષરને ભૂંડી રીતે ઈછ્યું હોય
॥ ૧૯ ॥ અકાલે

સુહૃદિન્નં દુહુ પડિછિયં અઠાલે ॥

સિધ્ધાંત લણ્યો હોય ॥ ૨૦ ॥ અને કાલ વેલાયેં સિ-
ધ્ધાંત ન લણ્યો હોય ॥ ૨૧ ॥

કચ્છો સઝઝાચ્છો કાલે ન કચ્છો સઝઝાચ્છો ॥

અસઝઝાચે, સઝઝાચ ધ્યાન કચ્છો હોય ॥ ૨૨ ॥
સઝઝાચ કરવાની વેલાયેં સઝઝાચ ધ્યાન ન કચ્છો-
હોય ॥ ૨૩ ॥

અસઝઝાચે સઝઝાચં સઝઝાચે ન સઝઝાચં

એમ ને કોઈ જ્ઞાન લણવાના થોડ અતિથારને વિષે
ને કોઈ જ્ઞાનના થોડ અતિથારને વિષે
દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય.

દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય

જ્ઞાનની આશાતના લણાતી વંજતેં કરી હોય, તે
પાપ મિથ્યા હોને નિઃફલ હોને ॥ ૨૪ ॥

તસ્મિન્નિમિષ્ઠામિ દુઝ્ઝડં ॥ ૨૫ ॥

હવે નિનવચન ઉપર નિસ્સંક પહો રહેણું એણું ને શ્રી

સમ્યક્ત્વ દર્શનરૂપ રત્ન તેને વિષે ને

દર્શન-શ્રી સમકેત રત્નને વિષે ને ॥

અતિથાર લાગો હોય, તે આવોજિં છું.

અતિથાર લાગો હોય, તે આવોજિં ॥

શ્રીભિન તીર્થકરના વચન સત્ય કરી ફીક સદૃશ્યાં ન
હોય ॥ ૧ ॥

શ્રીભિન વચન સમાં સદૃશ્યાં ન હોય ॥

તેમના વચન જિપર પ્રતીત એટલે આસ્તા. આણી ન
હોય ॥ ૨ ॥ તીર્થકરના વચન જિપર શિષિ આણી ન હોય ॥ ૩ ॥

પ્રતિત્યાં ન હોય, રોચ્યાં ન હોય ॥

પરદર્શની ને યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ તેની આકાંક્ષા
વાંછના પ્રમુજ કીધી હોય ॥ ૪ ॥

પરદર્શનીની આકાંક્ષા કીધી હોય ॥

તપ પ્રમુજ ધર્મ કરણીનાં ને ફલ, તે પ્રત્યે સંદેહ આ
ણ્યો હોય, ને આ ધર્મ કરણી કરે છું, તેનું ફલ થશે
કિંવા નહિ થાય ॥ ૫ ॥

ફલ પ્રત્યે સંદેહ આણ્યો હોય ॥

યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ પરદર્શનીનો મહિમા દેખી
વળાણ્યા હોય ॥ ૬ ॥

પર પાજંડીની પ્રશંસા કીધી હોય ॥

પરદર્શનીનો સંસ્તવ કયો હોય ॥ ૭ ॥ પરદર્શની સાથે

રાત્રિ દિવસ પરિચય જોષિ કરી હોય તાટા

પરપાજંડીનો સંસ્તવ, પરિચય કીધો હોય

એ રીતે સમકેત રૂપ રત્નને વિષે ને કાંઈ મલીન લા
વ હત્યો હોય. એ આઠ પ્રકાર માંહેલો ને કોઈ

ને કાંઈ સમકેત રત્નને વિષે આઠ પ્રકારે
બનાતાં, અબનાતાં, દિવસ સંજંધી

બનાતાં, અબનાતાં, દિવસ સંજંધી

દોષ લગાડ્યો હોય, તે મહારો પાપ નિષ્ફળ થાઓ તા
દોષ લગાડ્યો હોય તસ્સ મિછામિ દુકકડાશા

હવે બાર વ્રતના શાઠ અતિથાર આલોવે છે, તિહાં પ્રથ
મ મહોરા પ્રાણીના પ્રાણનો અતિપાત એટલે ઘાત કર-
વો, તેથી નિવર્ત્યો છું. તે વ્રત માંહે

પહેલું સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રતને વિષે
ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તેને આલોગિં છું

ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોગિં
પ્રથમ રીશ વશે કાઢે કરી કોઈ ભવ જીપરે આઠરો

ઘાવ ઘાલ્યો હોય, એટલે ઘણો માત્ર્યો હોય તા

રીશવશે ગાહો ઘાવ ઘાલ્યો હોય

ઢોર પ્રમુખને આઠરા જંઘને જાંઘ્યા હોય તા ઢોર
પ્રમુખના નાક, કાન, કંઝલાદિઠ અવયવનો

ગાઢે જંધને જાંઘ્યા હોય અવયવનો
 છેદ કીધો હોય તાઢા ગાંડલ પણે ઢોર ગાડાં, ગિંટ,
 પ્રમુજ ગિપરે અત્યંત તાર ભર્યો હોય તાજા .

છેદ કીધો હોય અતિતાર ભર્યો હોય
 ઢોર પ્રમુજને ચારો, પાણી, દાણો પ્રમુજ દેવાનો વિ
 છેદ એટલે અંતરાય કીધો હોય તાજા

ત્નાત પ્રાણીનો વિછેદ કીધો હોય,
 એ પ્રથમ વ્રતના પાંચ અતિચાર માંહેલો ને કોઈ દિ
 વસ સંજંધિ દોષ એટલે પાપ લાગ્યું હોય,
 ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય,
 તે મહાશિં દુષ્ટત એટલે પાપ મિથ્યા થાને તાઢા
 તસ્સ મિછામિ દુઝડં તાઢા .

જીને વ્રતે મહોટું ન્હૂં જોલવા થકી નિવર્ત્યો છું તેને વિષે
 જીનું સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણ વ્રતને વિષે
 ને અતિચાર દોષ લાગ્યો હોય તે આલોગિં છું.
 ને અતિચાર દોષ લાગો હોય, તે આલોગિં છું.
 સહસાહારે કોઈના ગિપર અછતું જોડું આવે ધિધું જોય
 સહસાહારે કોઈ પ્રત્યે ફૂડાં આવે દીધાં હોય,
 કોઈ મિત્રાદિહની છાની ગુહ્ય વાર્તા પ્રગટ કીધી હોય
 રહસ્ય છામી વાત પ્રગટ કીધી હોય તા

સ્ત્રીના મર્મની વાત, જોઈ આગલ પ્રકાશી દેખાડી હોય

સ્ત્રીનાં મર્મ પ્રકાશ્યાં હોય

કોઈને નલમાં નાજવાને અર્થે નૂહો ઉપદેશ દીધો હોય

**કોઈને અપાય પાડવા લાગી મૃષા ઉપદેશ
દીધો હોય**

જોરા લેજ લજ્યા હોય, જોડી સાક્ષી પૂરી હોય

હૂડા લેજ લજ્યા હોય, ફૂડી સાજ પૂરી હોય

એ જીન્ન વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિ
વસ સંજંધિ અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃ
ફલ થાને

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ નાજા

ત્રીને વ્રતે મહોટકું. અદત્તા દાન એટલે થોરી કરવા થ
કી નિવત્ત્યો છું, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા તે
આલોડિં છું

**ત્રીનું સ્થૂલ અદત્તા દાન વિરમણ વ્રતને વિ
ષે ને અતિથાર લાગા**

થોરીની વસ્તુ નાણીને લીધી હોય નાશા થોરને સ
હાય દીધું હોય

**થોરાઈ વસ્તુ લીધી હોય, થોરને સહાય દી
ધું હોય,**

રાન્ય વિશ્વ કાંઈ અચિત્તું હોય, દાણચોરી કીધી
હોય તાડા

રાન્ય વિશ્વ કીધું હોય

ખોટાં તોલ, ગ્રાન્યાં તથા પાયલી, ગંભીર પ્રમુખ મા
પખોટાં કીધાં હોય, લેવાના ન્હાં અને દેવાનાં ન્હા
દા કીધા હોય તાડા

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ કીધાં હોય,

સારી વસ્તુમાં માઠી વસ્તુનો ભેલ, સંભેલ કરી ચે
ચી હોય, અથવા સારી નણસ દેખાડીને પછી ખરાબ
નણસ આપી હોય તાડા

વસ્તુમાં ભેલ સંભેલ કીધા હોય

એ રીતે ત્રીન્ન વ્રતના પાંચ અતિયારમાં ને કોઈ દિ-
વસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃકુલ થાને તા
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તા

ચોથે વ્રતે પોતાની સ્ત્રી ને પંચની સાથે પરણી છે,
તેની સાથે ભોળ ભોળાં વગાનો સંતોષ રાખ્યો છે,
અને પરદારા ને પરસ્ત્રી તેની સાથે ગમન કરવાનો
ચોથું સ્થૂલ સદારા સંતોષ પરદારા ગમન
ત્યાગ કીધો છે, એવા ચોથા વ્રતને વિષે ને અતિયા
ર દોષ લાગ્યો હોય, તે આલોળિં છું

વિરમણ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા
 જીન્નની રાજેલી વેશ્યા સાથે મૈથુન સેવા કીધી
 હોય તે પ્રથમ અતિથાર ૧૧૫૫

ઈત્તર થોડા કાલની રાજીસૂં ગમન કીધાં હોય
 વિધવા કુમારિકા તથા દાસીની સાથે મૈથુન સેવા
 કીધી હોય ૧૧૨૫

અપર ગ્રહીતનાં ગમન કીધાં હોય,
 અન્ય સ્ત્રીઓ સાથે આલિંગન, યુગ્મનાદિક કર
 વા થકી ત્રીને અતિથાર થાય ૧૧૩૫ પોતા વિના અ
 ન્ય વડીલાદિકના દીકરા દીકરીના વિવાહ બેડ્યા હોય

અનંગ ક્રીડા કીધી હોય, પીયારા વિવાહ
 બેડ્યા હોય,

કામભોગ, તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય,

કામભોગ તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય ૧
 અનેરા પાસે કામભોગ સેવરાખ્યાં હોય કોઈ સેવતો
 હોય તેને અનુમોદન આપ્યું હોય ૧૧૫૫

સેવરાખ્યા હોય, સેવતાં પ્રત્યે અનુમોદ્યા હોય
 એ રીતે થોડા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી દો
 ષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફળ થાને.

ને કોઈ દિવસ સંજંધી દોષ લાગ્યો હોય તસ્મ

પાંચમા પરિશ્રહ પરિમાણ વ્રતને વિષે પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ધનાદિક નવવિધ પરિશ્રહનું પ્રમાણ ઠરેલ છે, તે વ્રતને

પાંચમું ઈચ્છાપરિશ્રહ પરિમાણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોળિં છું.

વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય તે આલોળિં

ધન તે નાણાનું, તથા એવીશ ન્વંતના ધાન્યનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૧૧૧ ઢાંકેલી તથા ઊઘાડી ભૂમિડાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૨૧૧ રૂપા તંથા સોનાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૩૧૧

ધન ધાન્યનું જિત્તવશ્યનું રૂપા સોનાનું

દાસ, દાસી, ગાય, ભેંસ, ઘોડા પ્રમુખ દ્વિપદ ચતુષ્પદનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૪૧૧ ઘર, વંજરી થાલી, ચાટકા પ્રમુખનું પરિમાણ,

દુપદ ચીપ્પદનું કુવિધાતુનું પરિમાણ

અતિક્રમ્યું હોય ૧૫૧૧ એ પાંચના પરિમાણ થકી ઊપરાંત વધારો થાય તેને રાજે, તેવારે તે અતિક્રમ્યો કહેવાય, એ રીતે પાંચમા પરિશ્રહ પરિમાણ વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિક્રમ્યું હોય, ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે મહાર્ષિ પાપ નિષ્કલ હોનેરાજા

દોષ લાગો હોય, તરુસ મિછામિ દુઝ્ઝડાઢ

છઠ્ઠે વ્રતેં દિશિની મર્યાદાનું પ્રમાણ કરેલું છે, તે વ્રતને વિષે ને

છઠ્ઠું દિશિ પરિમાણ વ્રતને વિષે ને

અતિથાર લાગા હોય, તે આલોગિં છું. ઊંચી તે પ
ર્વતાદિકની ભૂમિ પણ નીચી તે ભૂચરાદિકની ભૂમિ
અતિથાર લાગા હોય, તે આલોગિં, ઊંચી, નીચી,
તીર્છી તે ચાર દિશિ, અને વિદિશિની ભૂમિ પણ
એ રીતેં દશાદિશિનું ને પ્રમાણ કરેલું છે, તેને અતિ-
ક્રમ્યું હોય,

તીર્છી દશો દિશિનું પરિમાણ, અતિક્રમ્યું હોય

ઓથું ચારે દિશિનું ને પરિમાણ રાખેલું છે, તેમાંથી
એક દિશિ વધારી હોય, અને એક દિશિ ઘટાડી હોય ત્ર
એક દિશિ વધારી હોય, એક દિશિ ઘટાડી હોય
પાંચમો માર્ગના સંદેહથી એટલે ને ને મર્યાદા રાખેલી
છે, તે મર્યાદા ઓલંધીને સંદેહથી આઘોચાલ્યો હોય ત્ર

પંચને સંદેહથી આઘોચાલ્યો હોય ત્ર

એ રીતેં છઠ્ઠા વ્રતના પાંચ અતિથારને વિષે દિવસ
સંજંધી ને અતિથાર દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ક

ત થાન્ને પાદ મા

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તો

સાતમાં વ્રતેં ઊપલોગ પરિલોગના પરિમાણનું પ
પચ્ચેજાણા કર્યું છે, તિહાં ને એકવાર લોગવવા
માં આવે એવા ને ફલફૂલાદિક, તેને લોગ કહિયેં
અને સ્ત્રી તથા ઘરેણાં પ્રમુખ ને વારંવાર લોગવવા
માં આવે, તેને પરિલોગ કહિયેં એવા લોગોપલો-
ગ વ્રતને .

સાતમું ઊપલોગ પરિલોગ પરિમાણ વ્રતને
વિષે ને અતિચાર લાગા હોય, તે આલોગિં છું .

વિષે ને અતિચાર લાગા હોય, તે આલોગિં
એક ગુરૂ મુજેં પચ્ચેજાણા કર્યું છે, તે ઊપરાંત સ
ચિત્ત વસ્તુનો

પચ્ચેજાણા ઊપરાંત સચિત્તનો

આહાર કીધો હોય તાપા જીને સચિત્ત વસ્તુ સા
થેં પ્રતિજંધ તે ગોલ તથા જનૂર, તિલાદિકેં મિશ્રિ
ત તેને અચિત્ત વસ્તુ ન્હાણીને .

આહાર કીધો હોય, સચિત્ત પડિજધ્યનો

આહારી હોય તારા જીને અપઙ્ગ તે જાનરા પ્ર-
મુખનો લોઠ અણધાલ્યો હોય તેનો ફલેરાદિક ક
રી ખાધો હોય તાડા ચોથો દુપઙ્ગ તે ઓળા પ્રમુખ

કાંઈક કાચાં કાંઈક પાકાં તેનો

આહાર કીધો હોય, અપકુક દુપકુકનો

આહાર કીધો હોય તાજા પાંચમું તુછોષધિ તે ને
વસ્તુ થોડી ખાંધામાં આવે અને ઘણી નાખી દેવી
પડે એવી શેલડી પ્રમુખ તુછોષધિનાં ભક્ષણ કી-
ધાં હોય તાજાં

**આહાર કીધો હોય, તુછોષધિનાં ભક્ષણ
કીધાં હોય તા**

એ રીતે સાતમા વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો દિ-
વસ સંજંધિ ને દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ફળ થાને તા
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગાજા

હવે પંદર કર્મદાન કહે છે. ને થકી કર્મનો આદા-
ન એટલે ગ્રહણ કરીયે, તેને કર્મદાન કહિયે, તે
શ્રાવકને બનાવવા યોગ્ય છે.

પન્નરે કર્મદાન શ્રાવકને બનાવ્યાં.

પણ તેને સમાધરવાં નહીં, તે પંદર જોલ કહે છે.
તિહાં પ્રથમ અંગાર કર્મ, તે લીલાલાદિક કરવા નહીં તા

પણ સમાધરવાં નહીં, ઈંગાલકમ્મે,

જીભું વનકર્મ, તે વન કપાવવા નહીં તારાં જીભું
સકટકર્મ, તે ગાડાં ગાડલીના સારાં કરી વેચવાં વેચા

વવાં નહીં ॥૩૥ ચોથું ભાડીકર્મ તે ઘોડા, જલદ્રુમુ-
જ રાખી તેનો ભાડું કરી આજીવિકા કરવી નહીં ॥૪૥

ચણકર્મે સડક સાડિકર્મે ભાડીકર્મે

પાંચમું ફોટિક કર્મ, તે વાગ્ય, ફૂવા, તંલાવ, જાણ-
મુજ જણાવવી નહીં પથ્થર ફોડવા નહીં ॥૫૥ ઘડું
દંતકુવાણિબ્ય તે દાંત તથા કચકડાનોં વ્યાપાર કરવો
નહીં ॥૬૥ સાતમું લાજ કુવાણિબ્ય તે લાક્ષાદિકનો
વ્યાપાર કરવો નહીં ॥૭૥

ફોડીકર્મે દંતવાણિબ્યે લજ્જવાણિબ્યે

આઠમું રસ કુવાણિબ્ય, તે ઘૃત, તેલ, મધુ, માખણ,
મુજ રસનો વ્યાપાર કરવો નહીં ॥૮૥ નવમું વિષ
કુવાણિબ્ય તે અશિણ, વછનાગ, સોમલ તાલપુરા
દિક ઝેરી વસ્તુનો વ્યાપાર કરવો નહીં ॥૯૥ દશમું
કેશકુવાણિબ્ય તે મનુષ્ય અને પશુ મુજનો વ્યાપાર
કરવો નહીં ॥૧૦૥

રસવાણિબ્યે વિસવાણિબ્યે કેસવાણિબ્યે ॥

(એવં કે) એમ (જુ કે) નિમ્બે અગ્નીઆરમું યંત્ર
પીલન કર્મ, તે અરહટ, ચરખા, ચીંથોડા, રેંટીઆ, ઘં
ટી મુજ લાલ અર્થે વેચવાં નહીં ॥૧૧૥ બારમું નિ
લંછન કર્મ, તે લાલાર્થે મનુષ્ય તથા પશુને સમારવા
સમારવા નહીં ॥૧૨૥

એવં જુલંત પિલ્લણકર્મ નિલ્લંછણકર્મ

તેરમું દ્યવાનકર્મ તે વગડા તથા વનને દ્ય દેવું નહીં, એટલે અગ્નિયેં કરી સલગાવવું નહીં ॥૧૭॥
ચૌદમું સર, ફૂવા, ચાપિ તથા તલાચાદિકના પાણી-
શોષવાં નહીં, શૂઢાવવાં નહીં ॥૧૮॥

દ્યનું દેવું સરદહ તલાય સોસં ચ ॥

પંદરમું અસતી પોષણકર્મ, તે દૂતરાં, દૂડડાં, જિ-
લ્લાડાં, પોપટ, પ્રમુજ ફિંસડ ભવો તથા પુરાચારી, દા-
સ, દાસીઓનું પોષણ કરવું નહીં ॥૧૯॥

અસતી ભનનાં ભરણ, પોષણં કીધાં હોય

એ રીતેં એ પંદરે કર્માદાનને વિષે દિવસ સંજંધીને
કોઈ અતિથાર દોષ લગાડ્યા હોય, તે પાપ નિષ્ફળ થાને
જે કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય ત ૧૦

આઠમે વ્રતેં અનર્થ એટલે જે થકી સ્વાર્થ વિના આ-
ત્મા દંડાય તેને અનર્થ દંડ કહીયેં. તે અનર્થ દંડરૂપ
પાપકર્મ કરવું નહીં એવી રીતના વ્રતનું પર્યાજ્ઞા-
ણ ગુરિમુજેં કર્યું છે. એ વ્રતને

આઠમું અનર્થદંડ વિરમણ વ્રતને

વિષે જે અતિથાર લાગા હોય, તે આલોળિં છું.
વિષે જે અતિથાર લાગા હોય તે આલોળિં છું.

કામભોગના થાલા કસ્યા હોય તાપણ તાંડબવાયા
ની પેરેંગાલ, મુજયપેઢંગડિયાં હોય તારા

કંદર્પની કયા કીધી હોય, તાંડયેષ્ટા કીધી હોય

મુજરી તે વાથાલપણે પીયારી તાત, મર્મ, મોસો, -
જોલ્યો હોય તાડા જોજલ, મુસલ, ઘંટી પ્રમુજ અધિ-

કરણના સંયોગ નેડી મૂક્યા હોય નાચા

**મુજરી વચ્ચેન જોલ્યાં હોય, અધિકરણ બેડી
મૂક્યાં હોય તા**

જાણ પીવાની વસ્તુ તે ભોગ વસ્તુ અને વસ્ત્ર, પાત્ર પ્ર
મુજ તે પરિભોગ વસ્તુને જપ કરતાં અધિક કરી રા
ખ્યાં હોય તાપણ

જિવભોગ પરિભોગ અધિક વધાર્યાં હોય

એ રીતે એ આહમા અનર્થ દંડ વિરમણ વ્રતને વિષે
ને દિવસ સંજંધિ અતિથાર દોષ લાગો હોય તે પાપ
નિષ્ફલ થાને તાપણ

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગણ

નવમું સામાયિક નામે વ્રત, તે નિત્ય મત્યે સામાયિક
કરવું એવો નિયમ લીધેલો છે, તેને વિષે ને અતિથાર
નવમું સી સામાયિક વ્રતને વિષે ને અતિથાર
દોષ લાગ્યા હોય તે આલોજી છુ.

દોષ લાગા હોય તે આલોચિં છું.

એક મનોયોગ, જીને વચન યોગ, શ્રીને કાયયોગ,
એ ત્રણ યોગને સામાયિક માંહેં વિપરીત પણો પ્રવર્ત્યા
હોય એ ત્રણ યોગના ત્રણ અતિચાર થયા તાહા

**મન, વચન, કાયના ભોગ, પાડુવે ધ્યાને પ્રવર્તી
જ્યા હોયા**

ચોથો સામાયિકમાં સમતા ન કીધી હોય, સામાયિકને વળતે
કરવું ભેદીયે તે વળતે ન કર્યું હોય અને કર્યું તો યદ્વા તદ્વા કર્યું-
અથવા બિતાવલથી આદરવિના સ્વેચ્છાએ ક્રિયા કરે તેજ
નવસ્થા દોષ રૂપ ચોથો અતિચાર.

સામાયિક માંહે સમતા ન કીધી હોય,

સામાયિકની વેલા થયા વિના અણ પૂરું પાસ્યું હોય,
સામાયિક કરતાં બિતાવલથી કોઈ સૂત્રું ભણતાં મૂકી દી
ધું હોય, વીસાસ્યું હોય, તે પાંચનું સ્મૃતિ વિહીન અતિ
ચાર ન્હાવો.

અણપૂરું પાસ્યું હોય, પારતાં વીસાસ્યું હોય

એ રીતે સામાયિકના નવમા વ્રતને વિષે ને કોઈ
દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફળ થાને તા
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય ત

સસ મિચ્છાના પરણ

દશમા દેશાવકાશિક વ્રતે નિત્ય પ્રત્યે દિશિનો સંક્ષે
પઠ્ઠે છે, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે
આલોળિં છું

દસમું દેસાવગાસિક વ્રતને વિષે ને અંગા
નેટલી ભૂમિકા મોકલી રાખી છે, તેથી ઊપરાંતની
ભૂમિથી કોઈ વસ્તુ અણાવી હોય તાપ્તા

નીમિ ભૂમિકા જાહેરથી વસ્તુ અણાવી હોય
તથા ત્યાં કોઈ વસ્તુ મોકલાવી હોય તાશા રાજ, જુ
જારો પ્રમુખ કચ્છે હોય તાડા હાથ, પગ, આઘો પાછો
કરી રૂપ દેખાડવું તાજા

તથા મોકલાવી હોય, રાજ કરી રૂપ દેખાડી
પુછાવ પ્રક્ષેપ. એટલે કાંકરો નાખી પોતાનું છતા
પણું નણાવ્યું હોય તાપા

પુદ્ગલ નાખી આપણા પું છતું નણાવ્યું હોય,
એ રીતે દશમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધિ
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને તાજા
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગે હોય તગાજ

અગીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા
તે આલોળિં છું

અગીઆરમું પોષધ વ્રતને વિષે ને અંગાલાંગા

સુચાનો સંથારો તેને પ્રતિ લેજ્યા, ન્મેયા વિના સુવે
અથવા ભુજે તો નેમ તેમ ઊપયોગ વિના નેઈને સુવે ૧

**સજ્જા સંથારો અપ્રતિલેખ્યો હોય દુઃપ્રતિ
લેખ્યો હોય.**

તેમજ અણપૂંને સૂવે અને પૂંને તો ભૂંડી રીતે ઊપ-
યોગ વિના પૂંને ૧૧૨૧ તથા ઊચ્ચાર એરલે વડી-
નીતિ, લઘુનીતિ, પરઠવવાની

**અ પ્રમાભ્યો હોય, દુઃપ્રમાભ્યો હોય, ઊ-
ચ્ચાર પાસવણ**

ભૂમિકા, તે નેઈ ન હોય, અને નેઈ હોય તો રૂડી રી-
તે ન નેઈ હોય ૧૧૩૧

ભૂમિકા અપ્રતિલેખી હોય દુઃપ્રતિલેખી હોય

અણપૂંને પરઠવ્યું હોય, અને પૂંને તો નેમ તેમ
પૂંજ પરઠવી દીધું હોય ૧૧૪૧ પોસહ કથા પછી
બેઠો બેઠો સૂત્ર વિશ્લેષ વાત

**અપ્રમાર્ણ હોય દુઃપ્રમાર્ણ હોય પોસહ માં
હે વાત**

વિકથા કીધી હોય, નિસ્તા, આલસ, પ્રમાદે કરી પો-
સહના દિવસ સંજંધિ કાલનું નિર્ગમન કર્યું હોય ૧૧૫૧

વિકથા નિસ્તા પ્રમાદે કરી કાલ નિર્ગમ્યો હોય

એ રીતે અળીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને કોઈ

दिवस संजंघि दोष लाग्यो होय ते पापनिष्ठाने
ने डोई दिवस संजंघि दोष लाग्यो होय तन्वह

जारमुं अतिथि संवित्ताग व्रत तें साधु थारि वि-
द्याने वहोरावीने ग्रहस्थे नभबुं, ते वहोरावतांने दोष
लगाड्यो होय, ते व्रतना पांथ अतिथार आलोळिं कुं.

जारमुं अतिथि संवित्ताग व्रतने विषेने अ-
शुध्यमान आहार ने रोटली, घान्य, पाणी प्रभुज
तेने विस्मृतें करी सयित्त वस्तु ठीपर मूडी दीधी होय.

सूळती वस्तु सयित्त ठीपर मूडी होय,
तथा सूळति. वस्तुने सयित्त वस्तुयें करी ढांडी मू-
डी होय ॥२॥ साधुने वोहोराववानो वजेत अतिक्र-
मावीने पछी निमंत्रणा डीधी होय ॥३॥

सयित्तें करी ढांडी होय, डाव अतिक्रम्यो होय,
पोतानी वस्तु होय ते साधुयें भांगी छतां, अेबुं ड-
हे डे स्वाभी! अेतो पाशडी वस्तु छे महारी नथी ॥४॥

आपणी वस्तु पीअारी डीधी होय,
हुं दानेसरी छुं भाटे दान आपुं छुं, जीने डोळा म-
हारी स्पध्यां करे! अेम थितवी भत्सर सहित साधु
ने लात, पाणी आप्यां होय ॥५॥ लाणे जेशीने
मछर सहित दान दीधुं होय, लाणे जेडां

સાધુ, સાધવીને વોહોશવી નમું, એમ ચિંતવણા
કરવી એવી ચિંતવણા કર્યા વિના વ્રતધારી નમે તો
તેને દોષ લાગે.

સાધુ, સાધવીની ચિંતવણા નડીધી હોય

કોઈ પણ ભત્તનાં વ્રત, પચ્ચજ્જાણ કર્યાં હોય
તેને પારતી વેલાયેં ત્રણ નવકાર તથા નમુચ્ચુણંનો
પાઠ લણીને પારવાં, તે પાઠ લણ્યા ગણ્યા વિના

નવકાર નમોચ્ચુણં લણ્યા ગણ્યા વિના

વ્રત પચ્ચજ્જાણ પાસ્યું હોય તો દોષ લાગે.

વ્રત પચ્ચજ્જાણ પાસ્યું હોય,

એ રીતે જારમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંબંધી
અતિથાર લાગા હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને તાપતા
ને કોઈ દિવસ સંબંધિ દોષ લાગો હોય તગા

અંત સમય અથવા રાત્રિ સમય સાગારી અનશ
ન કર્યા, તે વારેં કોઈ ભતની વાંછા કરવી નહીં, અને
ને વાંછા કરે, તો અતિથાર લાગે એ સંલેષણના
પાંચ અતિથાર લાગા હોય તે આલોગિં છું.

સંલેષણા વ્રંતના પાંચ અતિથાર લાગાના

ફરી આલોકમાં સુખી થાગિં, એવી વાંછા કીધી હો
ય તાપતા પર લોકેં દેવેન્દ્ર થાગિં, એવી વાંછા કીધી હોય તર

ઈહજોગાસંસપ્પઓગે પરલોગાસંસપ્પ ઓગે

અણસણમાં ઘણા લોકની પૂર્વ સત્કાર દેખીને
પોતે સુખીઓ ત્વણી ભવવાની વાંછાડીધી હોયાહા
અણશણ કરીને હુઘાદિ પરિસહેં પીડ્યો થકો મનમાં
વિચારે ને હવે પીડા સહન થતી નથી માટે વહેતું મ
રણ થાય તો સારું? એવા વિહત્વ જોડે તે થોથો અ
તિથાર

ભવિઆસંસપ્પઓગે મરણાસંસપ્પઓગે

અનશનનો દેસ રૂડા કામ લોગની માસિ ઈછે એ
વી વાંછા કરે, તે પાંથમો અતિથાર. (એ રીતે સંલેષ
ણાના પાંથ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિવસ,

કામલોગની વાંછાડીધી હોય ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લગાડ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને ૧૬
સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્સગા ૧૬

અઢાર પ્રકારના પાપ સ્થાનક સેવવાં જંધે કયાં છે,
તેમાં ને અતિથાર લાગાહોય, તે આલોગિં છું.

અઢારે પાપસ્થાનક લાગાં હોય, તે આલોગિં
પ્રથમ માણાતિપાત, તે ભવહિંસા, જીનું નૂહું જો
લેણું, તે પાપસ્થાનક.

પહેલું પ્રાણાતિપાત ૥૧૧ ૥ જીભું મૂધાવાદાશી
 ત્રીભું ચોરી કરવી, તે પાપસ્થાનક, ચોથું પરસ્ત્રી
 ગમન કરવું, તે મૈથુન પાપસ્થાનક, પાંચમું પરિગ્રહ
 બિપર મૂર્છા તે પાપનું સ્થાનક,

ત્રીભું અદત્તાદાન ૥૧૨ ૥ ચોથું મૈથુન ૥૧૩ ૥
 પાંચમું પરિગ્રહ ૥૧૪ ૥

છઠ્ઠું ક્રોધનું પાપસ્થાનક, સાતમું અહંકારનું પાપ
 સ્થાનક, આઠમું કપટ કરવું તે પાપસ્થાનક, નવમું લો
 ભ સંજ્ઞા તે પાપસ્થાનક,

છઠ્ઠું ક્રોધ ૥૧૫ ૥ માન ૥૧૬ ૥ માયા ૥૧૭ ૥
 લોભ ૥૧૮ ૥

દશમું પ્રેમ પાપસ્થાનક, અગીઆરમું રીશ કરવી
 તે પાપસ્થાનક, બારમું કલ્લજી કરવો કરાવવો તે કલહ
 પાપસ્થાનક, તેરમું પરને ભૂડું આલ દેવું, તે અત્યા
 ય્યાન પાપસ્થાનક,

રાગ ૥૧૯ ૥ દ્વેષ ૥૨૦ ૥ કલહ ૥૨૧ ૥ અત્યા
 ય્યાન ૥૨૨ ૥

ચૌદમું પારકી ચાડી કરવી, તે પાપસ્થાનક, પંદરમું
 પારકા અપ્પાદ જીલવા તે પાપસ્થાનક, શોલમું સુખ
 પામી શાતા માનવી દુઃખ પામી અશાતા માનવી તે ર
 નિં અરતિ નામા પાપસ્થાનક.

પૈશૂન્યાપણાપરપરિવાદાપણા રતિ અ-
રતિાપણા

સત્તરમું કપટની કેલવણી કરીને અંદરથી ખોટું જો
વવું, અને બાહિરથી આગલાને મીઠાશબ્દો પૂરવવી,
તે માયામૃષા પાપસ્થાનક, અઢારમું ભૂવને મિથ્યા-
ત્વના યોગે શંકાદિ શબ્દ રહે, તે પાપસ્થાનક.

માયામોસોાપણામિથ્યા દરસણશબ્દા
એ અઢારે પાપસ્થાનકને પોતે સેવ્યાં હોય અને
રા પાસે સેવરાવ્યાં હોય,

એ અઢારે પાપસ્થાનક સેવ્યાં હોય, સેવરા
વ્યાં હોય, ●

કોઈ સેવતો હોય, તેના ડૂડા વખાણ કર્યાં હોય, એ
રીતે અઢારે પાપસ્થાનકમાં દિવસ સંજંધિ ને કોઈ
સેવતાં પ્રત્યે અનુમોદા હોય ને કોઈ દિવસ
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફળ હોયનેાપણા

સંજંધિ દોષ લાગોતસ્ત મિથ્યામિદુગાપણા

એ પૂર્વેજિત બારે વ્રત તેને હું અતિક્રમ્યો હોજિં એ
વ્રતોથી વ્યતિક્રમ્યો હોજિં, અતિથાર લગાડ્યા હોય,
અનાથાર લગાડ્યા હોય,

અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિથાર, અનાથાર

પાંચ મૂલગુણમાં તથા દશ ઉત્તર ગુણમાં ને કોઈ દિવસ

મૂલગુણ ઉત્તરગુણને વિષે ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે મહારં પાપ, મિથ્યા
એટલે નિષ્ફલ હોને ॥૧૮॥

સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્મિ મિછા ॥૧૮॥

ઈંછું છું હું આલોવવાને ને મેં દિવસ સંજંધિ
ઈંછું આલોએમિ ને મેં દેવસિઓ
અતિચાર દોષ કીધો હોય, તે અતિચાર દોષ અ-
નેક પ્રફારના છે, તે કહે છે. કાચાયેં કરી, વચનેં કરી,
મને કરી અથવા મનયોગેં કરી

અઈઆરો કરો કાઈઓ વાઈઓ માણ-
સિઓ

ઉત્તમ જોલવા થકી, ઉન્માર્ગ સ્થાપવાના યોગેંક
રી, ઈત્યાદિ ઈછામિ હામિનો પાઠ સંપૂર્ણ ચાવત્ આ
વડના ધર્મની ને. જડના કીધી હોય,

ઉસ્સુતો ઉમ્મઓ ઈત્યાદિ ચાવત્ નં જંડિંગ
ને કાંઈ વિરાઘના કીધી હોય, તે મહારો દુષ્ટ એટ
લે પાપ, મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોને ॥૧૯॥

નં વિરાહિઅં તસ્મિ મિછામિ દુક્કડા ॥૧૯॥

સર્વે પણ દિવસ સંજંધિ અતિચાર તે દુષ્ચિંતિત
ને પરદેષાદિક દુષ્કાર્ય તેને ચિંતવવા થકી થયો.

સવ્યસ્સવિ દિવસિઅસ્સ દુષ્ચિંતિઅસ્સ
વણી દુર્લાભિત તે અનિષ્ઠ દુષાદિક ભાષા જોતવા

થકી થયો તથા દુષ્કેષિત તે કાયાની દુષ્કેષાદિક
મનુષ્ઠિ થકી થયું તેને નિવારવાને અર્થે સૂત્રભણું.

દુક્કાસિઅસ્સ દુષ્ચિદ્ધિઅસ્સં સૂત્રભણેમિ
જીને કોઈ સૂત્રભણે તે સાંભળું તે દે પૂન્ય સૂત્ર

ભણવાનો મુળને આદેશ આપો ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ આ
વડના અતિચારનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥

સૂત્ર સાંભલેમિ સૂત્રનો આદેસ ॥ ઈતિ
અતિચાર સંપૂર્ણમ્ ॥

અથ વંદિતા સૂત્ર પ્રારંભઃ ॥

ઈચ્છા સહિત સર્વ વસ્તુના ભણા તીર્થંકરને તથા
સિદ્ધને તથા ધર્માચાર્યને અશબ્દ થકી બિપાદ્યા
યને તથા સર્વ સાધુ એ પાંચ પદ ને છે તેમને ઉવં-
દિતું કે જે પાંદીને નમસ્કાર કરીને .

ઈચ્છં વંદિત્તુ સવ્ય સિદ્ધે; ધમ્માચરિએ
અ સવ્ય સાદુ અ ॥

ઈચ્છું છું, વંદિતું છું, પદિકક મવાને અંદલે બિવર્તિયા

ને આવડુ ધર્મને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે થ
કી નિવર્તવાને ઈચ્છું છું ॥૧૧॥

ઈચ્છામિ પડિક્કમિથિં, સાવગધમ્મા ઈ
આરસ્સા ॥૧૧॥

ને મુલને વ્રત છે, તેને વિષે અતિથાર હુઓ હો
ય, તથા (નાણે કે) જ્ઞાનને વિષે (તહ કે) તથા
(દંસણે કે) દર્શનને વિષે (ચરિત્તે કે) દેશવિર-
તિથારિત્રને વિષે અશબ્દ થકી તપાચારને વિષે

ને મે વયાઈઆરો, નાણે તહ દંસણે ચરિ
ત્તે આમ

સૂક્ષ્મ તે ન્હાના દોષ, બાહ્ય તે મંદોદા દોષ, લા
ગા હોય (તં કે) તે અતિથાર પ્રત્યે આત્મ સાજે
હું નિંદું છું. (થ કે) વલી ગુરુ સમક્ષ હું ગર્હું છું ॥૧૨॥

સુહુમો અ બાયરો વા, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૧૨॥

જે પ્રકારે પરિગ્રહ છે એક સથિત્ત અને જીત્તે અ
થિત્ત પરિગ્રહ છે. અથવા બાહ્ય અને અલ્યંતર એ
વો જે પ્રકારનો પરિગ્રહ છે. તેની ઉત્પત્તિનું કારણ સા
વજ્ઞ એટલે પાપ સહિત એવા બહુવિધ અનેક પ્રકા
રના દુષ્ટી પ્રમુખ આરંભ છે તેને

પુવિહે પરિગ્ગાહમિ, સાવજ્ઞે બહુવિહે અ

આરંભે

કરણે કેને પોતે કરવા થકી તથા અનેરા પાસે-
કારાવણે કેને કરાવવા થકી અશબ્દ થકી જીવન
આરંભ કરતા હોય તેને અનુમોદન દેવાં થકી ને અ-
તિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર
રમત્યે પ્રતિક્ષુ. છું, નિવર્તુ છું ॥૩૫॥

કારાવણે અ કરણે, પડિહુમે દેસિઅં સવ્યં
ને ઈંદિયે કરીને અશુભ કર્મને જાંધ્યું હોય, ત-
થા ક્રોધાદિક આર કષાયે કરીને તથા અપ્રશસ્ત
તે માઠા ઔદયિક ભાવના બિદ્યે કરી

નં જઘ્નમિદિએહિં, ચગિહિં કસાએહિં
અપ્પસથ્યેહિં ॥

રાગે કરી અથવા દ્વેષે કરી ને અશુભ કર્મ જાંધ્યું
હોય, તે આત્માની સાજે હું નિંદું છું. વલી તેં મત્યે
ચુરની સાજે હું ગર્હું છું ॥૩૬॥

રાગેણવ દોસેણવ, તં નિંદે તં ચગરિ
હામિ ॥૩૭॥

મિથ્યાત્વીના ઝોછવાદિક ભેવાને અર્થે આગ
મન નિર્ગમન કરવું એટલે આવવું, તથા ભવું, તથા
મિથ્યાત્વીને સ્થાનકેં બિલો રહેતાં તથા મંકમણ એ
દોષે સિદ્ધાંત, અસદ્ધાંત, અસદ્ધાંત, અસદ્ધાંત એ

ટલે અનળિપયોગ થકી

**આગમણે નિગમણે, ઠાણે ચંક્રમણે
અણાત્મોગે ॥**

અભિયોગ એટલે રાત્નના આદેશ તથા ઘણા-
લોકના આશ્રય થકી નિયોગ તે પરાધીન આળવિડા
ચલાવવા થકી, દાસ પણું કરવા થકી મિથ્યા દૃષ્ટી સં-
જંધિ રથ યાત્રા પ્રભુજ નેત્રાને અર્થે ને અતિચાર
લાગા હોય તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિચાર પ્રત્યે પડિ
ઝકમું ઘું ॥૫૫॥

**અભિઓગે અ નિઓગે, પડિઝકમે દે-
સિઅં સવ્યં ॥૫૬॥**

પ્રથમ ભિન વચનને વિષે સંદેહ કરવો તે શંકા, જી-
ને પરદર્શનનો અભિલાષ કરવો તે કાંક્ષા, શ્રીભે ધ-
ર્મના ફલનો સંદેહ કરવો, તે વિગિછા, થોથું કુલિંગી
જીને મિથ્યાત્વી તેની પ્રશંસા કરવી, તે પ્રશંસા, તથા
પાંચમો મિથ્યાત્વીનો સંસ્તવ, પરિથય કરવો તે સં-
સ્તવ ન્નણવો.

**સંકા કંજ વિગિછા, પસંસ તહ સંથવો
કુલિંગી સુ ॥**

એ પાંચ સમ્યક્ત્વને વિષે અતિધાર ન્નણવા તે માં-
હેલો અતિધાર લાગો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ

પાપ પ્રત્યે હું પડિઝ્ઝમું છું ॥૬૥

સમ્મત્તસ્સ ઈચારે, પડિઝ્ઝમે દેસિયં સચ્ચં

પૃથિવી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ અને વ્રત્ત,
એ છઠ્ઠા યના નયોને સમારંત્ત એટલે પરિતાપી
પરુવ હુઓ હોય, તે શાને વિષે હુઓ હોય? તો કે
(પયણે કે) અન્નાદિકને પચાવવે કરી પચાવણે એ
ટલે જીન્ન પાસે પચાવતે થકે થયું જઈ જીન્ન
પચાવતાં હોય તેને અનુમોદન દેવા થકી ને દોષ
લાગા હોય,

**છઠ્ઠા ય સમારંત્તે, પયણે અ પચાવણે
અ ને દોસા ॥**

તે કોના વાસ્તે અન્નાદિક રંધાવ્યું? તે કહે છે? (અ
ત્તહા કે) પોતાને અર્થે (પરહા કે) પર પ્રાણુદિક
ને અર્થે (ઊત્તયહા કે) પોતાના તથા પરના જે
ના તોગને અર્થે તથા (થેવ કે) નિશ્ચયે પર જી પર દે
ષ કરવા થકી, ને અતિપાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યે હું
નિંદું છું ॥૭૥

અત્તહા ચ પરહા, ઊત્તયહા થેવ તં નિંદો ॥૮૥

સ્થૂલ પ્રાણાતિપાતાદિક પાંચ અણુવ્રત્તને વિષે ત
થા દિશિ પરિપ્રાણાદિક પ્રણુવ્રત્તને વિષે ને અ-
તિપાર લાગ્યો હોય,

પંથેન્હ મણુચ્ચયાણં, ગુણુચ્ચયાણં ચ તિ
ન્હ મઠિયારે ॥

તથા સામાયિકાદિક ચાર શિક્ષાવ્રતને વિષે ચ
શબ્દ થકી સંલેષણાદિકને વિષે ને અતિચાર લાગ્યો
હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિચાર પ્રત્યે પડિઝ્ઝુંહું

સિજ્જાણં ચ થિન્હ, પડિઝ્ઝમે દેસિયં
સચ્વં ॥ ૮ ॥

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે ને અતિચાર લાગ્યો હોય,
તે કહે છે-સ્થૂત એટલે બેદિયાદિક પ્રસન્ન સંજં-
ધિ ને પ્રાણનો અતિપાત એટલે વિનાશકરવો તેની
વિરઠિઓ એટલે વિરતિ નિવૃત્તિ કરી છે

પદમે અણુચ્ચયંમિ, થૂલગ પાણાઠિયા
ચ વિરઠિઓ ॥

તે થકી ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું ઓલંઘવું,
તે (ઈથ્ય કે) અહિંસાં અતિચાર નાણો, તે અતિ-
ચાર પ્રમાદના પ્રસંગે કરીને અપ્રશસ્ત અશુભ માઠા
કષાયાદિક ઔદયિક ભાવ હુએ છતે થાય છે ॥ ૯ ॥

આયરિય મપ્પસથ્થે, ઈથ્ય પમાયપ્પ
સંગેણં ॥ ૯ ॥

હવે એ પ્રથમ અણુવ્રતના પાંચ અતિચાર કહે છે.
પ્રથમ દિપદ ચતુષ્પદ નાવને વધવું, હણવું, તાઠવું,

તે વધ કહિયે. બીજું આકરે જંધને જાંધવું, ત્રીજું
છવિ તે જલદાદિડને સમારવા, તથા છેદ તે કા
ન નાકનું છેદન કરવું ચોથો તેમમાળિપર અતિભા
રભરવો. પાંચમું તે જીવોને ભાત પાણીનો વિછેદ
કરવો, એ પાંચ.

**વહુ જંધ છવિ છેએ, અઈભારે ભત્તપા
ણવુછેએ ॥**

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે અતિથાર નાણવા. તે માં-
હેલો કોઈ અતિમાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ
સર્વ અતિથાર પ્રત્યે પડિઝમું છું ॥૧૦॥

**પદમ વચસ્સ ઈયારે, પડિઝમે દેસિયં
સવ્યં ॥૧૦॥**

બીજા અણુવ્રતને વિષે અત્યંત પણે મહોદું તે અભિ
કવચન તે થકી વિરમ્યો છું. એટલે તેની વિરતિ કીધી છે.

**બીજે અણુવ્યયંમિ, પરિથૂલગ અલિશ્વ
ચણ વિરઈઓ ॥**

તે થકી તે આચરિશ્વ એટલે અતિશ્વમવું, આલંધ
વું, તે (ઈશ્વર કે) અહીંઆં બીજા અણુવ્રતને વિષે-
અતિથાર થાય, તે અતિથાર પ્રમાદના પ્રસંગે કરી
અપ્રશસ્ત, અશુભ ભાવ દુઃખે છતે થાય તે કહે છે ॥૧૧॥

આચરિય મધ્યસથે, ઈશ્વ પમાયપ્પસંગેણં

એક સહસ્રાહારેં કોઈને માથે અણવિચાર્યું નૂ
 હું આલ દેવાથી થાય, જીભું કોઈને એકાંતેં છાની
 વાત કરતાં દેખીને કહે કે, તમેં અમુક અમુક રાન્ય વિ
 શ્વ વિચાર કરો છો તેથી થાય, ત્રીભું પોતાની સ્ત્રી
 ની છાની વાત જીભ આગલ પ્રગટ કરવાથી થાય,
 ચોથું કોઈને ખોટો જીપદેશ દેવાથી થાય, પાંચમું ફૂ
 ડા લેજ લંબવાંથી થાય.

**સહસ્સા રહસ્સ દારે, મોસુવએસે અ ફૂડ
 લેહે અ ॥**

એ જીભ વ્રતના અતિથાર આશ્રયિને મહારે અતિ
 થાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર
 પ્રત્યેં પડિડકમું છું ॥૧૨॥

**જીઅ વયસ્સ ઈઆરે, પડિડકમે દેસિયં
 સવ્યં ॥૧૨॥**

ત્રીભ અણુવ્રતને વિષે મહોટકું પારકું દ્રવ્ય હરણ
 કરવું તે થકી વિરત્યો છું. નિવત્યો છું-તે વિરતિ થકી
 તઈએ અણુવ્યયંમિ, થૂલગ પરદ્રવ્ય હરણ
વિરઈઓ ॥

(આયરિય કે) અતિક્રમવું, ઓલંચવું, તેથી અ
 તિથાર (ઈશ્ય કે) અહીંઆં પ્રસાદને પ્રસંગેં કરી અ
 પ્રશંસ્ત અશક્તભાવ હજે છતે થાય ॥૧૩॥ તે કહે છે.

આયરિઅ મપ્પસથ્થે, ઈથ્થ પમાય પ્પ-
સંગેણં ॥૧૩॥

પ્રથમ ચોરની ચોરી આણેલી વસ્તુને સોંધી નાણી
લેવી તે સ્તેનાહુત અતિચાર, બીજી ચોરને સંજલ-
આપવું તે પ્રયોગ અતિચાર, ત્રીજી સારી વસ્તુમાં ન
રસી વસ્તુ લેલીને સારીને મૂલે વેચવી, તે તત્પતિ
રૂપ અતિચાર, ચોથો ઘણાચોરી પ્રમુજ રાત્ર્ય વિરૂધ્ધ
આચરવું તે વિરૂધ્ધગમન અતિચાર પાંચમું ॥

તેનાહુપ્પઓગે, તપ્પડિ રૂવે વિરૂધ્ધ ગ-
મણે આ ॥

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ, પાયલી, ગળ પ્રમુજ રાજવાં
અધિકે લેવું અને ઓછે દેવું, તે ફૂડતુલ ફૂડમાન અ-
તિચાર નાણાચો. એ ત્રીજી વ્રતના અતિચાર આશ્ર-
મી ને કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજ-
ધિ સર્વ અતિચાર પ્રત્યે પડિફ્ફમું છું ॥૧૪॥

ફૂડ તુલ ફૂડમાણે, પડિફ્ફમે દેસિયં સવ્વાં ॥

ફૂવે ચોથા અણુવ્રતને વિષે નિરંતર પરદારાગમન
કરવું, એટલે પરસ્ત્રી સેવન કરવાં થકી નિવર્ત્યો છું.
વિરતિ કીધી છે તે થકી

ચગિથ્થે અણુવ્વયંમિ, નિચ્ચં પરદાર-
ગમણ વિરઠિઓ ॥

ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું, જોલંચવું, તેણેક
રી અહીંઆં પ્રમાણના પ્રસંગે કરી અપ્રશસ્ત અશુભ
ભાવ હુએ છતે અતિથાર થાય ૥૧૫૥ તે કહે છે.

**આયરિયમપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાય પ્પ-
સંગેણં ૥૧૫૥**

પ્રથમ અપરિગ્રહિતા, તે વિધવા તથા કુમારિકા
તથા દાસી નેને જીન્ન કોઈયે ગ્રહણ કરી ન હોય,
તેની સાથે મૈથુન સેવવું, જીન્ને ઈત્વર તે જીન્નની
રાજેલી વેશ્યા સાથે મૈથુન સેવા કીધી હોય, ત્રીન્ને
કંદર્પ-વિકાર જાગે, તેવી રીતે સ્ત્રીની સાથે હાસ્યા-
દિક્ક ચેષ્ટા કરવી, થોથું

**અપરિગ્રહિજ્ઞા ઈત્તર, અણંગ વીવાહ-
તિવ્વ અણુરાગે ૥**

પારકા છોડના વિવાહ મેલવ્યા હોય, પાંચમું તીવ્ર
અનુરાગ તે કામ ભોગને વિષે અત્યંત અભિલાષાનું
કરવું, કામ દીપાવવાની વસ્તુ જોષધાદિક્ક ખાવાં એ
થોથા પ્રતના અતિથાર આશ્રયી ને અતિથાર લા
ગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર પ્રત્યે
પડિક્કમું છું ૥૧૬૥

**ચગિથ્ય વયસ્સ ઈચારે, પડિક્કમે દે
સિયં સચ્ચં ૥૧૬૥**

(ઈત્તો કે) એ ચોથા વ્રત કહ્યા બિપરાંત પાંચમું અ
 યુવ્રત કહિયેં છેયેં. એ વ્રતને વિષે ને અપ્રશસ્ત અ
 ચુલ્લ ત્માવ થયે છે તે અતિયાર આચર્યો હોય.

**ઈત્તો અણુબ્રજે પં, થમંમિં આયરિજ
 મપ્પસથ્યંમિ ॥**

પરિગ્રહના પરિમાણ પ્રત્યેં પરિચ્છેદ કરે થકે એ
 તલે બિલ્લંઘન કરવા થકીં (ઈથ્યં કે) અહીંઆં એ
 વ્રતને વિષે ને અતિયાર પ્રમાદના પ્રસંગથી લા-
 ગ્યો હોય ૧૧૭૧ તે અતિયાર આગલ કહે છે.

**પરિમાણં પરિચ્છે એ, ઈથ્ય પમાય પ્પ
 સંગેણં ૧૧૭૧**

પ્રથમ ધનનું અને ધાન્યનું પરિમાણ, તે થકી બિ
 લ્લંઘવું. જીનું જેત્ર તે બિઘાડી ભૂમિ અને વાસ્તુ તે
 ઢાંડેલી ભૂમિ, તેના પરિમાણ થકી બિલ્લંઘવું, ત્રી
 નું રૂપું અને સોનું એ જેહુના પરિમાણ થકી બિલ્લં
 ઘવું, ચોથું કુપિત તે ચર વંજરીના પરિમાણ થકી
 બિલ્લંઘવું.

**ધણ ધન્ન ખિત્તવથૂ, રૂપું સુવન્ને અ
 કુવિજ પરિમાણે ॥**

પાંચમું દાસ દાસી તથા ગાડી રાંધણી વાણોત
 પ્રમુજ તે હિપદ તથા ગાય, ભેંસ, ઘોડા, બેટ, જન

જાદ, વેસર, જકરાદિક એ ચતુષ્પદ ન્મણવા એ બે
 હુના પરિમાણ થકી બિલ્લંબવું, એ પાંચ અતિથાર
 સંબંધિ ને કોઈ અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિ
 વસ સંબંધિ અતિથાર પ્રત્યે હું પડિહ્મું છું ॥૧૮૧॥
દુપરને ચઉપ્પરંમિ, પડિહ્મમે દેસિયં
સબ્બં ॥૧૮૨॥

હવે ત્રણ ગુણવ્રતમાં પ્રથમ દિગૂ પરિમાણવ્રત
 કહે છે. (દિસાસુ કેળ) બાધ્વ અધો અને તિહ્મિ
 દિશિને વિષે (ગમણસ્સબિ કેળ) નવવાનું પરિમાણ
 કર્યું છે તેને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે આ
 ગલ નિંદિયેં છેયેં. એક તો બાંચી દિસીના પરિ
 માણ પ્રત્યે બિલ્લંબવું બીનું નીચી દિશિના પરિ
 માણ પ્રત્યે બિલ્લંબવું ત્રીનું તિહ્મિ દિશિના પરિ
 માણ પ્રત્યે બિલ્લંબવું.

ગમણસ્સ બિપરિમાણો, દિસાસુ બિદ્દં અ
હે અ તિરિયં ચ ॥

ઓથું એક દિશિ ઘટાડીને ને દિશિયેં નવાનું
 કામ પડે, તે દિશિયેં યોગનની વૃદ્ધિ કરવી, પાંચમું-
 સ્મૃતિ અંતર્યા, પરિમાણ બાંધેલું હોય, તે થકી બિપરં
 ત ભૂજમાં ચાલ્યા હોઈયેં એ પ્રથમ ગુણવ્રતને વિષે
 પૂર્વોક્ત પાંચ અતિથાર માંહેલો ને અતિથાર લાગ્યો-

હોય તે હું નિંદું છું ॥૧૫૫॥

**વુદ્ધિ સર્થ અંતરધ્યાં, પદમંભિ ગુણવ્ય
એ નિંદે ॥૧૫૬॥**

મદિરા, માંસ તથા જે ચકાર થકી જીન્ન પણ અન્ન
હા મ્વ્ય ગ્રહણ કર્યાં. તથા પુષ્પ તે સર્વ ભતિનાં ફૂલ
ભણવાં. એ શબ્દ થકી કુંથુ આદિક ભવેં કરી સહિત
એવા નાગરવેલીનાં પાન ભણવાં તથા નંજૂ, જીલાં,
પીલૂડાં, જોર પ્રમુજ અલક્ષ ફૂલ ભણવાં. તથા જરા
સ, અત્તર, અંજીર, પ્રમુજ ગંધ વસ્તુ ભણાવી. એમ ભણે
કેળે ફૂલાદિકની માતા.

**મલ્લંભિ અ મંસંભિ અ, પુષ્પે અ ફૂલે અ
ગંધે મલ્લે અ ॥**

એ ઊપલોગ પરિલોગ નામેં જીન્ન ગુણવ્રતને વિ
ષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૧૫૭॥
**ઊવલોગ પરીલોગે, જીઅંભિ ગુણવ્યએ
નિંદે ॥૧૫૮॥**

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર અને કર્મ આશ્રયિ
પંદર અતિથારને પડિક્કમિયેં છેયેં. પ્રથમ સચિત્ત વ
સ્તુના કહેલા પ્રમાણ ઊપરાંત લોગવી હોય, જીન્ને સ
ચિત્તની સાથેં જાંઘેલી નેડેલી વસ્તુને અચિત્તની જુ
ધિયેં વાપરવાંથી જીન્ને અપજ્ઞાહાર, તે તરતનો પી

સેલો લોટ, અણચાલ્યો લોટ, ચોથો દુપડ્ડાહાર તે એ
લા, ઊંજી, પોંડ, પ્રમુજ.

**સચિત્તે પડિજધે, અપોલ દુપ્પોલિજંચ
આહારે ॥**

પાંચમું તુછોષધિ લક્ષણ અતિચાર, તે મગ પ્રમુ
જની ડોમલ ફૂલી તથા જોર પ્રમુજ તુછ અસાર
વસ્તુ ઘણી જાઘાથી પણ તૃપ્તિ ન થાય, નેને સચિ
ત્ત વસ્તુ જાવાનો નિયમ હોય, તેને એ પાંચ અતિ-
ચાર સંભવે, એ લોભનવિષયિક પાંચ અતિચાર
આશ્રયી ને મહારે અતિચાર લાગ્યો હોય તે દિવ
સ સંજંધિ અતિચાર પ્રત્યે પડિકકમું છું ॥૨૧॥

**તુછોસદિ લજ્જણાયા, પડિકકમે દેસિ
ચં સચ્ચં ॥૨૧॥**

હવે પંદર કર્મદાનનાં પંદર અતિચાર કહે છે. પ્ર
થમ સોનાર કુંભારાદિકનાં ને કર્મ, તે અંગાર કર્મ.
બીજું છેદ્યાં, અણછેદ્યાં વનં વેશ્યાં, તે ધનકર્મ. ત્રી
જું ગાડા પ્રમુજ જનાવીને વેશ્યાં તે સાડી કર્મ, ચોથું
જલદ જીંટ, ઘર પ્રમુજ રાજીને લાડે આપવાં તે લા-
ટિક કર્મ. પાંચમું દૂવા, વાવિ, પ્રમુજ જણાવવાં પૃથવિ
કાય પ્રમુજની ફોડ તોડ કરવી તે ફોડી કર્મ. એ પાં-
ચ કર્મ પ્રત્યે આવક અત્યંત પણે વળે ॥

ઈંગાલી વણ સાડી, ભાડી ફોડી સુવલ્લ
એ કમ્મં ॥

હવે પાંચ કુવાણિન્ય કહે છે. એક દાંત, નજાદિક
નો વ્યાપાર તે દંતવાણિન્ય. બીજા લાજ, ધાવડી, પ્ર
મુજનો વ્યાપાર, તે લજ્જવાણિન્ય. ત્રીજું ઘૂત, તેલ,
ગોલ, મઘાદિકનો વ્યાપાર તે રસ વાણિન્ય નાણાનો
થોથો મનુષ્ય તથા પશુનો વ્યાપાર, તે કેસવાણિન્ય.
પાંચમું અફીણ, સોમલ, વછનાળ પ્રમુજનો વ્યાપ
ર, તે વિષવિષય વાણિન્ય કહિયેં ॥ ૨૨ ॥ એ પાંચ
કુવાણિન્ય ચર્ચવાં ॥ ૨૨ ॥

વાણિન્ય એવ ય દંત, લજ્જ રસ કેસ વિ
સ વિસય ॥ ૨૨ ॥

હવે પાંચ સામાન્ય કર્મ કહે છે. એમ નિશ્ચયે એક
મુસલ, ઘંટી, ચરખો, રેંટીઓ પ્રમુજ બનાવીને વેચ
વા, તે યંત્ર કહિયેં. તથા એરંડાદિક પીલવાના યંત્ર,
તે યંત્ર પીલન કર્મ, બીજા બાલકના કાન વિંધાવવા,
ઘોડા, બલદ સમરાવવાં. પૂંછડા છેદવાં, તે નિલ્લંછ
ન કર્મ. ત્રીજા વન, ભાડી પ્રમુજને અગ્નિનું દહન કે
આપવું તે દવંદાન કર્મ ॥

એવં જુ નંત. પિલ્લણ, કમ્મં નિલ્લંછણ
ય દવદાણ ॥

ચોથું સર, દહ, તલાય, ફૂવા પ્રમુજ પાણીનાં સ્થા
 નકોનું શોષણ કરવું, તે અતિચાર. પાંચમું ફૂકડા,
 મોર, બિલ્લાડાં, ફૂતરાં પ્રમુજ હિંસક ન્હોનું પોષણ
 કરવું. તથા કસાઈ, માચ્છી, વાઘરી, તેલી સાથેં વ્યાપા
 ર કરી તેનું પોષણ કરવું. તેમજ કુશિલિણી સ્ત્રી દુષ્ટ
 પુત્રાદિકનું પોષણ કરવું. એ સર્વને અસતિ કહીયેં ॥
 એ પાંચ સામાન્ય કર્મ કહિયેં તે આંચકેં નિશ્ચયેં કરી
 વર્ત્તવાં એ પંદર અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લા
 ગ્યો હોય, તે સર્વ પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૨૩॥

**સર દહ તલાય સોસં, અસઈ પોસં ચ
 વન્નિન્ન ॥૨૩॥**

હવે અનર્થ દંડ વિરમણનામા ત્રીનું ગુંણવ્રત ક
 હે છે. શસ્ત્ર તે તરવાર પ્રમુજ અગ્નિ, મુસલ, ચંચ
 તે ઘંટી પ્રમુજ, તણ તે સાવરણી પ્રમુજ તથા કાષ્ઠ
 લાકડી લાતી પ્રમુજ, તથા સાપ જીલવા પ્રમુજના ચં
 વ્ર નાગદમણી પ્રમુજ નડી તથા ગર્ભસાતન પાતન
 તે મૂલ કહિયેં ગોલી પૂરણ પ્રમુજ જે વસ્તુ આદિના
 મેલાપથી થાય તે ભૈષન્ય કહિયેં ॥

**સથ્યગ્નિ મુસલ નંતગ, તણ કહે મંત
 મૂલ ભેસન્ને ॥**

ઈત્યાદિક વસ્તુને દાક્ષિણતા દાલી જીવનને દેવા

થઈ તથા બીજા પાસેથી અપાવવા થઈ અથવા બીજા
 ના આપનારને અનુમોદવા થઈ ને અતિથાર લાગ્યા
 હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે હું પડિ
 ઝૂમું છું ॥૨૪॥

દિન્ને દવા વિએવા, પડિઝૂમે દેસિયં સખં ॥૨૫॥

અન્યથાએ લવાફૂલ ભૂમિયે અથવા અણગલ-
 પાણીયે સ્નાન કીધું હોય બિવદ્દણ તે પીઠી પ્રમુજે ક
 રી શરીરનોમેલ બિતાક્યો હોય, વર્ણક વસ્તુ તે અજી
 ર, ગુલાલાદિક, કેસર, ચંદન, કુંકુમાદિક તે વિલેપન
 વસ્તુ નાણી. શબ્દ તે વંસ વીણાદિકના નાણવા.
 સ્ત્રી પ્રમુજનાં રૂપ નેવાં, રસ તે મધુર આંબાદિકના
 નાણવાં. સુગંધિ કર્પૂર કસ્તૂરી પ્રમુજ ગંધ વસ્તુ નાણી
 ન્હાણુ વદ્દણ વન્નગ, વિલેવણો સદ્, રૂવ
 રસ ગંધો ॥

વસ્ત્ર, જેસવાનાં આસન, એને સંજંધે કામાસન
 કોકશાસ્ત્ર પ્રમુજ સીજવાં તે પણ નાણી લેવાં તથા મુ
 કુટ કુંડલ પ્રમુજ આભરણ નાણવાં એમ અનેક બિપ
 લોગ પરિલોગ વસ્તુ આશ્રયી અશ્રયનાથી અણ બિપ-
 યોગથી ને કોઈ મહારે અતિથાર લાગ્યો હોય, તે
 સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે હું પડિઝૂમું છું ॥૨૫॥
વથ્યાસણ આભરણો, પડિઝૂમે દેસિયં

સચ્ચંદ્રશર્પા

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર કહે છે. એક કામ
લોગની કથાનું. કરવું, તથા ને થકી કામચિહાર ભગ
ત થાય, એવાં હાસ્યકારી વચનનું જોલવું. જીભે
લટકુરી, નેત્ર, નાક, હાથ પ્રમુજની ચેષ્ટા કરી લોકોને
હાસ્ય જીપભવવું તે કૌકુચ. ત્રીજું વિચાર રહિત વા
ચાલ પણે જોલવું તે મુજરી કહિયે. ચોથું શસ્ત્ર,
અગ્નિ, મુસલ, પ્રમુજ અધિકરણને સમ્મ કરી રાજ-
વાં. કોઈ માગવા આવે તેને આપવા અગ્નિ પ્રમુજ
અધિકરણની પ્રથમ પ્રવૃત્તિ થલાવવી. પાંચમું લોગ
જીપલોગ વસ્તુ અતિરિક્ત એટલે પોતાના જપ ઠર-
તાં પણ વધારે રાખવી, એટલે તેલ, કંકોડી, પાણી પ્ર-
મુજ ન્હાવાની વસ્તુ તથા લોભન પ્રમુજ ખાધાની વ-
સ્તુ અધિક કરી રાખે ને દેખી જીભને મન થાય એ
થકી લોગાદિક વસ્તુનો અધિક દોષ લાગે.

કુંદપ્પે કુકુઈએ, મોહરિ અહિગરણ લોગ
અઈરિત્તે ॥

એ અનર્થ દંડ વિરમણ નામ ત્રીજી ગુણવ્રતને વિ-
ધે ને અતિથાર લખ્યો હોય તે પ્રત્યે કું નિંદું છું ॥૨૬॥
દંડમિ અણહાએ, તઈયંમિ ગુણવ્યએ
નિંદે ॥૨૬॥

હવે ચાર શિક્ષા વ્રત કહે છે. મન, વચન, અને કાયા
એ ત્રણ પ્રકારેં દુષ્ક્રિયાન એટલે દુષ્ટ વ્યાપાર સાવ
દા વ્યાપાર છે, તેના ત્રણ અતિચાર ન્હાવા. એથો-
સામાયિકનો કાલ પૂર્ણ થયા વિના સાંમાયિક પારવો
તથા આદર રહિત પડે કરવો, તે અનવસ્થાન અતિ-
ચાર. પાંચમું નિદાદિક પ્રમાદના વશ થકી સામાયિક
મેં કીધો કે નથી કીધો એણું બિપદ્યોગ શૂન્ય પણું તે
સ્મૃતિ વિહિન અતિચાર ન્હાવો.

**તિવિદે દુષ્ક્રિયાઓ, અણવદ્ધાઓ તથા
સર્થવિદ્ધાઓ**

એ સામાયિક પ્રત્યેં વિતંચ એટલે નૂહો કીધે પ
કે પ્રથમ સામાયિક નામા શિક્ષા વ્રતને વિષે પૂર્વોક્તિ
પાંચ અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લાગ્યે હોય, તે
પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૨૭૭॥

**સામાઈઅ વિતહુ કસો, પદમે સિજાવ
એ નિંદે ॥૨૭૮॥**

એક પ્રમાણ કરેલી લૂમિથી બિપરાંત જાહિરની
લૂમિથી કોઈ વસ્તુ મંગાવી હોય, બીજી પ્રમાણ ક
રેલી લૂમિથી બિપરાંતની લૂમિને વિષે દાસ મમુજ
સાથેં કોઈ વસ્તુ મોકલાવી હોય, ત્રીજી બુંજારાદિક
શબ્દેં કહી પોતા પણું નણાવણું. એથો બંધો થઈ પો

તાનું રૂપ દેખાડ્યું હોય. પાંચમું નનાર માણસને કાંક
રાદિક નાખી પોતા પછું છતું નણાવ્યું હોય તે પુદ્ગલ
પ્રક્ષેપ નામા અતિથાર.

**આણવણે પેસવણે, સદે રૂવે અ પુજા
લ જીવે ॥**

એ દેશાવગાશિક નામેં જીન્ન શિક્ષા વ્રતને વિષે
તે અતિથાર લાગ્યો હોય, તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૨૮॥
**દેસાવગાસિઅંમિ, જીએ સિજ્જાવએ
નિંદે ॥૨૮॥**

સચ્ચા સંધારોજીથ્યાર તે વડિનીત અને લઘુનીતિ
ના ઠંડિલ એનો વિધિ ને પ્રકાર, તેને વિષે ને પ્રમા-
દ કરવો, તે અતિથાર એતુજ નણાવો. તે કહે છે. એક
સચ્ચા સંધારાને ન પડિલિહે, અથવા પડિલિહે તો
કાંઈક પડિલિહે કાંઈક ન પડિલિહે. જીન્ને સચ્ચા સં-
ધારાને ન પ્રમાર્ને અથવા પ્રમાર્ને, તો કાંઈક પ્રમાર્ને,
કાંઈક ન પ્રમાર્ને. જીન્ને વડીનિત તથા લઘુનિત પર-
ઠવવાની ભૂમિને ન પડિલિહે અથવા પડિલિહે તો
કાંઈક પડિલિહે કાંઈક ન પડિલિહે. ચોથો વડિનિત
તથા લઘુનિત પરઠવવાની ભૂમિને ન પ્રમાર્ને, અથવા
પ્રમાર્ને તો કાંઈક પ્રમાર્ને કાંઈક ન પ્રમાર્ને. પાંચમું
તેમ્મલ વડી લોભનનો આત્મોળ કરવો ચિંતવન કરવું.

એટલે પોસહ લીધા પછી લોન્નાદિકની ચિંતા કરે,
ક્યારે પોસહ પૂર્ણ થશે ક્યારે પારણું કરી શું?

**સંધાશ્રયારવિહી, પમાય તહયેવ લો
અણા લોએ**

એ પોસહ વ્રતનો વિધિ ને પ્રકાર, તે વિપરીત કરે
થડે ત્રીન્ન શિક્ષાવ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો-
હોય તે પ્રત્યે હું નિંદું છું ॥૨૫॥

**પોસહ વિહિ વિવરીએ, તઈએ સિજ્જા
વએ નિંદે ॥૨૬॥**

એક સાધુને દેવાયોગ્ય આહાર સચિત્ત જીવર
મૂઠ્યો હોય. જીને પ્રાશુક નિર્દોષ દેવાયોગ્ય વસ્તુ
ને સચિત્તે કરી ઢાંડી હોય. ત્રીને પોતાની વસ્તુને
અણ દેવાની બુદ્ધિયે પારડી કહી હોય, તે વ્યપદે
શ નામા અતિથાર. ચોથો મત્સર ધરી જીન્નનું દા
ન દેજી મુનિને દાન આપવું. જીન્નનું સદ્દે નેઈ
ન શકવો (એવ કેવ) નિશ્ચયે

**સચિત્તે નિજિવંણે, વિહિણે વવએસ
મછરે એવ ॥**

પાંચમું સાધુનો ગોપરીનો કાલ અતિક્રમાવી
ને તેડવું, તે કાલાતિક્રમ દાન નામા અતિથાર ન-
ણવો. એ ચોથા શિક્ષાવ્રતને વિષે સાધુને અલ્પ

દેવાની બુધ્ધિયેં તથા અણદેવાની બુધ્ધિયેં કરીને ને
અતિચાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૩૦॥

કાલાઈક્રમદાણે, ચેતિચ્ચે સિજ્જાવચ્ચે
નિદે ॥૩૧॥

સુહિત એવા સાધુ વણી રોગેં કરી પિડિત તપેં-
કરી દુર્જલ, તુછ્છ ભૂર્ણ બિપધિયેં કરીને દુઃખીઆ
પોતાની સ્વેછ્છાયેં વિચરનારા નહીં પણ શ્રી તીર્થ-
કરની આજ્ઞાયેં વિચરનારા, એવા સુસાધુને વિષેને
અનુકંપા કરી પરંતુ કેવી રીતેં અનુકંપા કરી ?

સુહિએસુ અ દુહિએસુ અ, ન મે અસ્સં
નએસુ અણુકંપા પ

તો કે આ મહારો પુત્ર ત્માઈ પ્રમુખ છે, એવા રા
ગેં કરી અથવા આ સાધુ ભુખ્યો છે, આ બાપડા
ને આપણે આહાર નહીં આપીશું તો જીવે કોણ
આપશે ? એવા દુષેં કરી ને અશનાદિઠ પ્રમુખ દા
નેં કરી દયા ભક્તિ કીધી હોય તે પ્રત્યેં હું આત્મા-
સાજેં નિંદું છું. વણી તે પ્રત્યેં હું ગુરૂની સાજેં ગ-
હું છું ॥૩૨॥

રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિદે તં થગરિ
હામિ ॥૩૩॥

સુસાધુને આહાર આપવા સંજંધિ સંવિલાગ

ન કચ્ચો હોય તે સાધુ કહેવા છે? તો કે તપેં કરીને થ
રણાસીત્તરિયેં કરીને તથા કરણા સીત્તરિયેં કરીને
નુત્ત એટલે સહિત એવા છે તેવા સાધુને

**સાહસુ સંવિભાગો, ન કચ્ચો તવ ચરણા
કરણા નુત્તેસુ**

દેવા યોગ્ય પ્રાશુક નિર્દોષ એવો અસનાદિક દા
ન (સંતે કે) છે તે પણ મહારે ભવેં ને સંવિભાગ
ન કચ્ચો હોય, તેથી ને અતિથાર હુઓ હોય, તે પ્ર
ત્યેં હું આત્માની સાજેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું
ગુરૂની સાજેં ગર્હું છું ॥૭૭॥

**સંતે શસુઅ દાણે, તં નિંદે તં થ ગરિ
હામિ ॥૭૮॥**

એક રાનપદવી, શેઠપદવી, પામવાની વાંછા તે
ઈહલોકાસંસ પ્રયોગ અતિથાર. બીજી દેવ દેવેંદ
ની પદવી પામવાનો અભિલાષ તે પરલોકાસંસ
પ્રયોગ અતિથાર. ત્રીજી સુખીઆ લાણી ભવવા
ની વાંછા તે ભવિઆસંસ પ્રયોગ અતિથાર. ચો
થો હુજિયા લાણી મરવાની વાંછા કરવી તે મર
ણાસંસ પ્રયોગ અતિથાર ચ શબ્દ થડી પાંથનો
કામલોગ ભોગવવાની વાંછા તે કામલોગાસંસ
પ્રયોગ અતિથાર. અહીં આસંસાં એટલે અભિ

લાષ તેનો પ્રયોગ એટલે મનનો વ્યાપાર ન્નણવો.

**ઈહલોએ પરલોએ, ભવિષ્ય મરણો અ
આસંસ પચોગે ॥**

એ પાંચ પ્રકારની વાંછાનું કરવું તે સંલેષણાસં
જંધિ પંચવિધ અતિથાર ન્નણવો. તે મરણને અં
તેં મુલને મ હોન્ને ॥૩૩॥

**પંચવિહો અઈઆરો, મા મન્નં હુન્ન
મરણંતે ॥૩૩॥**

કાયાયેં કરી કરેલાં એવાં ને વધાદિક પાપ, તેને
કાર્યોત્સર્ગાદિક તપ અનુષ્ઠાન ને કાયાના શુભ વ્યા
પાર, તેણેં કરી યુક્ત એવા શરીરેં કરીને છાંડું ત
થા સહસાત્યાજ્યાનાદિ વચનેં કરી કરેલું પાપ, તેને
વચનેં કરી મિથ્યા દુક્કડ દેવું. ઈત્યાદિ વચનના શુ
ભ વ્યાપારેં કરી નિવર્ત્તાવું.

**કાએણ કાઈઅસ્સ, પડિહ્મ મે વાઈઅ
સ્સ વાયાએ ॥**

દેવ તત્ત્વાદિકને વિષે મનેં કરી, શંકાદિકને કરવે
કરી, કચ્ચું એવું ને પાપ, તેને અનિત્યત્માવનાદિક
મનના શુભ વ્યાપારેં કરી એટલે હા મેં દુષ્ટ કામ કચ્ચું
ઈત્યાદિક આત્મનિંદાયેં કરીને છાંડું, એમ સર્વ વ્રત-
ના અતિથાર મત્યેં ચિકરણ શુદ્ધ્યેં કરીને હું પ્રતિભ્રમું છું

મણસા માણસિજસ્સ, સબ્બસ્સ વયાઈ
આરસ્સા ાઉપા

એક ગુરવાંદણાં જીભ જાર પ્રકારનાં વ્રત, ત્રીજી
શિક્ષા, ચોથા ત્રણ ગારવને વિષે, પાંચમો ચા
ર સંજ્ઞા, છઠો ક્રોધાદિક ચાર કષાય, સાતમો ત્રણ દંડ,
વંદણ વચ સિજ્જા, ગારવેસુ સન્ના ક
સાય દંડેસુ ા

આઠમો મનાદિક ત્રણ ગુત્તિ, નવમો ઈર્ષ્યાદિક પાં
ચ સમિતિ, એ નવ જોખ મધ્યે તે નિષેધ કરવા યો
ગ્ય છે, તેને કરવા થડી તથા ને કરવા યોગ્ય છે તે
ને ન કરવા થડી ને અતિચાર મને લાગ્યો હોય, તે
પ્રત્યે હું નિંદું છું ાઉપા

ગુત્તીસુ અ સમિર્ઠસુ અ, ને અઈઆરો
અ તં નિંદે ાઉપા

સમ્યક્ દૃષ્ટિ જીવ ને પણ ડિંચિત્ માત્ર કૃષી પ્ર
મુજ આરંભ રૂપ પાપને સમાચરે છે (હુ કેને) તો
પણ તેને

સમ્મદિહી જીવો, નઈવિંદુ પાવં સમા-
ચરઈ ડિંચિ ા

અલ્પ કર્મનો જોધ પડે કેમ કે સમ્યક્ દૃષ્ટિ ને છે, તે
નિર્દયપણે હિંસાદિક વ્યાપાર કરે નહીં ાઉપા

અપ્પોસિ હોઈ જંધો, નેણ ન નિધંધસં
કુણઈ ॥૩૬॥

(તંપિ કે૦) તે અલ્પકર્મના જંધ પ્રત્યે પણ કુ ઈતિ
નિશ્ચે પડિહ્મણાને કરવે કરીને વલી પરિતાપ સહિત
પશ્ચાત્તાપ કરવે કરીને ઉત્તર ગુણે સહિત થકો એટલે
ગુરુદત્ત પ્રાયશ્ચિત્તને કરવે કરીને

તંપિ હુ સપડિહ્મણં, સપ્પરિઆવં સઠિ
ત્તરગુણં ચ ॥

ક્ષિપ્ર એટલે શીઘ્રપણે જિતાવલો તે પાપને જિપ-
શમાવે છે કોની પેરેં તોડે નેમ ત્વલો શીજેલો વૈદ્ય
તે (વાહિ કે૦) વેદના પ્રત્યે તરત જિમ્શમાવે છે, તે
વત્ ન્નણવો ॥૩૭॥

જિપ્પં ઊવસામેઈ, વાહિ વ્વ સુસિજ્જિ
ઓવિન્ને ॥૩૮॥

નેમ કોષ્ટગત એટલે શરીરમાં વ્યાપેલું એવું ને
સર્પાદિકનું વિષ, તેને મંત્રભૂતના વિશારદ એવાને
બહાવિસં કુહુ ગયં, મંત્ર ભૂત વિસારયા ॥
વૈદ્ય છે તે મંત્રોચેં કરીને હણે છે, તેવારેં તે શરી-
ર નિર્વિષ હોય છે ॥૩૯॥

વિન્ન હણંતિ મંતેહિં, તો તં દ્વઈ નિચિસં ૩૯
એ પ્રકારેં આવહેં પણ આઠ મઠારનું કર્મ ને રાણ

દેષેં કરીને સમાર્જિત કરેલું ઊપાર્જેલું એવું ને કર્મ,
એવં અહુવિહં કમ્મં, રાગ દોસ સમન્નિજાં

તેને પણ સુશ્રાવક ને છે, તે ગુરૂ સમિપેં આ-
લોવતો (અ કે) વલી નિંદતો થકો સાચાં મનથી
મિછામિ ડુકડડ દેતો થકો ક્ષિપ્ર એટલેં ઊતાવલો
હયો છે કેડે છે ॥૩૮॥

આલોચંતો અ નિંદંતો, જિપ્પં હણઈ સુ
સાવચો ॥૩૯॥

પાપનો કરનાર એવો પણ મનુષ્ય તે ગુરૂ સમિપેં
પાપને આલોવતો થકો પાપની નિંદા કરતો થકો

કચપાવોવિ મણુસ્સો, આલોઈ અ નિંદિ
અ ગુરૂ સગાસે ॥

અતિરેક એટલે અત્યંત પાપ થકો (લહુઓ કે)
હલવો થાય, કોની પેરેં તો કે નેમ ભારનો વહેનાર વ
હિંતરેં કરનાર મનુષ્ય, ભાર પ્રત્યેં ઊતારીને હલવો
થાય છે તેની પેરેં એપણા કર્મ રૂપ ભારેં કરીને હલવો
થાય છે ॥૪૦॥

હોઈ અઈરેગ લહુઓ, ઓહરિઅ ભરિ
વ ભારવહોગાજગા

(નઈવિ કે) ને પણ ઘણો નવો કર્મજંઘ રૂપ
ભવાલો એવો શ્રાવક હોય, તો પણ (એએરા કે)

એ પડિઝ્ઝમણાદિક આવશ્યકને કરવે કરીને

આવસ્સએણ એએણ, સાવઓ નઈવિ
જહુરઓ હોઈ ॥

તે દુઃખોની અંતક્રિયા એટલે વિનાશક્રિયાને ક-
રશે. (અયિરેણ કાલેણ કેળે) થોડા કાલ માંહે તે પાપો
નો વિનાશ કરશે. ॥૮૧॥

દુખજાણમંત કિરિઅં, કાહી અયિરેણ
કાલેણ ॥૮૧॥

ગુરૂ આગલ પાપ, પ્રમાદ, આલોચવાની પ્રકાશ ક-
રવાની રીતિ તે જહુવિધ એટલે ઘણા પ્રકારની છે,
તે પડિઝ્ઝમણ કરવાના અવસરેં ન સાંભરી હોય,
તે ન સાંભરવા થકી

આલોઅણા જહુવિહા, નય સંભરિઆ
પડિઝ્ઝમણ કાલે ॥

મૂલગુણ તે પાંચ અણુવ્રત, તેને વિષે તથા ઊ-
ત્તરગુણ તે ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત તેને
વિષે ને અતિચાર લાગ્યો હોય, તે પ્રત્યેં હું આત્મા સા-
મેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુરૂની સામેં ગર્હું છું.

મૂલગુણ ઉત્તરગુણો, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૮૨॥

તે ગુરૂ પાર્શ્વને વિષે પ્રતિપન્ન એવો હું કેવલી

લાધિત શ્રાવક ધર્મની,

તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવલિપન્નતસ્સા

ને (આરાહણા કે) આરાધનાને માટે (અલ્પહિ
ઓમિ કે) હું સારી રીતે પાલન કરવાને ઊઠ્યો છું.
અને તે ધર્મની વિરાધના થકી વિરત્યો છું, નિવ
ર્ત્યો છું.

**અલ્પહિઓમિ આરાં હણાએ વિરઝો
મિ વિરાહણાએ**

ત્રિવિધે કરી એટલે મન, વચન, અને કાયાયેંડ
રી પડિક્કમંતો થકો નિવર્ત્યો થકો ત્રપ્તભાદિં ચો
વીશ નિમ પ્રત્યેં હું વાંદું છું ॥ ૮૩ ॥

**તિવિહેણ પડિક્કંતો, વંદામિ નિણે ચળિ
લીસં ॥ ૮૩ ॥**

ઈતિ વંદિતા સૂત્રાર્થ સમાપ્ત. અહીં થોથું આવ
શ્યક સંપૂર્ણ થયું ॥

ઈતિ વંદિતાસૂત્રં સંપૂર્ણ ॥

અથ ગુરૂ જામણાનો પાઠ ॥

તમારી ઈચ્છાયેં કરી હે ભગવન! આદેશ આપો
આવસ્સ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહં ભગવન
હું ઊઠ્યો છું સાવધાન થયો છું. દિવસ માંહે કો

ધા હોય ને અપરાધ તે પ્રત્યે જમાવવાને

અભુહિઓમિ અભિંતર દેવસિઅં જામેમિ

ઈછું છું તેવારે ગુરુ કહે છે શિષ્ય! જમાવો, પછી-
શિષ્ય કહે છે પૂન્યલ! હું તમને જમાવું છું. ને કાંઈ

ઈછું જામેમિ પૂન્યલ જામેમિ નંકિંચિ

અપ્રીતિ ભાવ ઊપન્નવ્યો હોય, (પરપત્તિઅં કેવળ
વિશેષથી અપ્રીતિ ભાવ ઊપન્નવ્યો હોય તે શાને
વિષે ઊપન્નવ્યો હોય? તો કે ભાતને વિષે, પાણીને
વિષે, ધિનયને વિષે,

અપત્તિઅં પરપત્તિઅં ભત્તે પાણે વિણઅં

ચૈચ્યાવચ્ચને વિષે, એકવાર જોલવું તે આલા
પ કહીયે, તેને વિષે, ચારવાર જોલવું તે સંલાપ
કહીયે તેને વિષે, ગુરુથી જિંથા આસને બેસવાને
વિષે,

વેચ્યાવચ્ચે આલાવે સંલાવે ઊચ્યાસણે

ગુરુની પાસં સરુજા આસને બેસવાને વિષે ગુ
રુ વાત કરતા હોય તેની વચ્ચે વાત કરવી, તેને અં
તર ભાષા કહીયે, તેને વિષે ગુરુ વાત કરી રહ્યા પ-
છી તેહી ન વાત વિશેષ પણે કરી દેખાડવી તેને ઊપ
રિ ભાષા કહીયે તેને વિષે,

સંમાસણે અંતરભાસાએ ઊવરિભાસાએ

ને કાંઈ મહારે વિનય ભક્તિ રહિત પણું થયું હો-
ય, તેમાં ને થોડા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય તે સૂક્ષ્મ
નંદિયિ મઝ વિણયં પરિહિણં સુહુમં વા
અથવા ને ઘણા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય, તે જા
દર કહીયે, એવું વિનય હીન પણું તે સર્વ તમે ન્ણો-
છો. હું મૂઢપણા માટે નથી ન્ણાતો.

જાયરં વા તુલ્લે ન્ણાહ અહં ન ન્ણામિ
પૂજ્ય જ્ઞનો અવિનય રૂપ આશાતના ધર્મ હોય,
પૂજ્ય જ્ઞનો અવિનય આશાતના ધર્મ હોય
તે પાપ, મહારે મિથ્યા થાઓ.

તસ્સં મિછામિ દુક્કડં

આચાર્યને ઊપાધ્યાયને શિષ્યને સામ્યર્મિકને
એક આચાર્યના પરિવારને કુલ કહીયે તેને તથા
ઘણા આચાર્યના શિષ્ય સંતાનને ઘણા કહીયે તે
નીજીપર અર્થાત્ એ સર્વની ઊપર

આચરિઅ ઊવન્નએ, સીસે સાહમ્મિ-
એ કુલ ગણે આ

મહારે જીવે ને કાંઈ કષાય કીધો હોય, તે સર્વ
મન, વચન અબે કાયાયે કરી હું ખામું છું તારા
ને મે કેઈ કસાયા, સબ્બે તિવિહેણ ખા

મેમિ ૧૧૧

સર્વ શ્રમણ સંઘરૂપ ભગવંતના ડીધા ને અપરાધ
તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જે હાથ પ્રત્યે મસ્તકે કરી
ને એટલે અંતલી ચડાવીને

સવ્યસ્સ સમણ સંઘસ્સ, ભગવઓ અંત
લિ કરિઅ સીસે ॥

તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જમાવીને વલી એમ ક
હે ને તે સર્વના કરેલા અપરાધ પ્રત્યે હું પણ જમું છું

સવ્યં જમાવઈત્તા, જામેમિ સવ્યસ્સ
અહયંપિ ૧૧૨ ॥

એકેંદ્રિયાદિક સર્વ જીવની રાશિ પ્રત્યે એટલે જો
રાશી લાજ જીવાયોનિ પ્રત્યે લાવથી ધર્મને વિષે -
સ્થાપ્યુ છે નિજ ચિત્ત ને જોયે ચોછતો

સવ્યસ્સ જીવરાસિસ્સ, લાવઓ ધમ્મ
નિહિય નિયચિત્તો ॥

તે જીવોના સર્વ અપરાધ પ્રત્યે, જમાવીને
તે સર્વ જીવરાશીના ડીધા ને અપરાધ, તે પ્રત્યે જમું છું

સવ્યં જમાવઈત્તા, જામામિ સવ્યસ્સ અહ
યંપિ ૧૧૩ ॥

ઈતિ જામણાં સંપૂર્ણા ॥

અવશ્ય વાંછું છું, હે પૂન્યા ! તમારી ઈચ્છાએ મને
આદેશ આપો તે દિવસ સંજંધિ પાપનો

આવસ્સ ઈચ્છા કરેણ સંદિસહ ત્વગ
વનુ દિવસિ

પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાને અર્થે વિશુદ્ધિ કરવાને અર્થે
કાઠિસ્સગ્ગ કરેણ

પાયશ્ચિત્ત વિશુદ્ધ્યનાર્થે કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગ

અથ નમુકકાર સહિનું પર્ય્યાજ્ઞાણા ા

સૂર્યના ઊદયથી માંડીને જે ઘડી પ્રમાણે નવ-
કાર સહિત એટલે નવકાર કહીને પાંચ એવી રીતે
પર્ય્યાજ્ઞાણા કરે છું.

ઊગ્ગાએ સૂરે નમુકકાર સહિયં પર્ય્યાજ્ઞામિ

હવે શાનું પર્ય્યાજ્ઞાણા કરે ? તે કહે છે. ચાર પ્ર-
કારનો આહાર ન કરવો તે કહે છે. એક અન્ન,
બીજું પાણી, ત્રીજું જાદિમ તે સુખડીની ભત, ચો-
થો સ્વાદિમ તે સુખ વાંસની ભત. એ ચાર પ્રકાર
ના આહારનો નિયમ લઈ છું.

યથાવિહંપિ આહારં અસૂણં પાણં જાઠમં
સાઠમં

હવે એને વિષે આગાર કહે છે. અત્યંત વિસર્જન

થયાથી, મુજમાં વસ્તુ પ્રસેપવાથી પચ્ચજ્ઞાણ લંગ
 ન થાય જીન્ને સહસાગારેં વર્ષાદિ પ્રમુજનો છાંટોળી
 જી મુજમાં પડે, તો પચ્ચજ્ઞાણ લંગ ન થાય ॥ એ પ્રકાર
 રના આગારેં કરી જે ઘડી સુધી ચારે આહારને ચોસિ
 રાણું છું - એહીં ચોસિરામિ એ શિષ્યનો વચ્ચન છે, એ
 ને ગુરુ પચ્ચજ્ઞાણ આપે, તો ચોસિરે કહે - એમ જન
 ઘાં વ્રતોને વિષે આગલ પણ ન્હાલી લેવો ॥ ૧૧ ॥
અન્નથ્યાણા લોગેણં સહસ્સાગારેણં ચો
સિરામિ ॥ ઈતિ ॥ ૧૧ ॥

પોરિસીનું પચ્ચજ્ઞાણા

સૂર્ય ઊગ્યા પછી પોરિસી લગેં એટલે દિવસના
 ચોથા ભાગ લગેં નિયમ લખિં છું. એમન સાદ પો-
 રિસી હોય તો દોઢ પોહોર લગેં

ઊગ્ગજે સૂરે પોરિસીયં સાદ પોરિસીયં

પચ્ચજ્ઞનું છું ચાર પ્રકારના આહાર પ્રત્યે એક અશન

પચ્ચજ્ઞામિ ચઊવિહંપિ આહારં અસણં

જીનું પાણી, શ્રીનું ખાદિમ, ચોથું સ્વાદિમ, હવે

આગાર કહે છે. એક અન્નથ્યાણા લોગેણં

પાણં ખાઈમં સાઈમં અન્નથ્યાણા લોગેણં

જીન્ને સહસ્સાગારેણં શ્રીન્ને પ્રહન્ન કાલે, તે

સૂર્ય વાદલે કરી અથવા રત્ન પ્રમુખે કરી ઢંકાઈ ન્ય
 ય તેથી વંજતની ખરાખર ખખર ન પડવાથી પશ્ચ
 ખજાણા ભાંગે નહીં. ચોથો દિસામોહેણું તે દિગ્મૂઢ
 પણું એટલે પૂર્વને પશ્ચિમ કરી ન્હાણે અને ઊંતરને
 દક્ષિણ કરી ન્હાણે એવા અન્નણ પણાથી ભંગ ન થાય
 સહસ્તાગારેણું પછ્નકાલેણું દિસામોહેણું
 પાંચમું સાધુના વચને કરી બોરિસી પૂર્ણ થઈ
 ન્હાણેને ભમે તો વ્રતભંગ દોષ ન લાગે. છઠું સર્વ
 પ્રકારે શરીરમાં અસમાધિ રહે એટલે પશ્ચાન્નજાણ
 ઠસ્યા પછી તીવ્ર શૂલાદિક રોગ ઊપને અથવા સ
 પ્તાદિક ડંરો એમ અકસ્માત્ અસમાધિ ઊત્પન્ન
 થયાથી ઓષધાદિકના કારણે પાલતાં પશ્ચાન્નજા
 ણા ભંગ ન થાય એવા છ આગારે કરી બોસિરાણું
 સાહુવયણેણું સવ્વસમાહિવત્તિઆગારે
 ણું બોસિરામિ ॥ ૨૫ ॥

પુરિમદ્દનું પશ્ચાન્નજાણ ॥

સૂર્યના જિદ્યથી માંડીને પૂરિમાર્ધ્ય એટલે પ
 હલા જે પહોર સૂધી અશનાદિક ચારે આહાર
 પશ્ચાન્નજનું છું.

ઊગાએ સૂરે પુરિમદ્દ પશ્ચાન્નજામિ

ચણિવિહંપિ આહારં અસણં પાણં ખાઈમં
સાઈમં અન્નથણાભોગેણં સહસ્સાગારેણં
પદ્ધન્ન કાલેણં દિસા મોદેણં સાહુવયણેણં

(મહત્તર કે) મહોટે કારણે એટલે નેટલો પ
અજ્ઞાણમાં લાલ્ન થતો હોય તે કરતાં પણ અત્યંત
મહોટો નિર્ભરાનો લાલ્ન ને કાર્યમાં થતો હોય, તો
વખત પૂર્ણ થયા બિના પણ ને પાલવામાં આરે તો
પશ્ચજ્ઞાણ, ભંગ ન થાય એ સાત આગારેં કરી
વોસિરાયું છું ॥૩૫॥

મહત્તરાગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિઆગા
રેણં વોસિરામિ ॥૩૫॥

એકાસણા બિયાસણાનું પશ્ચજ્ઞાણ.

ન્યાં એકવાર (અસણ કે) ભોજન કરવું, તેને
એકાસણું કહિયેં, અથવા એક જ આસન છે માટે
એકાસણું કહેવાય, તથા ન્યાં બે વાર અશન એ
ટલે ભોજન કરવું, તે બેયાસણું કહેવાય છે. તેનું પ
શ્ચજ્ઞાણ કરું છું. બે

એગાસણં બિયાસણં પશ્ચજ્ઞામિ દુવિહંપિ

આહાર, એક અશન અને બીજા ખાદિમ છાંડું
છું. અને ભખ્યા પછી પાણી અને સ્વાદિમ, તે સોપારી

પ્રમુખ જાવાની છૂટ છે. ત્યાં આગાર કહે છે. પ્રથમ
અનાભાંગશાગાર

આહારં અસણં જાઠમં અન્નથ્યગાત્રોગેણં

ખીન્ને સહસાહાર આગાર ખીન્ને સાગારી તે
નેની દૃષ્ટિ માઠી હોય, તેની દૃષ્ટિ પડે, અથવા સર્પ,
ચોર, જંદીવાન, આવેથી બિલ્લો રહે અથવા અગ્નિ
લાગે, ઘર પડે, પાણીની રેખા આવે, તેથી એક સ્થા
નકથી બીઠી ખીન્ને સ્થાનકે નઈ એકાસણું કરે, તો
ભંગ નહીં.

સહસ્સાગારેણં સાગારિયાગારેણં.

ચોથો અંગોપાંગ પસારતાં ભંગ નહીં, પાચમું ગુ
રૂ આગારથી બિહવું પડે તો પચ્ચજ્જાણ ભંગ નહીં

અગિટણ પસારેણં ગુરૂઅભુઠાણેણં

છઠું વધેલો આહાર પરઠવવો પડે તેને ગુરૂની આ
જ્ઞાથી લેતા ભંગ નહીં, સાતમું મહત્તરાગાર,

પારિઠાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં

નવમું સર્વ સમાધિ ચતિરેક આગાર, એ નવ આ
ગારેં કરી બે આહારને વોસિરાણું હું. આજ્ઞા

સચ્ચસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિરામિઆજ્ઞ

એમં એકલઢાણાનું પચ્ચેખ્ખાણા પણા કહેવું, પરંતુ
તેમાં આજિરણા પસારેણં એ એક આગાર ન કહેવી
ખાડી સાતલ આગાર કહેવા પાપા

અથ આયંખિલનું પચ્ચેખ્ખાણા

પાણીમાં રોટલી ચોલીને જમવું, તે આંખિલને
પચ્ચેખ્ખું છું એના આગાર કહે છે. એક અન્નથ્ય
ણા લોગેણં

આયંખિલં પચ્ચેખ્ખામિ અન્નથ્યણાલોગેણં

ત્રીને સહસ્તાગારેણં, ત્રીને લેપાલેપ તે ઘૂતા
દિકના લેપ વાલા લાભન અથવા લેપ વાલા હાથ
હોય તેને સારી રીતે જૂછી નાખ્યું હોય તે વારે અ-
લેપ કહીયે, એવા લેપા લેપના હાથે અથવા લાભને
લેવાથી લંગ નહીં. ચોથું ગૃહસ્થે પોતાને અર્થે કોઈ
વસ્તુને લેખવી મુકેલ છે, તે લેતાં લંગ નહીં.

સહસ્તાગારેણં લેવાલેવેણં ગિહથ્ય સં સહેણં

પાંચમું ગોલ પકવાનાદિક રોટલી ઊપર મૂકેલા
હોય તેને પાછા લઈ લીધા હોય પરંતુ શેષ અંશ
ગોલાદિકના રહેલા હોય, તેવા રોટલા લેતાં લંગ
નહીં. જુદું પારિહાચણિગ્રાગારે

ઉજ્જિજ્જિત્તવિવગેણં પારિહાવણિઆગારેણં

સાતમું મહત્તરાગાર, આઠમું સર્વસમાહિવત્તિ-
આગાર,

મહત્તરાગારેણં, સબ્બસમાહિવત્તિઆગારેણં

હવે પાણીના આગાર કહે છે. એક લેપકૃત, તે
ઓસામણ ગલીને પીવા થકી પચ્ચખ્ખાણા ત્તંગ
ન થાય, બીજીને અલેપકૃત તે કાંઈ પ્રમુખનું પાણી
ગલી પીયે, ત્રીજું અછ તે નિર્મલ ગણે પાણી-
પીવાથી ત્તંગ નહીં.

પાણસ્સ લેવેણા વા અલેવેણા વા અછેણા વા

ચોથું અફુ ડોહોલું, ચોખા પ્રમુખનું ધોવણ,
તેને ગલીને પીયે, પાંચમું સીથ સહિત દાથરા પ્ર-
મુખનો ધોવણ ગલીને પીયે. છઠું સીથ રંહિત ક-
ણક પ્રમુખે હાથ ખરડયો હોય, તેનું ધોવણ ગલી-
ને પીવાથી, એટલાં ટાલી બાકીના પાણીને વોસિ-
રાયું છું ૧૧૬૧

બહુલેણા વા સસિથ્થેણા વા અસિથ્થેણા

વા વોસિરામ્મિ ૧૧૬૨

અથ તિવિહાર ઉપવાસનું પચ્ચખ્ખાણા

સૂર્યના બિદ્યથી માંડીને અત્તરુત્તર્યનો નિયમ લઈ હું.

ગિગ્ગએ સૂરે અત્તત્તહં પચ્ચેજ્જામિ

ત્રણ પ્રકારના આહારનું અશન, જાદિમ અને સ્વાદિમ,

તિવિહંપિ આહારં અસણં જાઈમં સાર્ઠમં

એના આગારોનો અર્થ લેજાઈ ગયો છે.

અન્નથ્થણાત્તોગેણં સહસ્સાગારેણં

પારિહ્વાવણિઆગારેણં મહત્તરાગારેણં

સબ્બસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિરામિણં

અથ ચચિવિહાર ઊપવાસનું

પચ્ચેજ્જાણા

સૂરેગિગ્ગે અત્તત્તહં પચ્ચેજ્જામિ ચચિવિહંપિ

આહારં અસણં પાણં જાઈમં સાર્ઠમં -

અન્નથ્થણાત્તોગેણં સહસ્સાગારેણં

પારિહ્વાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં

સબ્બસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિરામિ

ણં

વિગઘેનું પચ્ચેજ્જાણા

વિગઘં પચ્ચેજ્જામિ અન્નથ્થણા ત્તોગેણં

સહસ્સાગારેણં લેવાલેવેણં

ગિહથ્થસંસહેણં ઊજ્જિત્તવિવગેણં

રોટલાદિકને જગારેક ઘૂતાદિઁ મ્લક્ષિત કરે, તે લે
તાં દોષ નહીં, પરંતુ ધારાયેં કરી મ્લક્ષિત કરેલા ન લે
વાય એ પડૂચ્યમજ્જિએણંનો અર્થ :

પડૂચ્યમજ્જિએણં પારિહવાંણિઆગારેણં
મહત્તરાગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં
વોસિરામિા

અથ સાંને ચેગિવિહારનું પચ્ચજ્જાણં
દિવસચરિમં પચ્ચજ્જામિ ચેગિવિહંણિ આ
હારં અસંણં પાણં ખાઈમં સાઈમં અન્ન
ચ્ચણા ભોગેણં સહસ્સાગારેણં મહત્તરા
ગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિ
રામિાશાઈતિાચેગિવિહાર પચ્ચજ્જાણં

ગાંઠ છોડી નમવું, તે ગંઠસહિયં અને મુઠ્ઠ ઊઘા-
ડી નમવું તે મુઠ્ઠ સહિત પચ્ચજ્જાણા વિંદી, ફેરવી નમ
ણાહાથની અંગુઠીમાંથી ડાખા હાથની અંગુઠી મ-
છો ઘાલવી પછી નમવું તે વિદુ સહિત પચ્ચજ્જાણા-
એના આગાર નવડારસી મમુજ ને પચ્ચજ્જાણા સા-
થે એ પચ્ચજ્જાણા લઈયેં તેમ કહેવા.

ગંઠસહિયં મુઠ્ઠસહિયં વિદુ સહિયં પચ્ચ-
જ્જામિા

અથ ધારણા પ્રમાણે પશ્યજ્ઞાણા

પોતાના મનમાં ધારણા કરીને કોઈ પણ પ્રકારનું ને પશ્યજ્ઞાણ લેવું, તેને ધારણા પ્રમાણે પશ્યજ્ઞાણ કહીયે. તે શ્રી અરિહંત દેવની સાજે શ્રી સિદ્ધલગવંતની સાજે

ધારણા પ્રમાણે અરિહંત સજ્જિયં સિદ્ધ સજ્જિયં,

સાધુ મુનિરાજની સાજે કેવલી લગવંતની સાજે ચતુર્વિધ શ્રી સંઘની સાજે

સાહુ સજ્જિયં કેવલિ સજ્જિયં સંઘ સજ્જિયં

પોતાના આત્માની સાજે, આગારોના અર્થ સુલભ છે

અપ્પ સજ્જિયં સહસ્સાગારેણં મહત્તરાગારેણં વોસિરઠા ત્વા ઈતિ પશ્યજ્ઞાણ સંપૂર્ણ

સામાયિક, ચળિવિસથ્યો, વાંદણાં, પડિક્કમણં, કાળિસ્સગ્ગ, પશ્યજ્ઞાણ, એ છએ આવશ્યકને વિષે ડાનો, માત્ર, પદ, અક્ષર, અોષો અધિકો ભણ્યો હોય, ભણાવ્યો હોય, શ્રી ચીતરાગ દેવની આજ્ઞા વિજંડી હોય, તસ્સ મિદ્ધામિ દુક્કડં

સ્તપના કરેં છું. મંગલિકા હેતુ ગૌતમાદિક ગણ
ધરને નમસ્કાર કરીને

થોઈ થઈ મંગલ ગોચમાઈ ગણહરાણું
સિધ્ધ લગવાનને નમસ્કાર કરવાને નમોઞ્ચુણ
હું લણું છું. ઈતિ શ્રી ॥

નમોઞ્ચુણું લણેમિ ॥ ઈતિ શ્રી ॥
છ આપશ્યક રૂપ પ્રતિક્રમણ સૂત્રાર્થ સંપૂર્ણ ॥
પડિહ્મણ સૂત્ર સંપૂર્ણ ॥

અથ ચણિદ નિયમની ગાથા ॥

એક સચિત્ત વસ્તુનું પરિમાણ, બીજું નેટલાંદ
વ્ય જાવાને મોકલાં રાખવાં હોય, તેનું પ્રમાણ, ત્રીજું
ઘૂતાદિક છ વિગયનું પરિમાણ, ચોથું ઊપાનક તે
પગરોજાનું પરિમાણ, પાંચમું પાન સોપારી પ્રમુ
ખ તંજોલનું પ્રમાણ, છઠું વસ્ત્રનું પ્રમાણ, સાત-
મું ફૂલની ન્હતિનું પ્રમાણ,

સચિત્ત દવ્ય વિગઈ, વાંણાફ તંજોલ વ
ચ્ચ હુસુમેસુ ॥

આઠમું ગાડલા પ્રમુખ વાહનનું પ્રમાણ, નવમું
સયન એટલે શય્યા, દોષ, કુરસીનું પ્રમાણ, દશમું
વિલેપન કરવાની વસ્તુનું પરિમાણ, અગીઆરમું

જાણ્યર્યનું પ્રમાણ, જારમું દિશિવિદિશીનું પ્રમાણ, તેરમું અંધોલના પાણીનું પ્રમાણ, ચૌદમું ભાત પાણી વાવરવાનું પ્રમાણ, ઈતિ નિયમગાથાસંપૂર્ણ
**વાહણ સયણ વિલેવણ, જંભ દિસિ-
 ન્દાણ ભત્તેસુ ૥૧૫**

અથ સામાયિક લેવાનો વિધિ ૥

પ્રથમ પાંચ્છણાનાં સર્વ વસ્ત્ર પડિલેહવાં તથા ચ
 લાયેં આસનિયું પાથરવું, તે પછી ગુરૂને ઈચ્છામિ-
 જમાસમણોગા એ પાઠ કરી ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પ
 છી સીમંધરસ્વામીને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પછી ની-
 ચો જેસીને નવકાર ગણવો, પછી પંચિંદિઅનો પા
 ઠ કહેવો. પછી ઈરિયાવહિયં તસ્મગિત્તરી કહી એ
 ક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાળિસ્સગા કર
 વો, પછી કાળિસ્સગા પારવા નમો અરિહંતાણં એ-
 પદ કહીને પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો, પછી ગુરૂની પાસેં-
 સામાયિકની આજ્ઞા માંગવી કદાપિ ગુરૂ ન હોય
 તો સીમંધરસ્વામિ પાસેંથી આજ્ઞા માગીને કરેમિ
 ભંતેનો પાઠ કહેવો. પછી જબો ઢીંચણ જીંચો રાજી
 ને નમોચ્ચુણં કહેવું. ઈતિ સામાયિક લેવાનો વિધિ.

અથ સામાયિક પારવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ નવકાર ગણી ઈશિયાવહિનો પાઠ લણી,
તસ્સ ઊત્તરી કહી, એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકાર
રનો કાળિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણં પૂર્વક કાળિસ્સ-
ગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહીને ડાબો ઢીંચણ ઊંચો
કરી નમોચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો. પછી સામાઈય વચનુ
ત્તો કહી, દશ મનના, દશ વંચનની, બાર કાયાના,
ઈત્યાદિ પાઠ કહેવો ॥

અથ દેવસિક પ્રતિક્રમણ વિધિ ॥

પ્રથમ ગુરૂ પાસે નેવી રીતે આજ્ઞા માગીયે છેયે, તે
વી રીતે આજ્ઞા માગીને પછી નવકાર ગણી, લોગસ્સ
કહી, ડાબો ઢીંચણ ઊંચો કરી, નમોચ્ચુણંનો પાઠ ક
હેવો, પછી જે જામણાં દેવાં, તિહાં પ્રથમ જામણે આ-
વસિઆએ કહેવું અને બીજાને જામણે આવસિઆએ જે
પાઠ ન કહેવો પછી પડિક્કમણ હારવું તેમાં આવસસ ઈ
છાકારેણ એ પાઠ લણારો. પછી બીજા થઈ નવકાર ગ
ણવો. પછી કરેમિત્તંતે કહી ને ઈછામિ હામિ કાળિસ્સગ્ગ
એ પાઠ લણારો. પછી તસ્સ ઊત્તરીનો પાઠ લણી તપનો
કાળિસ્સગ્ગ કરવો. પછી નમો અરિહંતાણં કહી કાળિસ્સ-
ગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવું. પછી વલી જે જામણાં

દેવાં, તેમાં પહેલે જામણે આવસિઆએ પાઠ કહેવો એ
 ને બીજે જામણે આવસિઆએ એ પાઠ ન કહેવો .
 એવી રીતે જામણાં દેઈને પછી અતિથારનાં બે થૂ
 લ તેમાં એક તો શ્રી જ્ઞાનને વિષે અને બીજે ઘર્ષન
 એટલે સમ્યક્ત્વ રત્નને વિષે એ બે પાઠ ગુરૂ પાસે ક
 હેવરાવવા, અને ગુરૂ ન હોય તો પોતે કહેવા, તે કહી
 ને પછી આવકના અતિથાર કહેવા . પછી તસ્સ સવ્ય-
 સ્સવિ દેવસિંચ દુશ્ચિંતિઅ એ પાઠ સંપૂર્ણ કહેવો, પ
 છી નવકાર ગણવો, પછી કરેમિત્નંતે કહેવું . પછી ઈ-
 છામિઠામિ સૂત્ર પડિહુમિઈં એ પાઠ કહેવો . પછી વં-
 દિત્તું કહેવું, તે કહી રહ્યા પછી પૂર્વોક્ત રીતે બે જામ-
 ણાં દેવાં . પછી અલ્લુહિઓ કહીને જમાવવું . પછી સાત
 લાજ કહેવા . પછી આયરિય ઊવન્નએ કહેવું . પછી
 આવસ્સ ઈછ્છાકારેણ સંદિસહ લગવન્ દેવસિંચ પા-
 ચચ્છિત્ત વિશોધનાર્થં કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં એ પાઠ કહી
 નવકાર ગણી કરેમિત્નંતે કહેવું . પછી ઈછ્છામિઠા-
 મિનો પાઠ કહી તસ્સ ઊત્તરી કહી ચાર લોગસ્સ અથ
 વા શોલ નવકારનાં કાળિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતા
 ણાં કહી કાળિસ્સગ્ગ પારી પ્રગર લોગસ્સ કહીને ચલી
 પૂર્વોક્ત રીતે બે જામણાં દેવાં . પછી ચળિવિહારનું પચ્ચ
 ખ્ખાણા લેવું . પછી સામાયિક, ચળિવિસંખી, વાદણાં,

પડિકકમણ, કાળિસ્સગ્ગ, અને પચ્ચાજ્ઞાણ, એ છ આચ-
ર્યકને વિષે ને દોષ લાગો, હોય તસ્સમિદ્ધામિ દુક્કહં
એ પાઠ કહી, ડાળો ટીંચેણ ઊંચો કરી નમોદ્યુણં ક-
હેવું. પછી નવકાર ગણી સ્તવન કહેવું. તેવાર પછીં કર્મ-
ક્ષય નિમિત્તનો કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં એમ કહીને ચાર
લોગસ્સ અથવા શોલ નવકારનો કાળિસ્સગ્ગ કરી કા-
ળિસ્સગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી, પછી નવકાર ગણી
ને સજ્ઞાય કહેવી. પછી નંદિ કહેવી. તેનો પાઠ લંબી-
યેં છેયેં:—

ન્યઈ નગ્ગલ્લવ ન્નેણી, વિઆણ્ઞો નગ્ગ-
ગુરે નગ્ગાણંદો ॥ નગ્ગનાહો નગ્ગજંધૂ, ન્યઈ
નગ્ગપિયા મહો ત્તયવં ॥ ૧ ॥ ન્યઈ સુઆ-
ણં પ્પલવો, તિથ્થયરાણં અપહ્છિમો ન્ય-
ઈ ॥ ન્યઈ ગુરેલોગાણં, ન્યઈ મહપ્પા-
મહાવીરો ॥ ૨ ॥ તદ્દ સલ્લવ ગુલ્લે, યગસ્સ
તદ્દ ળિણસ્સ વીરસ્સ ॥ તદ્દ સુરાસુર ન-
મંસિયસ્સ તદ્દ ધૂયરયસ્સ ॥ ૩ ॥ ગુણલ-
વણ ગહણ સુયરયણ, ત્તરિય દંસણ
વિસુધ્ધ રથ્થાગા ॥ સંઘ નયર ત્તદ્દંતે, અ-
જંઠ ચરિત્ત પાગારા ॥ ૪ ॥ સંભમત્તવતું બ્ર-
હ્મ, નમો સંભત્ત પારિચલ્લસ્સ ॥ ૫ ॥

ડિયકક સભ્યો, હોળિ સયા સંઘયકકસ્સ
 ૥૫૥૥ લંદં સીલપડા ગૂસિયસ્સ, તવ નિ-
 ચમતુરય, બુત્તસ્સ ॥ સંઘરહસ્સ ભગવ
 ઓ, સઙ્ગાય સુનંદિઘોસસ્સ ॥ ૬ ॥ નંદિ
 આનંદિ સદા સંઘને ભ્ય ભ્ય કારણી, આ
 નંદ કારણી, કલ્યાણ કારણી, શ્રી નિનેન્દે
 વ શ્રીગુરુદેવને ત્રિકાલવંદના ॥ ઈતિ દેવ
 સિક પ્રતિક્રમણવિધિ ॥

અથ રાઈ પ્રતિક્રમણવિધિઃ ॥

પ્રથમ ગુરુ પાસેં આજ્ઞા માગી સામાયિક કરવો પ
 છી નવકાર ગણી રાઈ કર્મક્ષય નિમિત્તેં કરેમિ કાળિસ્સ
 ઙ્ગં કહી જે લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ પારી, પ્રગટ લોગ
 સ્સ કહી નીચેં જેસી નવકાર કહી, થળિચ્ચિસથ્યો ક
 હિયેં પછી વાંદણાં તથા ખામણાં લીનેં, પછી ઊભા થ
 ઈને રાઈ પાયછિત્ત વિશોધનાર્થ કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં
 કહી, એક નવકાર ગણી, કરેમિભંતે ઈછામિ હામિ કા
 ળિસ્સગ્ગં ભેમે રાઈઓ અઈઆરો કઓ ઈત્યાદિક કહી,
 તસ્સ ઊત્તરીનોભપાઠ કરેવો. પછી ચાર લોગસ્સનો કા
 ળિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી તરત ઊભા
 થઈને આવસ્સ ઈછાઠારેણ સંદીસહ લગવનૂ!

રાઈ પડિહમણેં ઠાએમિ રાઈ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર,
 તપ, વીર્ય, અતિચાર ચિંતવનાર્યેં કરેમિ ડાળિસ્સજ્જ
 એમ કહી એક નવકાર ગણી, કરેમિભંતે. ઈછામિહ
 મિ. તસ્સ ણિત્તરી. કહી પછી નાણંમિનો ડાળિસ્સજ્જ
 કરીયેં. પછી દેવસિની પેઠેં સર્વ પાઠ કહિયેં. પરંતુ ન્યા
 ચાર લોગસ્સનો ડાળિસ્સજ્જ આવે, તેં સ્થાનડેં વરસી
 તપનો ડાળિસ્સજ્જ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી જે
 વાંદણાં આપીને ચથારાક્કિ પચ્ચજ્જાણેં લીને તેંચાર
 પછી તવન, સજ્જાઓ, જે પ્રભાતનાં કહેવાંતાં હોય,
 તે કહેવાં તારપછી નંદિ કહેવી ॥ ઈતિ ॥

અથ પાક્કિ પ્રતિક્રમણ વિધિ ॥

પ્રથમ તો દેવસિની પેઠેં વંદિતા સુધી સર્વ કહેવું, પ
 છી આલોચંતો નિંદતો દેવસિયં આલોએમિ પજ્જિલ
 ણેમિ એ રીતેં કહેવું, પછી ત્યાંથી પાછું વલી જે જામ
 ણાથી માંડીને ચાર લોગસ્સના ડાળિસ્સજ્જ પર્યંત કહેવું
 પણ ચાર લોગસ્સને ઢેકાણે અહીં જાર લોગસ્સનો
 ડાળિસ્સજ્જ કરવો, અને છઠ્ઠો પચ્ચજ્જાણ આવશ્યક
 આવે, તેવારેં ચીવિહારને સ્થાનડેં ધરણા પ્રમાણે
 પચ્ચજ્જાણ લેવું, ત્યાંથી પાછો આલોચંતો નિંદતો
 પજ્જિલ આલોએમિ દેવસિયં તણેમિ કહીને તેવાર

પછીતો ચંદિતાસૂત્ર કહી રહ્યા પછી ને જે બ્રાહ્મણાં આ
પિયેં છેયેં, ત્યાંથી સર્વ દેવસિ પડિક્કમણાની પેઠે ચ-
લાવવું ॥ ઈતિ ॥

અથ ચોમાસી પ્રતિક્રમણવિધિ:

પાજીની પેઠે ચોમાસી પ્રતિક્રમણાનો સર્વ વિધિ
નિર્ણયો, પરંતુ ને ઠેકાણો બાર લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ
આવે છે, તે ઠેકાણો ત્રીશ લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ કરવો.
તથા ને ને સ્થાનકે પાજીયં પાઠ આવે તે તે સ્થાનકે
ચળિમ્માસીયં પાઠ કહેવો ॥ ઈતિ ॥

અથ સંવદ્ધરી પ્રતિક્રમણવિધિ

પાજીની પેઠે સંવદ્ધરી પડિક્કમણાનો પણ સર્વ વિ-
ધિ નિર્ણયો. પરંતુ એટલું વિશેષ કે ને ઠેકાણો બાર
લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ આવે છે, તે ઠેકાણો અહીં ત્રી-
શ લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ કરવો. તથા ને ને સ્થાન-
કે પાજીયં પાઠ આવે, તે તે સ્થાનકે સંવદ્ધરિયં પાઠ
કહેવો ॥ ઈતિ ॥

અથ વરસી તપના કાળિસ્સગ્ગનો પાઠ ॥

અણ્ણસણ મૂણોચરિયા, વલ્લિસંજ્જેત્તણં સ્સન્થા-

ઓ ॥ કાયકિલેસો સંલી, એ આય જઝઝો તવો હોઈ ॥
 ૧૧ ॥ પાયછિત્તં વિણઝો, વેઆવચ્ચં તહેવ સઝઝા-
 ઝો ॥ ન્નણં ઊસ્સગ્ગોવિય, અક્કિંતરઝો તવો હોઈ ॥
 ૧૨ ॥ ધન્યશ્રી અરુણદેવ સ્વામીને નેણેં વરસી તંપ ક-
 સ્યું, ધન્ય શ્રી મહાવીર સ્વામીને નેણેં છમ્માંસી તપકસ્યું,
 એમન ને પંથમાસી તપકરે, તેને ધન્ય, ને ચારમા-
 સી તપકરે, તેને ધન્ય, ને શ્રીમાસિ તપકરે, તેને ધન્ય,
 ને જેમાસી તપકરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાવન ઊપવાસ-
 સકરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને પીસ્તાલીશ આગમના પીસ્તાલીશ ઊપવાસ કરે, તે-
 ને ધન્ય, ને ચાલીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પાંત્રી-
 શ વાણીરૂપ સત્ય વચનના પાંત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને ચોત્રીશ અતિશયના ચોત્રીશ ઊપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને તેત્રીશ આશાતના દાલવા નિમિત્ત તેત્રી-
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને જત્રીશ યોગ સંગ્રહ-
 ના જત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને એકત્રીશ સિ-
 ધ્ધના ગુણ પામવાને એકત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધ-
 ન્ય, ને ત્રીશ પ્રકારે મહા મોહનીય કર્મ દાલવાના ત્રી-
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને એગણત્રીશ પાપશાસ્ત્ર
 દાલવાના એગણત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સાન-
 ધુની અઠાવીશ લાઘિયા અઠાવીશ ઊપવાસ કરે, તેને

ધન્ય, ને સાધુના સત્તાવીશ ગુણના સત્તાવીશ ઊપ-
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને છઠ્ઠીશ દશા કલ્પના છઠ્ઠી
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચીશ ક્રિયા ટાલ-
 વાનાં પચ્ચીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ચોવીશ તી-
 ર્થકરના નામના ચોવીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને
 શ્રીસૂયગડાંગના ત્રેવીશ અધ્યયનના ત્રેવીશ ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને જાવીશ પરિસહ સંતવાના જાવી-
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને એકવીશ સખલ દો-
 ષ ટાલવાને એકવીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને વીશ
 અસમાધિના સ્થાનક ટાલવાને વીશ ઊપવાસ કરે, તે-
 ને ધન્ય, ને શ્રીજ્ઞાતાસૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના ઓ-
 ગણીશ અધ્યયનના ઓગણીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધ-
 ન્ય, ને અઠાર પાપસ્થાનક ટાલવાના અઠાર ઊપવા-
 સ કરે, તેને ધન્ય, ને સત્તર પ્રકારે સંયમ પાલવાના
 સત્તર ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને શ્રીસૂયગડાંગના
 પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના શોલ અધ્યયનના શોલ ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને પંદર પરમાધામિના કર્મ નિવારવા-
 ના પંદર ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ચૌદ પ્રકારના નુ-
 વની દયા પાલવાના ચૌદ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને
 તેર કાઠીઆ નિવારવાના તેર ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને ભ્રીજ્ઞાની જાર પડિમાના જાર ઊપવાસ કરે, તેને

ધન્ય, ને શ્રાવકની અગીઆર પડિમાના અગીઆર
 ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને દશવિધ યતિધર્મ પામ
 વાના દશઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને નવ પ્રકારે બ્ર-
 હ્મચર્ય પાલવાના નવ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને આ
 ઠ કર્મ દાલવાના આઠ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સા
 ત વ્યસન નિવારવાના સાત ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને છક્રાયની રક્ષાના છ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને
 પાંચ પ્રમાદ દાલવાના પાંચ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને ચાર કષાય દાલવાના ચાર ઊપવાસ કરે, તેને ધ-
 ન્ય, ને ત્રણાંદડ દાલવાના ત્રણ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને રાગ દ્વેષ દાલવાના બે ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને એક ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, આયંબિલ કરે તેને
 ધન્ય, એકાસણું કરે, તેને ધન્ય, ને એક દાણું કરે, તે
 ને ધન્ય, ને પૂરિમાર્ધ કરે, તેને ધન્ય, ને પોરિસિ ક
 રે, તેને ધન્ય, ને નવકારસિ કરે, તેને ધન્ય, ને ગંઠસી
 ઊં, મુઠ્ઠસીઊં કરે, ને કોઈ શ્રીનિનાજ્ઞા પ્રમોણ ચા-
 લે, તે જીવને ધન્ય છે, ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય નમો
 અરિહંતાણાં ॥ ઈતિ વરસીતપના કાઠીસ્સજ્જનો પાઠ
 સંપૂર્ણ ॥

અથ પોસહ લેવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ વસ્ત્ર પડિલેહીને પછી ગુફેને ત્રણ ચાંદણાં દેવાં. પછી સીમંધર સ્વામિને ત્રણ ચાંદણાં દેવા, પછી પંથિદિંચ કહી ઈરિયાવહિ, પડિક્કમિ, તસ્સગિત્તરી. કહી ચાર નવકારનો કાગિસ્સગ્ગ કરી જોગસ્સ કહીયેં. પછી વલી ગુફેને ત્રણ ચાંદણાં તથા સીમંધર સ્વામીને ત્રણ ચાંદણાં આપી દિસાઓ ધારવી. પછી પોસહ લેવાના પાઠનો ઊચ્ચાર કરીયેં, તે પાઠ લખિયેં છઈયેં.

કરેમિત્તંતે પોસહં આહાર પોસહં દેસાઓ સચ્ચઓ, સરીર સકકાર પોસહં સચ્ચઓ, અલ્લાવાર પોસહં સચ્ચઓ, જંત્યેર પોસહં સચ્ચઓ, થેગિવિહે પોસહં ઠાએમિ ન્નવદિયસં પન્નુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં મણેણં વાયાએ ઠાએણં ન કરેમિ ન કારવેમિ તસ્સ તંતે પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિઘઈતિ પોસહ પાઠ સમાપ્ત ॥

એ પાઠ લખીને પછી ગુફેને ત્રણ ચાંદણાં દેવાં, પછી સીમંધર સ્વામીને ત્રણ ચાંદણાં દેવાં, પછી કરેમિત્તંતેનો પાઠ કહેવો, પછી નમુચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો, પછી દેવ ચાંદવા, તે ત્રણ કાલ ચાંદવા, પછી પહોર રાત્રિ

ગયે છતે, પ્રથમ ઈશિયાવહિ કહીને પછી સંધારા પોરિ
સીનો પાઠ લણવો, તે લખીયેં છેયેં.

નિસિહિ નિસિહિ નિસિહિ નમો જમાસ
મણાણં ગોયમાઈણં મહામુણીણં આટલો
પાઠ, તથા નમો અરિહંતાણં તથા કરેમિત્ત-
તે સામાઈયં આટલા પાઠ, ત્રણ વાર કહીને
પછી, અણુન્નણહ નિહિન્ન, અણુન્નણહ
નિહિન્ન ॥ અણુન્નણહ પરમ ગુરુ, ગુરુ ગુ
ણ રયણોહિં મંડિઅ સરીરા ॥ બહુપડિપુ-
ન્ના પોરિસી, રાઈઅ સંધારઅ ઠામિતણા
અણુન્નણહ સંધારં, જાહુ વહાણેણ વામ
પાસેણ ॥ કુકુડિપાય પસારણ, અંતરંતુ
પમન્નઅ ભૂમિં ॥ ૨ ॥ સંકોઈઅ સંકાસા
બિવદંતે ચ કાય પડિલેહા ॥ દ્વ્વાઈ બિવસો
ગં, બિસાસ નિરંતણા લોઅ ॥ ૩ ॥ નઈ મે
હુન્ન પમાઓ, ઈમસ્સ દેહસ્સ ઈમાએ ર
યણીએ ॥ આહાર મુવહિ દેહં, સવ્વં તિવિ
હેણ વોસિરિઅં ॥ ૪ ॥ ચત્તારિ મંગલં, અરિ
હંતા મંગલં, સિધ્ધા મંગલં, સ્સહ મંગલં,
કેવલિ પન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ॥ ૫ ॥ ચત્તારિ
લોગુત્તમા, અરિહંતા લોગુત્તમા, સિધ્ધા લો

गुत्तमा, साहू लोगुत्तमा, डेवविपन्नतो घ
 भ्मो लोगुत्तमा ॥ ६ ॥ येत्तारि सरणं पव-
 न्निमि, अरिहंते सरणं पवन्निमि, सिध्दे
 सरणं पवन्निमि, साहू सरणं पवन्निमि,
 डेवविपन्नत्तं धम्मं सरणं पवन्निमि ॥ ७ ॥
 पाणाएवाय मलियं, योरिद्धं मेहुणं द
 विण्णुच्छं ॥ ८ ॥ डोहं माणं मायं, लोत्तं पि-
 न्णं तहा होसं ॥ ९ ॥ डलहं अल्लज्जाणं, पे-
 सुन्नं रथं अरथं सभाजित्तं ॥ १० ॥ परपरिवायं
 भावा, मोसं मिच्छत्त सत्त्वं ये ॥ ११ ॥ वो
 सिरि सुठं मांठं, भुज्जं भज्जं संसज्जं वि-
 ज्जं लूआंठं ॥ १२ ॥ निजं घण्णं, अ-
 हारसं पाव णाणं ॥ १३ ॥ ओगो हं न
 थि मे डोठं, नाहं भन्नस्स डस्सं ॥ १४ ॥ ओ-
 वं अदीणं भणसो, अप्पाणं भणं सास-
 ठं ॥ १५ ॥ ओगो मे सासओ अप्पा, नाणं दं
 सणं संनुओ ॥ १६ ॥ सेसा मे जाहिणं लावा,
 सज्जे संन्नेगं लज्जणं ॥ १७ ॥ संन्नेगं भू-
 ला लवेण, यत्ता दुज्जं परंपरा ॥ १८ ॥ सं-
 न्नेगं संजंघं, सच्चं ति विहेण वोसिरियं ॥
 १९ ॥ अरिहंतो महं देवो, नवन्नं वं सु

સાહુણો ગુરુણો ॥ નિણ પન્નત્તં તત્તં, ઈય
સમ્મત્તં મગ્ગે ગહિયં ॥ ૧૪ ॥ ઈતિ સંધા-
રા પોરિસિ સંપૂર્ણો ॥

અથ પોસહ પારવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ ઈરિયાવહિયં કહી, પછી તસ્સ જિત્તરી ક
હી ચાર નવઠારનો કાગિસ્સગ્ગા કરી પ્રગટ લોગસ્સ
કહી નમુથ્થુણંનો પાઠ કહેવો, તેવાર પછી સાંગર-
ચંદોનો પાઠ કહીએ, તે લખીયેં છેએ.

સાંગરચંદો કામો, ચંદવડિંસો સુદંસ
ણો ઘેન્વો ॥ નેસિં પોસહ પડિમા, અખંડિ
આ ભવિયં તેવિ ॥ ૧ ॥ ઘેન્ના સલાહણિ
ઝઝા, સુલસા આણંદ કામદેવાય ॥ નેસિં-
પસંસઈ ભયવં, દઢબ્બયં તં મહાવીરો ॥ શા
સામાઈય પોસહ સંઠિયસ્સ, ભવસન્નઈ
ને કાલો ॥ સો સફલો બોધવ્વો, સેસો સં
સાર ફલ ફેજી ॥ ૩ ॥ પોસહ વિધેં લીધુ-
હોય, વિધેં પારીજિં હોય, પોસહના અઢા
ર દોષ માંહેલો ને દોષ લાગો હોય, તસ્સ
મિઠ્ઠામિ દુકકંડં ॥ ઈતિ ॥ પછી નમુથ્થુ
ણંનો પાઠ લણાણો, પછી સામાઈય વચનુ

ત્તાનો પાઠ લણવો, પછી ચાર નવકાર ગ
ણીને ઊઠવું ાઈતિ ા

અથ ચોવીશ તીર્થકરનું સ્તવન ા

પ્રત્નાતિ રાગમાં ા

આદિ ભિંનેસર પહેલા દેવ, જીન્ન અભિતની
ડીનેં સેવ ા ત્રીન્ન શ્રીસંભવ ભય હરે, અભિનંદ
ન થોથા સુજ કરે ા ા પાંચમા સુમતિ સુમતિ દા
તાર, પદ્મપ્રભ છઠ્ઠા જગ સારગ સાતમા શ્રીસુપ
ર્થ ઊદાર, ચંદ્રપ્રભ આઠમા જય કરે ા રા સુચિ
ધિનાથ નવમા અરિહંત, શીતલ દશમા છે ભગ
વંત ા અગિઆરમા શ્રેયાંસ વદંત, વાસુપૂજ્ય બ
રમા જયવંત ાડા વિમલનાથ તે તેરમા હોય, ભિ
ન અનંત ચૌદશમા ભોય ા ધર્મનાથ પંચરમા
ભણું, શ્રી શાંતિ ભિન શોભમા થુણું ાજ ા કુંથુના
થ સત્તરમા ભિનેસ, અરનાથ અઢારમા થુણેસ ા
શ્રીમલ્લિભિન ઝોગંણીશમા, મુનિસુવ્રત વાંદૂવી
શમા ાપ ા નમિભિન એકવીશમા મહંત, નેમળ
જાવીશમા મહિમાવંત ા ત્રેવીશમા ભિનેસર પા
સ, વીર ચોવીશમા પૂરે આશ ાડા એ ચોવી
સે ભિનના નામ, લેતાં લાભે અવિચલ હાથ ા

કર ને જીને કઈં વીનતિ, ઘન માનવ ને પામ્યા
સુગતિ ાજા ઈતિ ॥

અથ પારશનાથનું સ્તવનં ॥

પ્રભાતિ રાગમાં ॥

પ્રણમું પાસ નિણંદ, દરિસન દીઠે જ્ઞાનંદાન
ચરિ વણારસી ઠાય, તિહાં શ્રીજશ્વસેન રાય ॥
૧૧૧ ॥ વામા તસ પટરાણી, રૂપેં રત્ન સંભાણી ॥ ત
સ ઊર પાસ ઊપ્પન્ન, લાઘા થજીંદ સુપન્ન ॥ શાપોસ
વદિ દશમિન્સાર, નનમ્યા શ્રી પાસ કુમાર ॥ ર છ
પન્ન કુમારિકાં જ્ઞાવે, તે હેતેં કરી ગુણ ગાવે ॥ ડા
સોહમ સુરપતિ રંગેં, લઈ ગયા મેરિની શૃંગેં ॥ ઈ
૨ સર્વેં તિહાં મલિયા, નનમ મહોછવ કરિ વલિ
યા ॥ જા મૂડ્યા માતાળને પાસેં, ચિરંજીવો જ્યેમ
ભાસે ॥ તાતેં મહોછવ કીધો, પાસ કુમર નામ દી
ધો ॥ ૧૧૨ ॥ યૌવન વય જજ ન્હણી, નેહ પ્રભાવતિ
રાણી ॥ પરણ્યા શ્રીનિનરાય, સેવે સુર નર પાયા ॥
૧૧૩ ॥ ભોગ તણા ફલ લેઈ, દાન સંવદ્ધરી દેઈ ॥ મ
ણશેં નર વર સાથેં, સંયમ લીધો શ્રીભગ નાથેં ॥ જા
તપ સંયમેં કરમને વામી, શ્રીનિનવર કેવલ પામી ॥
પોહોતા મુક્તિ મોનર, નામ નંપતાં જય જય કરાવ

એકશો વર્ષનું આય, નવકર શોભિત કાચાત્રેવીશ-
 મા શ્રીનિનરાય, નમ્મ નામેં નવનિધિ ધાચાત્રાશ્રી
 પારસ ઊપસર્ગ થૂરે, મનવંછિત સુજ પૂરેાસદ્ગત
 કલે તસ આસ, નામ નપે ને શ્રીપાસાવનાતવ
 નસદા સુજકારી, ભણસે ને નર નારી ॥ ભોન-
 ભણો કર નેડી, શ્રીપામેકલ્યાણ કોડી ॥ ૧૧ ॥
 ઈતિ શ્રીપાર્શ્વનિન સ્તવનં સંપૂર્ણ ॥

અથ શ્રી શાંતિનિન વિનતિ ॥ દેશી ચોપાઈની.

શારદ માય નમું શિરનામિ, હું ગાળિં મિત્તુવન-
 કો સ્વામી ॥ શાંતિ શાંતિ નંપે સજ કોઈ, તા ઘર શાંતિ
 સદા સુજ ફોઈ ॥ ૧ ॥ શાંતિ નંપી ને કીનેં કામ, સોઈ
 કામ હોવે અભિરામ ॥ શાંતિ નંપી પરદેશ સદાવે,
 તે કુશલેં કમલા લેઈ આવે ॥ ૨ ॥ ગર્ભ થડી પ્રભુ મા-
 રિ નિવારી, શાંતિન નામદિયો નિરધારી ॥ ને નર
 શાંતિ તણા ગુણ ગાવે, અધિ અયિંતિ તે નર પાવે
 ॥ ૩ ॥ ન નરકું પ્રભુ શાંતિ સદાઈ, તા નરકું ક્યા
 આરતિ મારી ॥ ને કહુ વંછે સોઈ પૂરે, દાલિન્દુ
 જ મિથ્યા મતિ થૂરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન ન્યોત
 પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામિ સ્વામિ

પડ્યો નવી ન્નય, કહેતાં મોમન અચિર ન થાયા પા
 હોઈ દીજે સજહીં હથિયારા, જીત્યાં મોહ તણાં દલ
 સારાં નારિ તજી શિવશું રંગ રાચે, રાજ તન્યો પણ
 સાહેબ સાચે ૥ ૬ ૥ મહા જલવંત કહીને દેવા, કાયર
 કુંચુ ન એક હણેવા ૥ રિધિ સયલ પ્રભુ પાસ લહી
 ને, ત્રિશા આહારી નામ કહીને ૥ ૭ ૥ નિંદક પૂનક
 કું સમ લાયક, પણ સેવક હો કું સુજ દાયક ૥ તજ
 પરિગ્રહ લયે મગનાયક, નામ અતીત સજે સિ
 ધિ લાયક ૥ ૮ ૥ શત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીને, નામ
 દેવ અરિહંત લણીને ૥ સયલ જીવ હિતવંત કહીને,
 સેવક નણી મહા પદ દીને ૥ ૯ ૥ સાયર નૈસા હોત
 ગંતીરા, દૂષણ એક ન માય શરીરા ૥ મેર અચલ
 નિમ અંતર નમી, પણ ન રહે પ્રભુ એકણ ઠામી ૥
 ૧૦ ૥ લોક કહે નિનજી સજ દેજે, પણ સુપનાં તર
 કું ન પોજે ૥ રીસ વિના જાવીશ પરીસા, સેન્યા
 જીતી તે નગદીસા ૥ ૧૧ ૥ માન વિના નગ આણ મ
 નાઈ, માયા વિના શિવશું લય લાઈ ૥ લોભ વિના
 ગુણ રાશિ ગ્રહીને, ત્રિજનુભયે ત્રિગડો સેવીને ૥
 ૧૨ ૥ નિઅંધ પણ શિર છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પણ
 ચમર ઢલવે ૥ અલયદાન દાતા સુજ કારણ, આ
 જીવ મિત્ર થાવે અરિદારણ ૥ ૧૩ ૥ મીનિનરાને

याव लणीनें, करम सजे डो भूल जणीनें ॥ थिगि वि
 ह संघह तीरथ थापे, लच्छी घणी सेवकने आपे ॥
 ॥ १७ ॥ विनयवंत लगवंत डहावे, न झुहुं शिश-
 नभावे ॥ अडिंथंन डो जिरे घरावे, पण सोवन
 पद पंडन डावे ॥ १८ ॥ राग नहीं पण सेवक तारे,
 द्वेष नहीं निगुणा संग वारे ॥ तन्यो आरंत्त निन-
 आत्म घ्यावे, शिव रमणी डो साथ थिवावे ॥ १९ ॥
 तेरो भहिमा अदलुत डहिये, तोरा गुन डो पार न ल
 हीये ॥ तुं प्रलु सभरथ साहेज मेरा, हुं मन मोहना
 सेवक तोरा ॥ २० ॥ तुंरे त्रिलोक लणो प्रतिपाल, हुंरे
 अनाथी तुं छो द्याल ॥ तुं शरणागत राजे एधी-
 रा, तुं प्रलु तारक छो वड वीरा ॥ २१ ॥ तुं हिं सभो
 वड लाग न पायो, तो मेरो डान थिड्यो रे सवायो
 ॥ कर न्नेडी प्रलु वीनवुं तोसुं, करो दृपा निनवरल
 भोसुं ॥ २२ ॥ ननभ भरणा ना दोष निवारो, तनव
 सागरथी पार जितारो ॥ श्री हथी एा गिर मंडण
 सोहे, तिहां श्री शांति सदा मन मोहे ॥ २३ ॥ पद्म
 सागर गुडेरान पसाया, श्रीगुण सागरके मन
 लाया ॥ ने नर नारी जेड यित्ते गावे, ते मन वंछित
 निश्चें पावें ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीवर्धमाननिनस्तुतिः ॥

श्रीसिंघारथ कुलशङ्खगार, त्रिशला नंदन न
ग आधार ॥ सुंदर सोहे सोचन चान, शरणा तुभा
ई श्रीवर्धमान ॥ १ ॥ ओं आंकुणी ॥ तुभ नामें ना
वे आपदा, लूत प्रेत व्यंतर नवि कदा ॥ रोग शोग
थिंता नवि न्मणा, शरणा ॥ २ ॥ तुभ नामें लहियें
संपदा, तुभ नामें मन वंछित भुदा ॥ तुभ नामें
लहियें सनमान, शरणा ॥ ३ ॥ दुर्बल दुष्ट बैरी
विडराव, तुभ नामें नासे तलाव ॥ तुभ नामें दि-
न दिन कल्याण, शरणा ॥ ४ ॥ ग्रहादि पीज न
वि ऊरे, नाम तुभाई ने अनुसरे ॥ धर्मसिंघ भु-
नि लाव प्रधान, शरणा ॥ ५ ॥ छति ॥

॥ अथ श्रीगौतमस्वामीनी सञ्जयां
देशी चोपाधनी.

वीर निनेसर डेरो शिष्य, गौतम नाम नपो-
निश दीश ॥ ने डीनें गौतमनुं ध्यान, तो घर वि-
लसे नवे निधान ॥ १ ॥ गौतम नामें गयवर थडे,
मन वंछित हेला संपने ॥ गौतम नामें नावे रोग,
गौतम नामें सर्व संनेण ॥ २ ॥ ने बैरी विश्वा वं-
डडा, नस नामें नावे डूडडा ॥ लूत प्रेत नवि भंडे

प्राण, ते गौतमना उई वजाण ॥ ७ ॥ गौतम नामें नि
 र्मल डाय, गौतम नामें वाधे आया ॥ गौतम निन-
 शासन शाण्यार, गौतम नामें न्य न्य डार ॥ ८ ॥
 शाव दाल सुरहां धुत गोत, मन वंछित डोपड तंजो
 ल ॥ घरे सुघरणी निर्मल यित्त, गौतम नामें पुत्र
 विनीत ॥ ९ ॥ गौतम उदयो अवियल लाण, गौ-
 तम नाम नपो लग्न ॥ १० ॥ भोरां मंदिर मेरे सभ
 न, गौतम नामें सईल विहाण ॥ ११ ॥ घर भयग-
 ल घोडानी नेड, पढोंथे चारे वंछित डोडा महुया
 ल ॥ १२ ॥ भोरा राय, ने तूठे गौतमना पाया ॥ १३ ॥
 गौतम प्रणाम्यां पातिड टले, उत्तम नरनी संगति
 भले ॥ १४ ॥ गौतम नामें निर्मल ज्ञान, गौतम नामें वा-
 धे वान ॥ १५ ॥ पुण्यवंत अवधारो सहु, गुई गौत-
 मना गुण छे जहु ॥ १६ ॥ उडे लावण्य समय डर नेड,
 गौतम तूठे संपत डोडा ॥ १७ ॥ छिति ॥

॥ अथ शान्तिनाथनुं स्तवन ॥

भलातें डेवानुं.

सुणो शान्तिनिणंद सोलागी, हुंतो थयो तुम
 गुण रागी ॥ तुमें नीरागी लगवंत, नेतां डिम प
 डसे तंज ॥ १ ॥ हुंतो क्रोध डपाये लरिओ, तुंतो स

મતા રસનો દરિઓ ॥ હુંતો અજ્ઞાને આવરિયો, તું
 તો કેવલ કમલા વરિયો ॥ શા હુંતો વિષયા સુખનો
 આસી, તેંતો વિષય કીધે નિરાસી ॥ હુંતો કરમને
 ભારેં ભલ્યો, તુમેં કર્મનો ભાર નિવાર્યો ॥ ૩ ॥ હુંતો
 મોહ તણે વશ પડિઓ, તુંતો સખલ મોહને નડિઓ
 ॥ હુંતો ભવ સમુદ્રમાં ખૂતો, તુંતો શિવ મંદિરમાં
 પોહોતો ॥ ૪ ॥ માહારે નમ્મ મરણનો નેરો, તેંતો
 તોડ્યો તેહનો દોરો ॥ મહારો પાસો ને મેલે નું રાગ,
 પ્રભુ તુમેં તો થયા વીતરાગ ॥ ૫ ॥ મુને માયાયે
 મેલી ફાંસી, તુમેં નિરજંઘ થયા અવિનાશી ॥ હુંતો
 સમકેત થીરેં અધૂરો, તુંતો સકલ પદારથેં પૂરો ॥
 ૬ ॥ માહારે તો તુંહિન એક, તાહારે મુજ સરિ
 જા છે અનેક ॥ હુંતો મનથી ન મેલું મામ, તુમેં
 માન રહિત લગવાન ॥ ૭ ॥ માહારેં કીધું તેસું
 થાય, તમેં રંક તણેં કરો રાય ॥ તુમેં એક કરો મે
 હેરજાની, માહારો મુજરો લેને માની ॥ ૮ ॥ એક
 વારને નબરેં નિરંજો, તો હું થાવીં તુમ ગુણ સરિ
 જો ॥ ને સેવક તુમ ગુણ ગાસે, તે તુમ સરિજો
 ગુણી થારો ॥ ૯ ॥ ભવો ભવ તુમારી સેવા, હું તો
 માણું છું દેવાધિદેવા ॥ માહારૂં ન્મુઘોને સેવક બણી,
 એમ બિદ્ય જ્ઞાનની જાણી રાખા ઈતિ ॥

॥ અથ પારસનાથસ્તોત્ર પ્રારંભઃ ॥

આપણા ઘર જેઠા લીલ કરો, નિત્ય પુત્ર કલત્રશું
 પ્રેમ ધરો ॥ તુમે દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય પાસ
 નપો શ્રીનિન રૂડો ॥ ૧ ॥ મન વંછિત સંઘલાં કાન
 સરે, શિર ઊપર ચામર છત્ર ધરે ॥ કલમલ ચાલે-
 આગલ ઘોડો, નિત્ય પાસ નપો શ્રીનિન રૂડો ॥
 ૨ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ વલી, સાયણીને દાયણી
 ન્ય રલી ॥ છલ છિન્ન ન કોઈ લાગે ભેડો ॥ નિત્ય
 ૩ ॥ એકાંતર તાવસીઓ દાહ, ઓષધ વિણ ન
 યેં જાણ માંહ ॥ નવિ દુઃખે માથું પ્રગ ગૂડો ॥ નિત્ય
 ૪ ॥ કંઠ માલા ગડ ગુંજડ સજલા, તસ ઊદર રો
 ગ રસે સઘલા ॥ પીડા ન કરે ફીણ ગલ ફોડો ॥ નિ
 ત્ય ૫ ॥ નગતો તીર્થંકર પાસ જહૂ, એમ નળો
 સઘલો નગત સહૂ ॥ તતક્ષણ અશુભ કરમ તોડો,
 નિત્ય ૬ ॥ પાસ વણારસિ પુરિ નગરી, તિહાં જી
 દ્યો નિનવર જીદ્ય કરી ॥ સમય સુંદર કહે કરને
 ડો ॥ નિત્ય ૭ ॥ ઈતિ ॥

અથ પંથ ધરમેષ્ટિ ગુણવર્ણન સજ્જાય.

પ્રભાત સમય કહેવાની.

સુખ કારણ ભવિષ્યણ, સમર્થ નિત્ય નવકાર ॥

निनशासन आगम, यौह पूरवनी साराणाजे -
 भंत्रनो भहिमा, उहेतां नूलाले पार ॥ सुरतर नेम
 संयित, वंछित इलदातार ॥ २॥ सुर दानव भान
 व, सेव करे कर न्नेड ॥ लुवि भंडल विथरे, तारे ल
 विथरा डोड ॥ ३॥ सुर छंदे विलसे, अंतिशाय न
 स अनंत ॥ पद पहेले प्रणामुं, अरिगंजन अरि
 हंत ॥ ४॥ ने पनरे लेहें, सिध्द थया लगवंत ॥
 पंथभी गति पोहोता, अष्ट करम करी अंतं ॥ ५॥
 डल अडल सङ्गी, अक्षय पदवी तेह ॥ निनवर
 पय प्रणामुं, जीने पद वली अहे ॥ ६॥ गच्छता
 र धुरंधर, सुंदर शशि नेम शोले ॥ ७॥ उरे सारण
 वारण, गुण छत्रीशे थोले ॥ ८॥ सूत्रनण शिरो
 भणि, सागर नेम गंलीर ॥ ९॥ ने पद नमियें, -
 आचारण गुण धीर ॥ १०॥ श्रुतधर गुण आगर
 सूत्र तणवे सार ॥ तप विध संनेगे, लांजे अन
 र्थ विचार ॥ ११॥ भुनवर गुण नुत्ता, उहियें तेज
 वळ्ळाथ ॥ १२॥ पद नमियें, अहर्निश तेहना -
 पाय ॥ १३॥ पंथाश्च टाळे, पाळे पंथाचार ॥ तप
 सी गुणधारी, वारे विषय विडार ॥ १४॥ ब्रह्म था
 वर प्रीयर, लोड भांहे नेसाधे ॥ विविधें करी प्रणामुं,
 परंभारथ नेणें लाधे ॥ १५॥ अरि करि हरि सार्धणी,

दार्ढ्यी लूत वेताव ॥ सवि पाप विणासे, लासे भंग
 ल भाव ॥ १७ ॥ अणों सभस्यां संकट, दूर दले तल्ल-
 ल ॥ अम नपे निनगुण, सुंदर शिष्य रसाव ॥
 ॥ १८ ॥ छति ॥

अथ सीमंधरनिन स्तवन प्रारंभः ॥
 श्रीसीमंधरस्वामी सुणो, नाम प्रताप घणो
 तभ तणो ॥ बलवत्तवनां टावीनें पाप, नगभां घ
 णो तुम नाम प्रताप ॥ १ ॥ तुम, हरिसनथी नासे पा
 प, तुम हरिसनथी दळे संताप ॥ तुम सेवा नित्य-
 नित्य डीळये, मानव लव लाहो कीळये ॥ २ ॥ रत्न
 थिंतामणि सरजुं नाम, डाम धेनु निभ पूरे हाम
 ॥ ३ ॥ उत्पवृक्ष निभ वंछित दीअे, तिभ प्रत्नुळ इल-
 राजें होये ॥ ४ ॥ देव अनेक निहाल्या घणा, ते
 भां डिहांथी तुम गुंण तणा ॥ ५ ॥ येरणा डमलनी से
 वा डूं, सद्य तुमारे ध्यानन धरे ॥ ६ ॥ आभोहोरा
 भहेर डरे सहि देव, न्णो नहीं सेवडनी सेवा ॥ ७ ॥
 डर तो यूडे थाडरी, ठाडुर पाले हेतन धरी ॥ ८ ॥
 में सेज्यो वाडारो हरजार, दीगो जिरेट मुगति हा
 तार ॥ ९ ॥ ताहारी सेवा अति सुजहार, विलुधनभां
 अडे तुं, डिरतार ॥ १० ॥ भाहावि हेह मां भत्तुनो, वा

સ, નયવંતા નિન પૂરે આસા ॥ અત્ર થડી ને વંદન
 કરે, ત્નવિડ ળવની મનમાં ધરે ॥ ગાડ૩૫ ॥ નિધિ
 ડીને જ્ઞાનંદ, વંદન બિરાને પૂનમચંદ ॥ ચોરાશી
 લેજે પૂરવ આય, ધેનુષ પાંચશે જિંથી કાય ॥ ૮ ॥
 નિમ નલધર વરશે એક ધાર, તિમ મેલુની દેશ
 ના સુવિચાર ॥ નીર થડી નેમ દલે દુકાલ, તેમ
 પ્રભુ નામે મંગલ માલ ॥ ૯ ॥ ભાગ્ય અમારાં-
 ઊદયાં નેય, દૃપા તમારી પૂરણ હોય ॥ નન્મ ન
 ન્મના પાતિક ગ્રયાં, ને નિનવરલ થઈ સુમ દયા
 ॥ ૧૦ ॥ દુર્લભ નગમાં તાહરે નામ, તે ધન નર ને
 સમરે સામ ॥ ધારસ થડી નેમ કંચન થાય, તેમ પ્ર
 ભુ નામે નિર્મલ કાય ॥ ૧૧ ॥ સીતલ નેમ ગંગાનું
 નીર, તેમ સુજે દાયક સામિ સંધીર ॥ મહેર નન
 ર પ્રભુલ ડીલ્યે, વંછિત અધિધલ પદ દીલ્યે
 ॥ ૧૨ ॥ સંવત સતર એકોતેર બણ, બાદરવા સુ
 દિ તેરસ ગુણ જાણ ॥ ગાયા નિન કુંતલ પુર ગા
 મ, ગંગા મુનિ કહે કરી પ્રણામ ॥ ૧૩ ॥ ઈતિ ॥

અથ સામાયિકમાં બ્રહ્મીશ દોષ દાલવાની
 સજ્જાય પ્રભાતે કહેવી, તે લેજીયે છેયે ॥
 પ્રાવડ જત ધામી ગુણ સામાયિક ડીને ॥ એકે

અવતારે, શિવસુજ કલ નિમ લીનેં ॥ તસ દોષ જ
 ત્રીશે, ધિર ચિત્તે પરહા કીનેં ॥ દશ દશ મન વચન
 ના, બાર કાયાના કહીનેં ॥ ૧ ॥ પગ બિપર પગલાં,
 ચડાંવી નવીં જશે ॥ અધિરાસન છંડી, દષ્ટિ ચંચ
 લતા વિશેષેં ॥ ઘરકાન ન કીનેં, ઓઢિંગણ નવિ
 લેવો ॥ તનુચે અંગ મોડન, આલ્સા જરન ન જણે
 વો ॥ ૨ ॥ ટાચેકા ન વગાડે, મેલ નહીં ઊતરાવે ॥ ન
 કરાવે વિસામણ, બેં ધત ને ભલે ભાવેં ॥ એ જા
 રકાયાના, દોષ તન્ને જુધિવંત ॥ એક વિધ સામા
 યિક, ભાંજ્યો શ્રી ભગવંત ॥ ૩ ॥ તન્ને વચન દૂષણ
 દશ, દુવિધ સામાયિક ભાંજે ॥ કુવચન નવિ જો
 લે, નિભગુણ નવિ પરકાશે ॥ બિચરે ન અન્નણ્યું,
 અલિક વચન નવિ આજે ॥ નિભ છંદે ન જોલે, દૂષ
 ણ પરનાં ન ઘોજે ॥ ૪ ॥ વિકથા ચિત્તિ વર્ને, બડ જ
 ડકરતો ન જોલે ॥ ન્નઓ આવો ન ભલપે, હસતાં
 છિદ્ર ન જોલે ॥ હવે મનનાં દૂષણ, દોષ તન્ને જુ-
 ધિવંત ॥ એ ત્રિવિધ સામાયિક, ગ્રહો સદા ગુણ
 વંત ॥ ૫ ॥ ધન લોભ ધરીને, સામાયિક નવિ સેવે
 ॥ નિભ કીર્તિ સુણીને, હરજે નહીં સ્વયમેવ ॥ અ-
 ઘકીને ઓછી, વેલા વિચાર ન ભણે ॥ કીરતિ ન
 વી વંછે, મન અભિમાન ન ચાણે ॥ ૬ ॥ બીહીતો

નવી જોસે, હૃદય ચડાવીને રીસા ન કરે નીઆણું,
 ઘનાદિક નિસદીસા સામાયિક ફલનો, હૃદય
 સંશય નવિ રાજે ॥ અવિનય મન નાણે, શ્રી નિ
 નલ એમ લાંજે ॥ ૭ ॥ આવશ્યક નિર્ણયે, જોલ્યા
 જત્રીશ દોષ ॥ નણીને શ્રાવક, કરે સામાયિક પોષ
 ॥ પૂજ્ય શ્રી તેજસિંધલ, સૂરત નયર ચોમાસે ॥ વ
 રસ સત્તર અઠાવને, ગણિ કાહાનલ એમ લાંજે
 ॥ ૮ ॥ ઈતિ સામાયિક જત્રીશ દોષ દાલવાની સ
 ઝાચ સંપૂર્ણ ॥

અથ શ્રાવકના એકવીશ ગુણની સઝાચ ચોપાઈ રાગમાં ॥

સરસતિ ચરણ નમાવું શીશ, શ્રાવકના ગુણ
 કહું એકવીશ ॥ પહેલે જોલેં જલ્લ ઘરે, જીને જો
 લેં દયા આદરે ॥ ૧ ॥ જ્ઞાનંદ કારી પરસન ચિત્ત, -
 આગમ વચન વિશ્વાસી નિત ॥ ઢાંકે વલી પરાયા
 દોષ, પર જીપગારી સહેલ સંતોષ ॥ ૨ ॥ સૌમ્ય નલ
 ર સમ દષ્ટેં નૂવે, અવગુણ ઢાંકીને ગુણ લીએ ॥
 જોલે મધુર વચન નનઈષે, દીર્ઘ ચિચારી હોય
 ગરિષે ॥ ૩ ॥ ચાલે નિત્ય લલી પરે સદા, નિરમલ
 બુધ્ધિ વસાવે રિદા ॥ કીધો ગુણ ન વીસારે મેહ,

ધર્મ દયા લય લીનો તેહ ાજા નહીં દીન નહીં મુ
જ અહંકાર, નવિ લોપે કુલનો આચાર ાવંદે
ન દરિસન સંનતિ, ન ચલે દૃષ્ટા પરેં સમકિતિ ા
પાપા પાપ કર્મનો મારગ તને, નિનની આણા-
મનમાં લને ાજે એકવીશ જોલ પરિમાણ, ધન
ધન આવડ તેહ સુખણ ાદુ ા ઈતિ ા

અથ શિખામણની સજ્જાયા

લગવતિ ભારતિ ચરણ નમેવ, સદ્ગુરૂ નામ
સદા સમરેવ ા જોલીશ હું એણી પરેં આચાર, ને
ઈ લેને ન્ણા વિચાર ાપા પંડિત તેને નાણે ગર્વ,
જ્ઞાની તેને ન્ણે સર્વ ા તપસી તેને ન ધરે ક્રોધ,
અષ્ટ કરમ લંપે તે બેધ ારા ઊત્તમ તેને જોલે
ન્યાય, ધર્મી તેને મન નિરમાય ા હાકુર તેને પા
લેવાસ, સદ્ગુરૂ તેને લાંજે સાચ ાડા ગીરિઓ
તેને ગુણ આગલો, પરનારી છંડે તે ભલો ા મેલો
તેને નિંદા કરે, પાપી તે હિંસા આચરે ાજા મા
તા તેને નિનવર તણી, કીરતિ તેને બીજે સુણી
પાલબ્ધિ વંત જીતમ ગણધાર, બુધ્ધિવંત તે અ
ભય કુમાર ાપા આવડ તેને લહે નવ તત્ત્વ, ડાઘ
ર તેને મૂડે સત્ત્વ ા મંત્ર જેશે ને શ્રીનિવહાર, દે

વજરો ને મુક્તિ દાતારાદુાપદવી તે તીર્થંકર ત-
 ણી, મતિ તે ને જીપને આપણી ॥ સમહિત તે ને
 સાચો ગમે, મિથ્યા મતિ તે બૂલો ભમે ॥ ૭ ॥ મહો
 દો ને બળે પર પીડ, ધનવંત તે ને ભાંને ભીંડા
 મન વશ આણે તે જલવંત, આલસ થંડી અલ-
 ગો પુણ્યવંત ॥ ૮ ॥ કામી નર તે કહિયેં અંધ, મો
 હ બલ તે મહોદો જંધ ॥ દારિદ્રી ને ધર્મે હીન,
 દુર્ગતિ માંહે જે તે દીન ॥ ૯ ॥ આગમ તે ને જો
 લે દયા, મુનિવર તે ને પાલે ક્રિયા ॥ સંતોષી તે
 સુજિયા થયા, દુઃખિઆ તે ને લોભે ગ્રહ્યા ॥ ૧૦ ॥
 નારી તે ને હોયે સતી, દર્શન તે ઓઘો મુહપત્તી
 રાગ દ્વેષ ટાલે તે નતી, સૂધું બળે તે નિનમતિ ॥
 ૧૧ ॥ કાયા તે ને શીયલે પવિત્ર, વડપણ પાલે
 તેહિન પુત્ર ॥ માયા રહિત હોયે તે મિત્ર, ધર્મ હા
 ણ કરે તે શત્રુ ॥ ૧૨ ॥ વૈરાગી તે વિરમે રાગ, તારી
 તે ભવ તરે અથાગ ॥ રૌરવ નરક તણો એ માગ,
 છાગ હણીને મંડે ભગ ॥ ૧૩ ॥ દેહ માંહે તે સારી-
 ભૂહ, ધરમ થાય તે લેખે દીહ ॥ રસ માંહે જીપશ
 મરસ લીહ, થૂલિભર મુનિવર માંસિહ ॥ ૧૪ ॥
 સાચું તે ને નિમનું નામ, નિવર ધર્મ કરો અભિ-
 માં ॥ અપાપવંત ને માંડહિયેં રામ, નેગી તે ને ભું

તે કામ ૥૧૫ ૥ એહ જોલ જોલ્યા મેં જરા, સાર ન
 થી એહથી જીપરા ૥ કહે પંડિત લક્ષ્મી કલ્સોલ,
 ધર્મ રંગ મન ધરંને ચોલા ૧૬ ૥ ઈતિ ૥

અથ શ્રાવકની કરણીની સઝાયા ચોપાઈની દેશીમાં ૥

શ્રાવક તું જીજ્ઞે પસ્તાત, ચાર ઘડી લેઈ પા
 છલી રાત ૥ મનમાં સમરે શ્રીનવકાર, નિમ પા
 મે ત્વ સાચર પાર ૥ ૧ ૥ કવણ દેવ કવણ ગુરુ ધ
 ર્મ, કવણ અમારે છે કુલ કર્મ ૥ કવણ અમારે છે
 વિવસાય, એહવું ચિંતવને મન માય ૥ ૨ ૥ સા
 માયિક લેને મન શુદ્ધ, ધર્મ તણી દિયડે ધરિ જુ
 ધ્ય ૥ પડિકકમણું કરે રચણી તણું, પાતક આલો
 વને આપણું ૥ ૩ ૥ કાયા શક્તિ કરે પચ્ચિજાણ, સૂ
 ધિ પાલે નિનવર આણ ૥ ત્વણને ગણને સૂત્ર
 સઝાયા, તિણ કુંતિ નિસ્તારો થાય ૥ ૪ ૥ ચિંતવ
 ને નિત ચૌદે નીમ, પાલે દયા ભવે ત્યાં સીમ ૥ ૫ ૥
 ભાતેં ધિગિવિ સ્થિયો કરે, અનંત ચોવીશી
 ધ્યાનન ધરે ૥ ૬ ૥ પોશાલેં ગુરુ
 વંદન ન્નય, સુણને વજાણ સદા ચિત્ત લાગાનિ
 દૂષણ સુનંતો આહાર, સાધુને દેને સુચિચાર ૥ ૭ ૥

સામી વદ્ધલ કરને ઘણા, મહોટાં સગ પણ સામી
 તણા ॥ દુઃખીઆ હીણા દીના દેજી, કરને તાસ દયા
 સુવિશેષ ॥ જાઘર સાડિ તું દેને દાન, મહોટા શું મ
 કરીશ અભિમાન ॥ ગુરૂને મુજ લેને આજડી, ધર્મ
 મ મેલીશ એકે ઘડી ॥ વાઢૂ શુદ્ધ કરને વ્યાપા
 ર, ઓછા અધિકાનો પરિહાર ॥ મ ભરીશ કેહની
 ફૂડી સાજ, ફૂડા નનશું કથન મ ભાજ ॥ જાઘર અ
 નંત કાય કહિયે જરીશ, અભક્ષ્ય બાવીશે વિસ
 વા વીશ ॥ તે ભક્ષણ નવિ ડીને કિમે, કાચા ફૂણા
 ફલ મત નિમે ॥ મળા રાત્રિ ભોજનના બહુ દોષ,
 નાણીને કરને સંતોષ ॥ શાન્ત સાબૂ લોહને ગલી,
 મધુ ઘાવડી મત વેચો વલી ॥ ૧૧ ॥ વલી મ કરાવી
 શ રંગણ પાશ, દૂષણ ઘણાં કહ્યાં છે તાસ ॥ પ્રા-
 ણી જાલને જે જે વાર, અણગુલ પીધે દોષ અ-
 પાર ॥ ૧૨ ॥ ભવાણીની કરને નતન, પાતક છાંડી
 કરને પુન્ય ॥ છાણા ઈંધણ ચૂલો નેચ, વાવરને
 નેમ પાપ ન હોય ॥ ૧૩ ॥ ઘૂતની પરે વાવરને નીર,
 અણગલ નીરં મ ધોઈશ ચીર ॥ બારે વ્રત સૂધાં
 પાલને, અતિથાર સઘલા રાલને ॥ ૧૪ ॥ કહીયે-
 પનરે કર્મદાન, પાપ તણા પર ફરને થાન ॥ મા
 યે મ લેને અનરથ હંડ, મિથ્યા મેલે મ ભરને પિં

ડાળપા સમડિત શુધ્ધ હૈયડે રાજને, જોલ વિ-
 ચારીને લાંજને ॥ ઉત્તમ ઢામેં ખરચોવિત્ત, પરજી
 પગાર કરો શુભ ચિત્ત ॥૧૬॥ તેલ તઠ્ઠા ઘૃત દૂધને
 દહી, ઊઘાડાં મત મેલો સહી ॥ પાંચે તિથિ મ કરે-
 આરંભ, પાંલો શીલ તળ મન દંભ ॥૧૭॥ દિવસ-
 છતાં કરને ચગિવિહાર, ચારે આહાર તણો પરિહાર
 ॥ ચારે શરણાં કરી દંઢ હને, સાગારી અણસણ
 લઈ સુને ॥૧૮॥ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી
 લહિયેં ભવનો છેહ ॥ આઠે કરમ યડે પાતલાં, પાપં
 તણા છૂટે આમલા ॥૧૯॥ વારૂ લહિયેં અમર વિ-
 માન, અનુક્રમેં લહિયેં શિવપુર થાન ॥ કહે ગણિ-
 ડાન શિજામણ એહ, કરણી દુઃખ ફરણી છે તેહ
 ॥૨૦॥ ઈતિ ॥

અથ શોલસતીની સજ્જાય ॥

આદિનાથ આદે નિનવર વંદિ, સફલ મનોરથ
 ડીળ્યેં એ ॥ પ્રજાતેં ઊઠી મંગલિકા ઢામેં, શોલસ-
 તીનાં નામ લીળ્યેં એ ॥૧॥ બાલ કુંવારી નગ દિતકા-
 રી, બ્રાહ્મિ ભરતની બેહેનડી એ ॥ ઘટ ઘટ આ-
 પિ અક્ષર રૂપી, શોલસતીમાં મે વડી એ ॥૨॥ બા-
 હુ બલ ભગિની, સતિય શિરોમણિ, સુંદરી નામેં અ-

ષલ સુતાએ ॥ અંગ સરૂપેં ત્રિલુવન માંહે, નેહ અનો
 પમ ગુણ યુતા એ ॥૩૥ ચંદન બાલા બાલ પણેથી,
 શીયલવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ॥ અડદના બાહુલા-
 વીર પ્રતિ લાલ્યા, કેવલ લહિ વ્રત લાંવિકા એ ॥૪૥
 ઊગ્રસેન ધૂઆ ધારણી નંદની, રાત્રિમંતી નેમ વ-
 લ્લલા એ ॥ ચૌવન વેશેં કામને ભંતી, સંયમ લીએ
 દેવ દુલ્લલા એ ॥૫૥ પંચ તરતારી પાંડવ નારી, સૌ
 પદ તનયા વંજાણીયેં એ ॥ એકંશો આઠે ચીર પૂરા
 ણા, શીયલ મહિમા તસુ નળીયેં એ ॥૬૥ દશર
 થ નૃપની નારી. નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલચંદ્રિકાએ
 ॥ શીયલ સંલૂણી રામ નનેતા, પુણ્ય તણી પરના
 લિકા એ ॥૭૥ કોશંબિક ઠામેં સતાનિક નામે, રા
 ન્ય કરે રંગ રાગો એ ॥ તસ ઘર ઘરણી મૃગા
 વતી સતી, સુર લવનેં નશ ગાગો એ ॥૮૥ સુ
 લક્ષ્મી સાચી શીયલ ન કાર્થી, રાચી નહીં વિષયા
 રસેં એ ॥ મુખેડું ભેતાં પાપ પલાએ, નામ લેતાં-
 મન ઊલ્લસે એ ॥૯૥ રામ રંધુવંશી તેહની કામિ
 ની, નનક સુતા સીતા સતી એ ॥ નગ સહુ નળે
 ધીનન કરતાં, અનલ શીતલ થયો શીયલથી એ
 ॥૧૦૥ કાચે તાતણે ચારણી બાંધી, ફૂવા થકી નલ
 કાંઠીયું એ ॥૧૧૥ ઊતારવા સતિઅ મુલમ, થં

પાપોલ ઊઘાડીઓ એ ૥૧૧૥ સુર નર વંદિત શી
 ચલ અજંડિત, શીવા શિવપદ ગામિની એ ૥નેહ
 ને નામેં નિર્મલ ચઈયેં, જલિહારી તસુ નામની એ
 ૥૧૨૥ હસ્તિનાગપુરેં પાંડુ રાયની, કુંતા નામેં કા
 મિની એ ૥પાંડવ માતા દશે દશારની, જેહેન પતિ
 વ્રતા પદ્મિની એ ૥૧૩૥ શિલવતી નામેં શીલ વ્રત
 ધારિણી, ત્રિવિધેં સેહને ચંદિયેં એ ૥નામ નપંતા
 પાતક બનએ, દરિસનેં દુરિત નિકંદિયેં એ ૥૧૪૥
 નિષધા નગરી નલય નરિંદની, દમચંતી તસુ ગેહિ
 ની એ ૥ સંકટ પડતાં શીચલન રાજ્યું, ચિલુવન કી
 ત્તિ તેહની એ ૥૧૫૥ અનંગ અનિતા નગ બન પૂનિ
 ત, પુષ્પ ચૂલાને પ્રભાવતી એ ૥ વિશ્વ વિજ્યાતા કા
 મિત દાતા, શોભમી સતી પદ્માવતી એ ૥૧૬૥ વીરેં
 ભાંજી શાસ્ત્ર છે સાજી, ઊદય રતન ભંપે મુદાએ ૥
 ક્ષાણું વાહતાં ને નર ભણશે, તે લેશે સુજ સંપદા
 એ ૥૧૭૥ ઈતિ ॥

અથ નવકારનો છંદ પ્રારંભઃ ॥

૥દોહા ॥ વંચિત પૂરે વિવિધ પરેં, શ્રીનિનશા
 સન સાર ॥ નિશ્ચય શ્રીનવકાર નિત, નપતાં ન
 ય નયકાર ૥૧૥ અડશઠ અક્ષર અધિક ફલ, ન

व पद नवे निधान ॥ वीतराग स्वयं भुज वदे, पंथ प
 रमेष्टि प्रधान ॥ १ ॥ अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर
 स्यां संपत थाय, संयित सागर सातनां, पात इ दूर
 पदाय ॥ ३ ॥ सडल मंत्र शिर भुङ्कट भणि, सद्गुरु
 लाषित सार ॥ सो लविद्या अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर
 पिये नवडार ॥ ४ ॥ छंद हाटडीनी थाल ॥ नवडार
 थडी श्रीपाल नरेसर, पांभ्यो रांभ्य प्रसिद्ध ॥ सभ
 शान विषे शिव नाम दुभरने, सोवन पुरी सो सिद्ध
 ॥ नव लाज नपंतं नरड निवारे, पांभे लवनो पार ॥
 सोलविद्या लत्ते थोजे यित्ते, नित नपिये नवडारा :
 ॥ ५ ॥ अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर अक्षर
 ॥ ६ ॥ जांघी वड साजा छीडे जेशी,
 हेडल हुंड हुतास ॥ तस्करने मंत्र सभप्यो आवडे,
 जिहयो ते आकाश ॥ शुल रीत नप्यो विंधधर वि
 ष टाले, ढाले अभूतधार ॥ सोलविद्या ॥ ७ ॥ राजी
 नेरा कारण राय महाजल, व्यंतर दुष्ट विरोध ॥
 नेणो नवडारे हुत्या टाली, पांभ्यो यक्ष प्रतिजो
 ध ॥ नवक्रोड नपंता थाये निनघर, छश्यो छे अ
 धिडार ॥ सोलविद्या ॥ ८ ॥ पस्विपति शीष्यो मु
 निवर पासें, महा मंत्र मन शुद्ध ॥ परलव ते रा
 सिंध पृथ्वी पति, पांभ्यो परिगल भ्रद्ध ॥ अक्षर मंत्र
 मंत्र अक्षर मंत्र पुर पढोतो, यादवत्त सुविचार ॥

सोलविद्यागात्रा संन्यासी डाशी तप साधंतो, पं
 थाग्नि परब्रह्म ॥ पेय्यो श्रीपास कुमारे पन्नग,
 अध जलतो ते टाल ॥ संललाव्यो नवकार स्वयं
 भुज, छंद लुवन अवतार ॥ सोलविद्यागात्राभ
 न शुद्ध नपतां भयणा सुंदरी, पात्रि पीयु संयोग
 ॥ अणें ध्यानें कष्ट टल्युं ठींजरनुं, रक्त पीतनो रो
 गा ॥ निश्चें करी नपतां नव निधि थाय, धरभ तणो
 आधार ॥ सोलविद्यागात्रा घट भांहें दृष्टा लु
 यंगभ घाव्यो, घरणी करवा घात ॥ परमेष्टि प्रला
 वें हार ते कुलनो, वसुधा भांहें विज्यात ॥ उभला
 वतीये पंगूल डीधो, पाप तणो परिहार ॥ सोल
 विद्यागात्रा गयणांगण नति राजी गृहिणी, पा
 डी ज्ञाणं प्रहार ॥ पदपंथ सुणातां पांडु रायनी, ते
 थर्ध कुंतानार ॥ अं भंत्र अमुलिड महिमां महोदो,
 लव दुःख लंन हार ॥ सोलविद्यागात्रा संजलने
 उंजल डाव डाव्या, शकट पांथशें परिभाण ॥ दीधो
 नवकार गया देवलोडे, विलसे अमर विभाना ॥ अं
 भंत्र थडी संपत्त वसुधातले, विलसे नैन विहारा ॥
 सोलविद्यागात्रा आगे थोवीशी दुर्ध अनंती,
 होशे वार अनंत ॥ नवकार तणी कोठ आदि न
 न्नी, छंभ लांजे लगवंत ॥ पूरव दिशि गणिते

આદિ પ્રપંચેં, સમસ્ત્યાં સંપત સાર ॥ સો ભવિયાળ
 ૧૧૧ ॥ પંચ પરમેષ્ઠિ સુરપદ પામે, ને દૃતકર્મ કહો
 ૨ ॥ સમવસરણમાં પ્રત્યક્ષ પેજ્યો, મણિધરને ઐ
 ૩ મોર ॥ સદ્ગુરુને સન્મુખ વિધિયેં સંમરતાં, સદ્-
 ૪ લ નન્મ સંસાર ॥ સો ભવિયાળ ૧૧૨ ॥ સૂલિકા રો-
 ૫ પણ તસ્કર કીધો, લોહજરો પરસિધ્ધ ॥ તિહાં શેઠે
 ૬ નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યોન્નમસ્ની રિધ્ધ ॥ શેઠ ઘ
 ૭ ર આવી વિદ્ય નિવાર્યાં, સુર કંડી મેનોહાર ॥ સો
 ૮ ભવિયાળ ૧૧૩ ॥ પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાનળ પંચેં, પંચે દા
 ૯ ન ચારિત્ર ॥ પંચ સ્જ્ઞાય મહાવ્રત પંચે, પંચ સમિ
 ૧૦ તિ સમકિત ॥ પંચે પ્રમાદ વિષય તળ પંચેહ, પા
 ૧૧ લો પંચાચાર ॥ સો ભવિયાળ ૧૧૪ ॥ કલશ ॥ નિત્ય
 ૧૨ નપિયેં નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખદાયક ॥ શુધ્ધ
 ૧૩ મંત્ર એ શાશ્વતો, એમ નંપે નગનાયક ॥ શ્રીશ્વ-
 ૧૪ રિહંત સુસિધ્ધ આચારન ગણિનેં, શ્રીગિવજ્ઞા
 ૧૫ યલાવેં સુસાધુ પંચ પરમેષ્ઠિ ધુણીનેં ॥ નવકાર
 ૧૬ સાર સંસાર છે, કુશલ લાલ વંચિક કહે ॥ એકૂચિ
 ૧૭ તેં આરાધતાં, વિવિધ ક્ષધિ વંછિત લહે ॥ ૧૧૫ ॥ ઈતિ

અથ માહાવીર નિન સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

: વીરનિણાદ્યેભીશમા, વિશલા નેહની મમય ॥

लूप पिता लगवंतनो, नर सिध्धारथ राय ॥ १॥
 सिध्धारथ दुख विपनो, वर्धमान नेहनुं नामाते
 प्रलुना हुं गुण स्तवुं, प्रेमं ऊर्ध्व प्रणाम प्रसा आढे
 मह नेणो नृत्या, टाल्या दोष अढार ॥ सडल पाप
 परन्नविश्वां, हणी कषाये थार ॥ ३॥ अनित्य ला
 चना लाचतां, लीधुं केवल ज्ञान ॥ ते निनवरने स
 भरियें, सोअ धर्मे नित ध्यान ॥ ४॥ पंथ महप्र
 तनो धणी, वाणी गुण पांत्रीश ॥ समोसरणे
 जेठा प्रलु, नगत नभे निश दिश ॥ ५॥ अतिशय
 योत्रीश निनतणा, रंगे दीजे विपद्देश ॥ वेर वि
 रोध सर्वे टल्या, टाल्या सडल ऊर्ध्वश ॥ ६॥ ते नि
 नवरने सभरियें, आदिदेव अरिहंत ॥ सूक्ष्म-
 जादर लचने, न हणो तुं लगवंत ॥ ७॥ भूषा मु
 ज जोले नहीं, वयन वदे अतिजाश ॥ तुं साभी
 तुं जांधवा, तुं ठाडोर हुं दास ॥ ८॥ भणि भुगता
 इल देजीने, नयले स्वाभी भन ॥ ऊंथन पथर स
 भगणो, तुं निनवर धन्य धन्य ॥ ९॥ स्त्री संग
 यी वेगलो, नेणो वश डीधो छे डाम ॥ ते परमेसर
 देवता, तेहनां लीनें नाम ॥ १०॥ धण्डा उण्डा ऊंथन
 गामपुर, भूछा नहीं लगवंत ॥ ते निनवर सम
 रं सदा, निभ लहुं सुजे अनंत ॥ ११॥ समस्तो रा

ગ ઘરે નહીં, દુહ્યો ન કરે દેષ ॥ ક્રોધ માન માયા
 નહીં, લોભ નહીં તસ રૂઝ ॥ ૧૨ ॥ મોહ મદ્ધર
 નહીં વીરને, નહીં પરનિદા ઢાલ ॥ પરનાં મર્મ મુ
 જ નવિ કહે, નવિ દીએ અવરને આલ ॥ ૧૩ ॥ હા-
 સ્ય વિનોદ ક્રીડા નહીં, નહીં ભય નહીં અજ્ઞાન ॥
 નિદા નહીં મહાવીરને, સ્વામી નિર્મલ જ્ઞાન ॥ ૧૪ ॥
 વીર દુગંધા નવિ કરે, ન કરે શોક સંતાપ ॥ તે નિ
 વરને સમરતાં, ભ્રમે પૂરવ પાપ ॥ ૧૫ ॥ પાંચે
 ઈન્દ્રિય વશ કરી, રાત્ર્યાં આઠે કર્મ ॥ ભવિક ભવ
 પ્રતિજોધિન્જા, દીપાવ્યો નિન ધર્મ ॥ ૧૬ ॥ સંન્યમ
 યોજું પાલિયું, નિર્મલ ગંગાનીર ॥ સફલ કર્મને સ
 ય કરી, મોક્ષ ગયા મહાવીર ॥ ૧૭ ॥ અરિહા દેવ
 ને સિધ્ધ હુવા, સોય નમું નિશ દિશ ॥ રિષભદા
 સ ચરણે નમે, સંઘની પૂરો નગીશ ॥ ૧૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીરાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

નમો નિત્ય દેવાધિદેવં ચ વીરં, ગરિષ્ઠં ગુણે
 જ્ઞાનદંધ્યાનચીરં ॥ નરા નન્મનાં દુઃખ ભયે તે દૂ
 રે, મનોવાંછિત શ્રી મહાવીર પૂરે ॥ ૧ ॥ નસ ધ્યાન
 ચી નૂઓ શ્રેણિક સન્ન, પદં નીર્યનાર્ય ચ જંઘ
 સકાન્ન ॥ ભવ એક માંહે ચતુર્ગતિ ચૂરે, મનોના

॥ राधा दुष्ट चंड डोशी अही डंड हास्यो, हृपानाथ ते-
 हने हृपा अंन तास्यो ॥ दीओ देव वाशो डीओ दुः-
 जे दूरे, मनो गाथा गिरा वाह वादीअ गौतम आ-
 यो, गणधार पदवी लही प्रेम पाओ ॥ अही वी-
 पदी ज्ञान अज्ञान थूरे, मनो गाथा रथे त्रिगडो
 देवता देव राया, भति येतुःषष्टि सजे छंद आया
 ॥ लवो ताप निर्नाशिनी लज्जि लूरे ॥ मनो गाथा
 अतिशय वली वीशने थार धारी, गुणा पंथे वी-
 शं ये वाणी विचारी ॥ आठे प्रातिहार्य संघे सनू-
 रे ॥ मनो गाथा प्रलु लज्जिथी शुद्ध सभडित पा-
 वे, प्रलु लज्जिथी अष्ट सिद्धि न्युं जावे ॥ प्रलु ल-
 ज्जिथी पापनां येऊ थूरे ॥ मनो गाथा प्रलु नामथी पा-
 मियें भुज्जिभावा, प्रलु ध्यानथी न्यालीयें कर्म न-
 ला ॥ प्रलु ध्यानथी आपदा दुःज दूरे ॥ मनो गाथा
 छंद अष्टकं प्रातः डालें पडे ने, इतानादिनां कर्म प्रा-
 ये कटे ते ॥ महानंद पदवी नहीं तास दूरे ॥ मनो
 गाथा कवशा ॥ अंभ वीर निनवर संघ सुज डर, शा-
 सन नाथक सुरतडू ॥ सिंघारथ नृप कुले दिनकर
 विशावा नंदन नयकडू ॥ भें पुण्यें पायो गुणें गायो
 अंतर अतिम जिह्वारथो ॥ हवे सेनक तारो कर्म चारो,
 हर्ष धरी भुन हैयडे वसो ॥ १३८ ॥ छति ॥

अथ महावीरस्तव प्रत्नाते उहेवानुं॥
 शासन नायक समई, सदा, पद पंडन हुं प्रणमु
 मुदा॥ शम दम क्षमाना सागर धीर, मन वंछित
 पूरे महावीर॥ १॥ जेवीय हुंड सिध्दार्थ रायं, वि
 शखा देवी प्रत्नुनी भाय॥ शील गुणें नैम जंगा-
 नीर, मन॥ रात अशाढ शुद्धि छहूं स्वर्गधी ये
 व्या, यैत्र शुद्धि तेरश नन्मन लह्या॥ भागसिर
 वद दशमी दीक्षा धीर, मन॥ ७॥ जार वरंस छ
 दस्थें रह्या, त्यां नप प्रत्नुल्यें जहुलां डीयां॥
 भास येगीभास छ भास सधीर, मन॥ चाफार
 णा न एशें अंगण पस्थारा, जीन दिन सर्वे
 जीपवास॥ जीपसर्गादिड सह्या शरीर, मन॥
 ॥ १॥ ध्यातां प्रत्नुल्य शुक्लन ध्यान, प्रगल्भो डेवल
 ज्ञान निधान॥ वर्धशाज शुद्धि दशमी दिन धीर, म
 न॥ ६॥ सभवसरण सुर स्येना डरी, अधिक-
 लाव जीवट मन घरी॥ त्रिगढ रूप सुवर्ण मणि ही
 र, मन॥ ७॥ गौतमादि जणधर अगी आर,
 सत्यें शुम्भादीश सो परिवार॥ श्रुतधारी संयम
 शत धीर, मन॥ ८॥ सिंह लंछन सोचन डाय, व
 रश जहोंतेर पाखी आय॥ यिहुं गति छेदी ये
 रमं शरीर, मन॥ ९॥ डाडार्तिड वदि अमलास्या

તિથિ, પંચમગતિ પામ્યા નિન પતિ ॥ કેવલ લહે જો
 તમ ગંભીર, મનગાવણા ચેળિદ સહસ સાધુ સંચ
 મ ધાર, છત્રીશ સહસ્ત્ર શ્રમણી પરિવાર ॥ કેમ
 જાંપાવી પામ્યાં તીર, મનગાવણા એક લાજે ઓ-
 ગણશાહ હન્નર, આવડ પ્રભુના સમકિત ધાર ॥
 શ્રાવિકા ત્રિગુંણી શીયલ સંધીર, મનગાવણા શા
 સન નાયક ગાયો સહી, શુદ્ધ સમકિતની શ્રદ્ધા
 લહી ॥ લણે ગુણે નર લાવે નેહ, મહાનંદ પદ-
 વી પામે તેહ ॥ ૧૩ ॥ ઈતિ ॥ . . .

અથ હિતોપદેશ પરચીરી ॥ હો હામાં પ્રારભ
 શ્રીસદ્ગુરુ જ્ઞાનીયેં ઊચ્ચરું, આગમસાર સિ
 ધ્યાંત ॥ ધર્મદત્ત ગુરુ દાજવા, પૂરણ જ્ઞાન મહાંત
 ॥ ૧ ॥ ઊપદેશ અમારો અગમ્ય છે, મહા રસ આ-
 ગમ સાર ॥ આતમ જ્ઞાન અનંતમેં, સિદ્ધ શાસન
 સિણગાર ॥ ૨ ॥ દ્વાદશ અંશ સિદ્ધ્યાંતમાં, અસંખ્ય
 સમુદ પ્રમાણગા શ્રીનિનરાત્ર પ્રકાશિઓ, વીંદા
 લેદ વંજાણ ॥ ૩ ॥ તેવી દામ હીરા મણિ થકી,
 કાલ્યો આગમ સાર ॥ પરમ સિદ્ધ્યાંત વાણી વંદે,
 કરવા ભક્તિ ઊદાર ॥ ૪ ॥ ગુહ્ય પણે રાજી ગણી,
 કીનેં યત્ન અપાર ॥ આતમ અર્થી ને હુવે, દીનેં

ज्ञान विचार ॥ ५ ॥ ने गुड़ लज्जित संग्रहे, राजे य
 तन विशेष ॥ ६ ॥ सद्गुड़ धर्मने आदरे, गुह्य गति-
 छे अशेष ॥ ७ ॥ वाणी गुड़ उपदेशानी, सकल शा-
 स्त्र भयी सार ॥ ८ ॥ हुंयी हित आगम तंणी, राजे
 गुह्य विचार ॥ ९ ॥ उत्तम प्राणी देवीने, डीनें गु-
 ष्ठी उपदेश ॥ १० ॥ आगम वाणी सुखावीये, निन हित
 लाव विशेष ॥ ११ ॥ क्रोधी उपटी इहा ग्रही, हित वा-
 णीना थोर ॥ १२ ॥ तेहने श्रुत न विद्याजिये, राजे गु-
 ह्यनी होर ॥ १३ ॥ निहां तिहां वाणी शूपीओ, र-
 तन न नाजे डोय ॥ १४ ॥ ने सद्गुड़ भारग संग्रहे, -
 तिहां प्रकाशो सोय ॥ १५ ॥ पारजे पारजे पार-
 जी, दीनें निन उपदेश ॥ १६ ॥ समझित रतन शिखा
 विये, राजी हेत विशेष ॥ १७ ॥ पण थोरे हुंयी ज्ञा-
 ननी, लेशे अनर्थ विचार ॥ १८ ॥ तेहने हित न विद्या-
 जिये, गुड़ लांजे निरधार ॥ १९ ॥ समझित सम-
 डित सहु करे, पण समझित विरला पास ॥ २० ॥ ओह
 ची वाणी अनुलवी, तेहने समझित लासा ॥ २१ ॥
 समझित अर्थिने दाजवी, हुंयी मयेन रसाव ॥ २२ ॥
 अनुभवसे आदर करे, समझित लहे तलाव ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ नेहने समझित दीनये, डीनें वाणी उप-
 देश ॥ २५ ॥ निन आगम वाणी लहे, सद्गुड़ ज्ञा-

ન વિશેષ ॥૧૫॥ વિરલા વિરલા દેજીને, ભવ્યપ્રા
 ણી નર નાર ॥ તેહને ધર્મ શિખાવિયે, કીને હિત
 ઊપગાર ॥૧૬॥ સદ્ગુરૂની એ આગના, ભાંખી
 ધર્મદત્ત ગુરૂ દેવ ॥ તે કોઈ ધર્મને સંચરે, ભાંખ્યો
 આગમ ભેવ ॥૧૭॥ મુનિચંદનાથજી નગગુરૂ,
 ભવિક ઊધ્યારણ કાજ ॥ વાણી અવિચલ આપ
 વી, દેવા શિવપુત્ર રાજા ॥૧૮॥ લહી મારગ ગુરૂ દે
 રાના, પાલે સદ્ગુરૂ ધર્મ ॥ ગુરૂ મારગ વધતો કરે,
 તેહને દીને ભરમ ॥૧૯॥ શ્રી નગનાથક નગગુ
 રૂ; ધર્મદત્ત ગુરૂ રાય ॥ આગમ શાસન ભુગધણી,
 નિનવાણી નિત ગાય ॥૨૦॥ રાજે ગુરૂ પરનાલિકા,
 નિન મારગ હિત શોચ ॥ તેહને સમકિત ઘાખિયે,
 સીને પ્રાણી સોચ ॥૨૧॥ હિત શિખામણ દોજવી,
 મુનિચંદનાથ મહંત ॥ ગુરૂ મારગ લહી પાલશે, તારે તસ
 ભગવંત ॥૨૨॥ ગુરૂ ઘણી રાજો સહી, વાણી ગુ
 રૂ ઊપદેશ ॥ ધરમદત્ત ગુરૂ સમરતાં, ફેલશે અ-
 ગમ અશોષ ॥૨૩॥ હિત શિખામણ ગ્રંથની, ભાં
 ખી સદ્ગુરૂ દેવ ॥ હિત પચ્ચીશી આજેવી, જતન
 નતન કરી ભેવ ॥૨૪॥ ધન ધન સદ્ગુરૂ દેવજી,
 ધન ધન સેવ તે નાણ ॥ ગ્રંથ તણી એ ચૂલિકા, ગા
 તાં કોડ કલ્યાણ ॥૨૫॥ ઈતિ ॥

अथ ज्ञान पर्ययीशी प्रारंभः ॥

सुर नर तिरि नग योनिमें, नरक निगोह ल-

भंत ॥ भाहा मोहडी निंदमें, सोवे डाल अनंत ॥ १ ॥

नैसैं न्वरडे नेरसैं, लोननडी श्रिथि नथ ॥ तैसैं

कुंडरभ डे गिहय, घरभजयेन न सुहांय ॥ शाख

गे लूज न्वरडे गये, श्रिथिशुं लेत आहार ॥ अ

शुल हीन शुलडे नगे, सो न्दने धर्म जियार ॥ ३ ॥

नैसैं पवन नंडोलथें, नलमें गिडे तुरंग ॥ त्युं भ

नसा थंयल लखे, परिग्रह डे परसंग ॥ ५ ॥ नि

हां पवन नहीं संधरे, तिहां नहीं नल डल्लोल ॥

त्युं सज परिग्रह त्यागथें, मनसा होखे अडोला ॥ ७ ॥

न्युं डाहु विषघर डंशे, श्रिथिशुं नींज थजाय ॥ त्युं

तुम भभता शुं भडे, भगन विषय सुंज थाय ॥ ९ ॥

नींज रस डरसे नहीं, निर्विष तनु नज होय ॥

मोह घटे भभता भिटे, विषय न वंछे डोय ॥ ११ ॥ न्युं

सछि नौडा थडे, जूडे अंध अदेज ॥ त्युं तुम-

लवनलमें पडे, जिनुं विवेक घरी लेज ॥ १३ ॥ न

हैं अजंडिल गुण लगे, जेवर शुद्ध विचार ॥ १५ ॥

तम श्रिथि नौडा थडे, पावे लवनलपार ॥ १७ ॥ न्युं

अंडुरा माने नहीं, महा भतंग गनरांन ॥ त्युं भ-

व लूसनामें दिरे, गिने न डाल अडाल ॥ १९ ॥ न्युं

नर दाय जीपाय डरि, गही आने गनरान तासुं भ
 न या वस करनहुं, निर्मल ग्यान समान ॥ ११ ॥
 तिमिर रोगसें नयन न्युं, लजे ओरडी ओरासुं
 मन संसयमें परे, मिथ्यामतडी दोर ॥ १२ ॥ न्युं
 ओषध अनन डीजे, तिमिर रोग भिट नय ॥
 त्सुं सहगुरे जीपदेशधे, संसय वेग पलाय ॥ १३ ॥
 नैसें सज नदु नरे, धाराभतिडी आग ॥ त्सुं भा
 यामें तुम पडे, उहा नओगे लाग ॥ १४ ॥ द्वीपाय
 नसों ते जये, ने तपसी नियंथा तन माया स-
 भतल्यहो, अह भुगतिडो पंथ ॥ १५ ॥ न्युं दुधातु
 डे लेटशुं, घटवधे डंथन डंत ॥ पाप पुण्य करतो-
 लवे, भूढ भति जहु लंत ॥ १६ ॥ डंथन निगुण
 नहीं तने, वान हीन नहीं होत ॥ घट घट अंतर आ-
 तमा, सहेन स्वलाव जीद्योत ॥ १७ ॥ पना पीठ प-
 ड्काठियें, शुधेय उनड न्युं होय ॥ त्सुं परगत परमा-
 तमा, पुण्य पाप भल धोय ॥ १८ ॥ परव राहुडे-
 गहनमें, सूर सोभ छजि छीन ॥ संगत पाठ हु-
 साधुडी, सन्न होत भलीन ॥ १९ ॥ नींजाहि
 रंदन करे, भलयायलडी जास ॥ दु न्नये सन्न
 न लये, रहत साधुडे पास ॥ २० ॥ नैसें तलाव स-
 दा लरे, नल आवत थिहु ओर ॥ तैसें आव-

द्वारयें, करम जंघडो न्नेर ॥२१॥ न्युं नल आवत-
 मुंटीयें, झूडे सरवर पान ॥ तैसैं संवरडे डीखे, क
 रम निरन्तरा न्नन ॥२२॥ न्युं जूटी संयोगयें, पा
 रा भूछित होय ॥ त्यो पुद्गलसुं तुम भिले, आत
 म सज्जि सभोय ॥२३॥ भेल जेवार्थ भान्छयें, पारा
 परगट रूप ॥ शुद्ध ध्यान अलयासयें, दरशन ज्ञान
 अनूप ॥२४॥ डहे विपदेश जनारसी, चेतन अज
 डछु चेत ॥ आप जुन्नवत आपहुं, विध्य करनडे
 हेत ॥२५॥ धति ॥

अथ जालयिंद जन्नीशी प्रारंभः ॥

॥ डचित्त ॥ अनर अभर पद परमेश्वरडों ध्या
 र्थयें ॥ सडल पातड हर विमल डेवलघर, नडो वा
 स शिवपुर तासों लय सार्थयें ॥ नाद जिंदू रूप रंग
 पाणि पाद वित्तभंग, आदि अंत मध्यलंग नडों
 नाहिं पार्थयें ॥ संघेण संठाण न्नेण, नहिं डोई अ
 नुमान, ताहीडो करत ध्यान शिवपुर न्नेर्थयें ॥ लणो
 मुनि जालयिंद सुनोहेनविड वृंद, अनर अभर पद
 परमेश्वरडों ध्यार्थयें ॥ १ ॥ ओड अरिहंत देव देव ड
 रि न्ननियें ॥ नडों क्रोध नाहिं भूर भान भाया खोल
 दूर, उर्म डिये यडपूर निने मोह नाणीयें ॥ नडों

ਨਮੇ ਚੰਦ ਥੰਦ ਸੁਰਿੰਦ ਮੁਨਿੰਦ ਵੁੰਦ, ਨੰਤ ਗੁਣਾਹਿ ਨਿੰਦ
 ਬਿਲੁਵਨ ਮਾਨਿਯੇ ॥ ਨਡੀਂ ਹੇ ਅਨੰਤ ਜਾਨ ਦੇਤ ਹੇ ਮੁਗ
 ਤਿਧਾਨ, ਅਹੀਨਿਸ਼ ਤਾਡੀ ਧਿਆਨ ਮਨਮਾਂਹਿ ਆਨਿਯੇ ॥
 ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੀ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਐਕ ਅਰਿ
 ਹੰਤ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕਰਿ ਨਿਨਿਯੇ ॥ ਸਾਤਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ
 ਲਵ ਪਾਰਯੇ ॥ ਪਾਂਧਿ ਚੰਦਿ ਸੰਵਰਤ ਨਵ ਵਿਧਿ ਯਜਮ
 ਘਰਤ, ਧਰਤ ਤਨੁਤ ਨਿਤ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਧਾਰਯੇ ॥ ਮਹਾ-
 ਵ੍ਰਤ ਪੰਥ ਧਾਰ ਪਾਲੇ ਹੇ ਪੰਥ ਆਧਾਰ, ਸੁਮਤਿ ਗੁਪਤਿ
 ਸਾਰ, ਮਾਤਾ ਨਯਤਾਰ ਯੇ ॥ ਐਸੇ ਯੁਨੇ ਗੁਰਿ ਹੋਯ ਯ
 ਟਕਾਧ ਪਾਲੇ ਸੋਧ, ਗੋਤਮ ਭਿਪਮ ਨੇਧ ਮੁਗਤਿ ਘਟਾ
 ਰ ਯੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੀ ਲਵਿਕ ਵੁੰਦ, ਤ
 ਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ ਲਵ ਪਾਰਯੇ ॥ ਭਾਗ ਚੰਡ ਨ
 ਵ ਦਯਾ ਧੰਮ ਸੁਯਦਾਧ ਯੇ ॥ ਧੰਮਹਿੰਤੋ ਭੁਧਿ ਵ੍ਰਧਿ
 ਧੰਮਹਿੰਤੋ ਨਵਨਿਧਿ, ਧੰਮ ਤੋਂ ਸਭਲ ਸਿਧਿ ਯ ਹ੍ਰ-
 ਨਿਵ ਪਾਧ ਯੇ ॥ ਧੰਮਹਿੰਤੋ ਦੇਵਲੋਕ ਧੰਮਹਿੰਤੋ ਸਯ-
 ਥੋਕ, ਯਹੁਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਧੰਮ ਸਯਦਾਧ ਯੇ ॥ ਤਾਡੁੰਨ
 ਮੇ ਸੁਰਵਰ ਨਰਵਰ ਯਹੁਪਰ, ਧੰਮਹੀ ਸੁੰਨਿ ਨਰ ਯੇ
 ਭਲਯ ਲਾਧ ਯੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੀ ਲਵਿ
 ਕ ਵੁੰਦ, ਭਾਗ ਚੰਡ ਨਵ ਦਯਾ ਧੰਮ ਸੁਯਦਾਧ ਯੇ ॥ ਚਾ
 ਭਿਠ ਭਿਠ ਧੰਮਕਰ ਸੋਧੇ ਮੂਠ ਭਹਾਰੇ ॥ ਫੁੱਤਰ ਸਾਗਰ
 ਤਰ ਡੋਰੀਂ ਤਟਪਾਧ ਕਰ, ਸੋਧੇ ਸਿਹਾਂ ਨਿੰਦਲਰ ਫਿਰ-

आवे छिहारे ॥ संसार सागर भाहिं नडो आदि अं
 त नाहिं, लभत लभत ताहिं पुछ्याव छिहारे ॥ डां
 होहे मानव लव नीठ भूढ पायो अज, सोवे भति
 जीन लव चित्त करे छिहारे ॥ लणो मुनि जालयेंद
 सुनहो लविक वृंद, छिठ छिठ धर्मकर सोवे भूढ उहारे
 ॥ ५ ॥ सुरतरी डाटकर आक वावे तेहरे ॥ चिंतामणि
 पायकर भूढ ताडुं परहर, डायग्रहे रंगलर तासों डर
 नेहरे ॥ गल्पति वेथकर सोतो भूढ लेत जर, पांवे न
 हि डेर डेर मुहु परे जेहरे ॥ भहा भूढ होत सोय डा
 मलोण रक्त होय, हारेहे रतन नेय मनुष्य डेहरे
 ॥ लणो मुनि जालयेंद सुनहो लविक वृंद, सुरत
 री डाटकर आक वावे तेहरे ॥ ६ ॥ छित्तमडो संग कर
 नीय संग टावडें ॥ देजो हो सागर संग जारी होत
 भहा गंग, नींज न्युं थंदन संग थंदन न्युं लावडें ॥
 नतें जीर होत नीर ताडुं भिले न सु वीर, शोजी जेह
 नत जीर निज गुण ग्रावडे ॥ पात्रजिन तारे वार
 टावे रक्तडो विकार, तुंज लेह लये थार लिन संग
 टावडें ॥ लणो मुनि जालयेंद सुनहो लविक वृंद,
 छित्तमडो संग कर नीय संग टावडें ॥ ७ ॥ घडी घडी
 भूढ तेरो आयु लव न छिहारे ॥ डारमो कुटेंज ओह डा
 हेंडें करत नेह, हारे हे मनुष्य डेह डेर उहां प्राचीने

भाय ताय घर द्वार जेटा जहू परिवार, आवे नाहिं-
 तोरी द्वार नसों मन लाईये ॥ अके भेरी सीज सु-
 न धर्मकर अके मन, भानव लवरतन डाखेडों गम-
 र्छये ॥ लणो भुनिं जालयंद सुनहो लविड वृंद, घडी
 घडी भूढ तेरो आयु नख लछये ॥ ट ॥ जिनमद ड-
 हा लयो करे अयुं न ग्यानरे ॥ जपन्यो तुं गर्लवास-
 जसियो सवानौ भास, नईकी जपभा नस दूज-
 अहिं ठाणरे ॥ जिह डोडी सोई रोम थांपे डोई रो-
 म रोम, आठ गुणोप्रतिबोम गर्लदुःज नएरे ॥
 अज तुं नम पाय संसारके लागे वाय, डेर रह्यो
 अयो लुलाय तुंतोई अग्यानरे ॥ लणो भुनिं जा-
 लयंद सुनहो लविड वृंद, जिनमद डहा लयो करे-
 अयुं न ग्यानरे ॥ ७ ॥ नरा दूर नज लगे तज लगे
 नगरे ॥ नरा नज आय लजि जालपडि भुज भग-
 दंत गये सजे लग डगभग फारे ॥ नरा आठ ग-
 र्छ भुधि रही नही कुछ शुधि, रोग लगे विध विध
 नरा पडो धीगरे ॥ उह्यो डोई भाने नाहिं दुःजये
 रे मन मांहि, यौवनंडो दीस नय जिही धर्म लगे हो-
 लणो भुनिं जालयंद सुनहो लविड वृंद, नरा दूर न-
 ज लगे तज लगे नगरे ॥ ११ ॥ यमडो विसास नां-
 हिं भूढ तुं संभावर ॥ डाई लूखे देज लाव येते अयो न-

ਪਾਨੀ ਲਾਵ, ਗ੍ਰਹੇਗੋ ਦੁਰ੍ਜਨ ਭਾਲ ਜਾਵਹੀਗੋਪਾਲਰੇ ॥
 ਸਰਗ ਪਾਤਾਲ ਨਯ ਐਸੇ ਖੇਲੇਖੇਲੇ ਯਾਵ, ਭਰੇ ਯਹੂਹੀ
 ਭਿਧਾਧ ਤੋਹਿ ਘਰੇ ਭਾਲਰੇ ॥ ਘਟਤ ਘਟਤ ਨਤ ਪਵ
 ਘਡੀ ਦਿਨਰਾਤ, ਆਧੁਸ਼ ਗਲਤ ਲਾਤ ਭਰਤ ਨੰਨਲ
 ਰੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਭਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕੰ ਵੁੰਦ, ਧਮਡੋ
 ਵਿਸਾਸ ਨਾਂਹਿ ਭੂਟੁੰ ਸੰਲਾਲਰੇ ॥੧੧॥ ਸੰਸਾਰ ਅਸਾ
 ਰ ਤਾਸੇਂ ਸਾਰ ਐਕ ਧਰਮਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਅਸਾਰ ਐਹੁ ਈ
 ਸਤ ਪ੍ਰੇਮਾਤ ਨੇਹੁ, ਸਾਂਝ ਸਮੇਨਾਂਹਿੰ ਤੇਹੁ ਭਾਂਹਿ ਪਰੋ ਲਭ
 ਰੇ ॥ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਭਯੁ ਭਰੇ ਸਗੋ ਨਾਂਹਿ ਭੀਠੇ ਤੇਰੋ, ਭੁਵ
 ਹੀ ਐਡਿਲੋ ਚਿੰਤ੍ਰੇ ਭਿਧੇ ਨੀਥੇਂ ਭਰਮਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਧਾਰ ਧੋ
 ਰ ਲਭਯੋ ਭੁਵ ਭੋਰ ਭੋਰ, ਭਾਹੇ ਭੋਤ ਐਕ ਭੋਰ ਭੀਧੋ ਨਾਂ
 ਹਿੰ ਭਰਮਰੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਭਾਲਥਿੰਦ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕੰ ਵੁੰਦ,
 ਸੰਸਾਰ ਅਸਾਰ ਤਾਸੇਂ ਸਾਰ ਐਕ ਧਰਮਰੇ ॥੧੨॥ ਆਪ
 ਸਮ ਰਾਜੋ ਮਾਨ ਹਿੰਸਾ ਦੂਰ ਟਾਲਡੇ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹੇ ਅਨਰਥ-
 ਯਾਨ ਹਿੰਸਾ ਤਿਹਾਂ ਪਾਪ ਭਨ, ਭੁਵ ਹਿੰਸਾ ਛੋਡੀ ਮਾਨ-
 ਰਾਗ ਭੇਖ ਗਾਲਡੇ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹੀਤੇਂ ਰੋਗ ਰੋਗ ਯਾਨ ਪਾਨ
 ਭੀਨ ਭੋਗ, ਭਹੁ ਦੁਃਖ ਸਹੇ ਲੋਗ ਹਿੰਸਾ ਹੀਤੇਂ ਲਾਵਡੇ
 ॥ ਸੁਲਭ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ, ਧਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤ, ਸਾਤਮੀ ਨ
 ਰਾਪਤ ਹਿੰਸਾ ਪੰਥ ਧਾਲਡੇ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਭਾਲਥਿੰਦ ਸੁ
 ਨਹੋ ਲਵਿਕੰ ਵੁੰਦ, ਆਪ ਸਮ ਰਾਜੋ ਮਾਨ ਹਿੰਸਾ ਦੂਰ ਟਾ
 ਲਡੇ ॥੧੩॥ ਅਭੇ ਧਾਨ ਯਤ ਭਾਧ ਭੁਵ ਨਿਨ ਈਨ੍ਹਿਥੇ ॥

अले दान जडो धर्म टालेहे दुःकृत कर्म, ओरहे भिथ्या
 त तन्मर्माहेकुं डीनियें ॥ ऐजो राज्यो पारापत मेघर
 थ नरपत, सिंथानेहुं कहे नृप मेरो भांस लीनियें ॥
 अले दान दियो तिन थक्रवर्ति हुवो बिन, शांति ना
 थ दिन दिन मिलुवन पूनियें ॥ लएो मुनि जाल-
 थेंद सुनहो लविड वृंद, अले दान जट काय लव-
 नित दीनियें ॥ १४॥ काहेडों जोलत हे तूं अरु नरा-
 तालरे ॥ अरु लोपा महा दुष्ट पापहीडों करे पुष्ट,
 लोड सहू करे जष्ट तुंतोहे लज्जर रे ॥ नूठा जोलो
 कहे लोथ भाने न वयन डोथ, तिरयंथ होत सोथ
 आगम संलावरे ॥ ऐजो रान्न वसु लोर भीसर व
 यन जोल, सातभी नरक घोर गयो करी डालरे ॥
 लएो मुनि जालथेंद सुनहो लविड वृंद, काहेडों जो
 लत हे तूं अरु नरा तालरे ॥ १५॥ विमल वयन स
 त्य सहू सुज डारहे ॥ विमल वयन लएा सुजहा
 र सहू लन, लनडी सुनत्त डन अभूतडी धारहे
 ॥ सिधे लो साधेड नर ताडी विद्या सिधेडर, सुसे
 वित मुनिवर सत्य लंग सार हे ॥ सत्यते पावडे
 ल महोदधि होत थल, दुष्ट विष विषधर अभूत
 पार हे ॥ लएो मुनि जालथेंद सुनहो लविड वृंद,
 विमल वयन सत्य सहू सुज डारहे ॥ १६॥ थोरी

करो डोई मत्त थोरीतें विनाश रे ॥ थोरीतें ले रान्न
 दंड भार डरे सत जंड, गांधे थडे शिरभूंड डेरवत -
 तासरे ॥ भार भार डरे न्न आरत्त करत भन्न, रा
 न्न न्ने तत जिन दैत गावड़ांसरे ॥ देजो हो अलं
 ग सेन थोरी जंध पायो तेन, कुटंज सहित नेन
 डियो नरडवासर ॥ लए मुनि जावयें सुनो हो
 लविठ वृंह, थोरी करो डोई भस थोरीतें विनाश रे
 ॥ १७ ॥ पाछे अमरपद दत्तवृत्त पावते ॥ देज हू
 अंजड सीस संज्या वीस पेंतरीस, नेठ भास अंक
 दिस पंथ शिर आवते ॥ तृषा लागी परिजल पि
 यो नां हि गंगं ल, वृत्त पाव्यो निरमल दूषण के द
 लते ॥ सत सय काव डर हुआ भइ धिक् सुर, सा
 ज लाले छन पर आगम संलावते ॥ लए मुनि जा
 वयें सुनो हो लविठ वृंह, पाछे अमरपद दत्तवृ
 त्त पावते ॥ १८ ॥ भमंडर भमंडर परनारी संगरे ॥
 परनारी संग डरे कटाक्ष नयन लरे, आपद पावत न
 र दीप न्युं पंतंगरे ॥ क्षन मात्र होन सुज देजे लव
 रत दुःख करत विषय विष भूरति डो लंगरे ॥ इट
 इट डरे लोय अन्ध डीरति होय, रमणि डारण
 नेय होत मोटा लंगरे ॥ लए मुनि जावयें सु
 नो हो लविठ वृंह, भमंडर भमंडर परनारी संगरे ॥

॥१॥ शीलव्रत पावो निभ शिवपूर न्छये ॥ शी
 लहीते नभे देव सुरनर सारे सेव, शीलवंत नित्य
 मेव देवही नुं ध्याछये ॥ देजोहो सु दरशन शील पा
 ल्यों ओं उभन, शीलहीते त्रिलुवन न स गुण गाछये
 ॥ शीलते संकट दले संपद दुं आय मिले, भांहे सभ
 डित लले तोषी कहा पाछये ॥ लणो मुनि जालयंद
 सुनोहो लविड वृंद, शीलव्रत पावो निभ शिवपूर
 न्छये ॥ २॥ अति घणो परिग्रह दुःख हीडे हेतरे ॥
 डोछ नर नरपति खलत परत गति, परिग्रह देज भी
 त साथ नांही लेतरे ॥ देजो ड्युं न ज्ञह दत्त सयंलू
 भ यक्रवर्त सातभी नरडपत्त सूत्र साजि हेतरे ॥
 भात पिता लार्छ जंध पाप येडे तोरे जंध, डोछ भूढ
 होत अंध हिये डछु येतरे ॥ लणो मुनि जालयंद
 सुनोहो लविड वृंद, अति घणो परिग्रह दुःख हीडे
 हेतरे ॥ ३॥ संतोष करत नव नित्य सुज पाछये ॥
 संतोष करत नर दुःख डो स्मगर तर, परम ज्ञानंद
 घर ततक्षिन पाछये ॥ देजोहो डपिल मुनि संतो
 ष करत निन, पायो हे डेवल धन धन्य गुण गाछये
 ॥ निनवर गणेश्वर गणिवर मुनिवर, परम संतोष
 कर शिवपूर न्छये ॥ लणो मुनि जालयंद सुनोहो
 लविड वृंद, संतोष करत नव नित्य सुज पाछये ॥

क्रोध हे अनर्थभूल क्रोध दूर छोडरे ॥ क्रोधते नर
 उन्नय वाघ सिंघ सर्प थाय, क्रोध हीते लवे ला
 य लव डोडा डोड रे ॥ क्रोध हीते प्रीत नय क्रोध
 हीते विष जाय, क्रोध जहू दुःख दाय नव आने
 जोड रे ॥ क्रोध डियो वल्कि जाल नेओतुं भें तत डाल
 उरी नाजो आलभात पीछा भन भोंडी रे ॥ लगे मु
 नि जाल थिंह सुनो हो लविड वृंह, क्रोध हे अनर्थभू
 ल क्रोध दूर छोड रे ॥ २७ ॥ क्षमा करो लर पूर मम
 करो रीशारे ॥ क्षमा हीते वेर नय दुष भन लागे पाय,
 तिलुवन नस थाय सही विश्वावीस रे ॥ देजे गल
 सुडमाल क्षमा करि क्रोध भार, संसार डो पायो पार
 वं हो निशदिशारे ॥ राय परदेशी धन्य क्षमा करि ओड
 भन, देव लोड पायो तिन्न पूरी हे न्गीशारे ॥ लगे
 मुनि जाल थिंह सुनो हो लविड वृंह, क्षमा करो लर
 पूर मम करो रीशारे ॥ २८ ॥ डहें डं करत हे तुं भूठ
 अहं डार रे ॥ लक्ष्मी तो नां हि थिर आत नत डिर
 डिर, यौवन ली नत जीर तुंतो हें गमार रे ॥ न
 डिडी करत अर्ष सोय जिएस नत सर्व, पावे नां हि
 जीहि सर्व सोतो वार वार रे ॥ राव हीते रंड होय रं
 ड हीते राव नेय, थिर रह्यो नां हि डोय अथीर संसा
 र रे ॥ लगे मुनि जाल थिंह सुनो हो लविड वृंह, डहें

कुं करत हे तुं भूढ अहुं डार रे ॥१५॥ भम कर भूढ मा
 या झूड ही उपट्ट रे ॥ भाया ते नरक घोर भाया ही ते-
 होत ढोर, भाया ही ते पावे नेर दुःज ही डो थट्ट रे ॥
 ने करत परन्हो भंडत उपट भोह, आपहुं सोषण
 जोह कांहे होत नट्ट रे ॥ हियां ही सुं येत डर भोह भा-
 या परिहर, संसार सागर तर पायो हें तट्ट रे ॥
 लणो भुनि जालथें सुनो हो लविक वृंद, भम डर
 भूढ भाया झूड ही उपट्ट रे ॥१६॥ सुज होत लोल व
 स डरत डरत रे ॥ लोल हितें रान दिन थितें भेलुं भे
 लुं धेन्न, दुःज होत लोल मन घरत घरत रे ॥ नेरे
 घेन्न रत्न रत्न आयु घटे पल पल, नत न्युं अंगलि
 नत डरत डरत रे ॥ सुभूम प्रभुज लूप डरत ने-
 होर धूप, छोड जाये लोल रूप लरत लरत रे ॥ लणो
 भुनि जालथें सुनो हो लविक वृंद, सुज होत लोल
 वस डरत डरत रे ॥१७॥ कांहे कुं डरत लोल हेत ड्युं
 न दान रे ॥ दान शिव सुज दाय दानथें दालि न्नय,
 घरे नवनिधि थाय माने राय रान रे ॥ दान धेनो
 थित लाय दाने धेन वृद्धि थाय, तेसें वाडी रूप
 पाय होत वृद्ध भान रे ॥ देजो हो सुभुज नि प्र
 नि लाल्यो महाभुन, कुंभर सुजाहू तिन रूप डो-
 निधान रे ॥ लणो भुनि जालथें सुनो हो लविक

वृंद, बाहेकुं डरत लील छेत ड्युंन दानरे ॥ रदा ज
 डो व्रत व्रत मांहे शील व्रत, ननरे ॥ सागर सागर
 मांहे स्वयंलू ओदधि मांहे, वडो दान दान मांहे
 अलनय न्युं दानरे ॥ यंद ग्रह गण मांहे जल्ल लो-
 क डल्ल मांहे, जडो ज्ञान ज्ञान मांहे उवल न्युं ज्ञा-
 नरे ॥ अरिहंत मुनि मांहे मनोरम गिरि मांहे, जडो
 ध्यान ध्यान मांहे सुडल न्युं ध्यानरे ॥ लणो मुनि
 जालयंद सुनोहो लविक वृंद, जडो व्रत व्रत मांहे शी-
 ल व्रत ननरे ॥ रदा लवकोटि कृत कर्म तप हीतें द-
 लियें ॥ तप तें वांछित इल होत लव निरमल, तप
 रूप दावानल कर्म वन जालियें ॥ देजो घना अण
 गार दुऊर तपकार, ओडकें जतीस नार निन व-
 त्त पालियें ॥ सागर तेत्रीस वर हूया अणूत्तर सुर,
 बडे गुणरूप लल आतम पंजालियें ॥ लणो मुनि
 जालयंद सुनोहो लविक वृंद, लवकोटि कृत कर्म त-
 प हीतें दालियें ॥ उगा लावहीतें होत सिध्द लावहीं
 प्रधानरे ॥ जहू विधि व्रत वीध तप डीध दान दीध,
 लाव विना नाहिं सिध्द होत इल्ल हानरे ॥ सुल ला-
 व लावे नेह लवनिधि तरे तेह, पाथो न्युं मुगति-
 गेह लरत राननरे ॥ भई देवी भात घेन दुऊर-
 तप जीन, शिव पद पायो निन ध्याई मुल ध्यानरे ॥

ભણે મુનિ જાણયંદ સુનોહો ભવિક વૃંદ, ભાવહીતે
 હોત સિધ્ધ ભાવહીં પ્રધાનરે ॥૩૫॥ ધર્મહે મંગલ-
 મૂલ ધર્મહીકું સેવરે ॥ ધર્મહે કલપવૃક્ષ દેખો ભતે
 પરતક્ષ, ભોગવેહીલોકલક્ષ સુખ નિત્ય મેવરે ॥
 ધર્મકે ઊત્તમ ફલ ભતિ ફલ રૂપ જલ, ચિકટ સંકટ
 દલ ભતે તતજેવરે ॥ ધર્મહીતેં દુઃકૃત દહે ઈન્દ્રાદિક
 પદ લહે, ધર્મે શિવ સુખ કહે અરિહંત દેવરે ॥
 ભણે મુનિ જાણયંદ સુનોહો ભવિક વૃંદ, ધર્મહે
 મંગલ મૂલ ધર્મહીકું સેવરે ॥૩૬॥ મહાનંદ સુખ
 કંદ રૂપયંદ નનિયેં ॥ શ્રીચરૂપ નવગંધિ કુંઝર-
 શ્રી મલ્લમુનિ, રતનસી નસ ઘેની ત્રિભુવન માનિ
 યેં ॥ વિભલ શાસન નસ મુનિ શ્રીચ ગંગાદુસ, હૃ-
 સ્ત દીક્ષિત તાસ જાત્રિસી જોજાનિયેં ॥ જોણ વસુ
 રસ ચંદ દીવાલી મંગલ વૃંદ, અહમ્મદાવાદ મ્હગ રં
 ગમન આનિયેં ॥ ભણે મુનિ જાણયંદ સુનોહો ભ
 વિક વૃંદ, મહાનંદ સુખકંદ રૂપયંદ નનિયેં ॥૩૭॥
 ઈતિ શ્રી જાણયંદ જત્રીશી સંપૂર્ણા ॥

અથ આદિભિન વિનતિ પ્રારંભઃ ॥
 ન્યપદ્મ ભિનેસર અતિ અલવેસર, આદેશર
 ત્રિભુવન ઘણીઅં ॥ તું શિવસુખ કારણ સુણંભ

वि तारण, वीनतडी सेवक तणि अं ॥१॥ आदेशर
 अरिहंत अवधारो, कृपाकरी सेवकने तारो ॥ तुं
 त्रिलुचनपति तात अमारो, लावसायर जूडत-
 निवारो ॥२॥ हुं लभिओ लव डोडाडोडी, ताहुरी
 लज्जि में डीधी थोडी ॥ तत्त्व तणी में वात विजो
 डी, पाप तणी भती लजे पर नेडी ॥३॥ इत्यो नि
 गोद अनंतो डाल, सूक्ष्म जादर अहिण ढाल ॥
 तुं प्रलु लवद्या प्रतिपाल, कर कर स्वाभि सांर सं
 लात ॥४॥ पृथ्वी प्राणी तेज वाय, सात सात-
 लाज तेह उहेवाय ॥ वणसुठ दसलजे जादरभां
 हें, थोदलाज अनंती डाय ॥५॥ बिति थोरिंदि-
 हो हो लाज, तिरिय पंथेंदि नी थोदलाज ॥ सुर
 निरय गछ थो थो लाज, थोदलाज भणुअ
 तणी हाज ॥६॥ लवा योनि ने लाज थोरासी, ते
 प्रलु लगतमें पुहवी प्रडाशी वां में नेयुं मनभांहे
 विभासी, ते में वार अनंत अलयासी ॥७॥ स्वा
 भी थोदह राळ संपूत्या, सूक्ष्म जादर पुद्गल
 पूत्या ॥ वाद अनंति में प्रलु पूत्या, डेता डर्मअ
 श नवि पूत्या ॥८॥ डोडर डीधा में लव डेरा,
 यरण न लेत्या निनवर डेरा ॥ दीहा देव अनेड
 अनेरा, डोड डाय मसिध्यां मेरा ॥९॥ धर्म थो

ગતિ રૂલીયો તું પ્રભુ મલિયો, સદ્ગુરુ સાચો લે
 દ કહ્યો ॥ નિનશાસન બની, હૈયડે આણી, મુન
 ગતિ તણો મેં મારગ લહ્યો ॥૧૧૦॥ દેશ અનારબ
 કુલેં અવતરિયો, પાપેં પિંડ ઘણી પરેં ભરિઓ ॥
 ધર્મ તણો લવ લેશ ન કરિયો, ચિહું ગતિ માંહેં દુઃ
 ખભર રૂરિઓ ॥૧૧૧॥ દુલ્લહો આરબ દેશ અ
 વાબ, કુલ મોરો મન દૂલ્લહો દીવાબ ॥ ઊત્તમ-
 ભત દૂલ્લહો નિનરાબ, દૂલ્લહો પાંચે ઈન્દ્રિય સા
 બ ॥૧૧૨॥ દૂલ્લહો દેહ લહું નિરોગ, દૂલ્લહો પિરં
 ભગિનો ભેગ ॥ દૂલ્લહો સદ્ગુરુ તણો સંભેગ, દૂ
 લ્લહો ઘર લખમીનો યોગ ॥૧૧૩॥ દૂલ્લહો સાચો ધ
 ર્મ સુણેવો, દૂલ્લહો પાપ તણો પરિ હરવો ॥ દૂલ્લ
 હો ધર્મ તણો મન ધરવો, દુલ્લહો ધર્મ શરીરેં કર-
 વો ॥૧૧૪॥ સમકિત વિણહું અતિ રડવડિઓ, મૂ
 ઢ પણો મિથ્યામતિ પડિયો ॥ ભિમ ભેગી કર મંડ
 ઠ ચડિયો, કરમ નટાવે ભિમ હું નડીયો ॥૧૧૫॥ ધર્મ
 કરું ચિંતું મન માંહેં, આલસ વૈરી આડો થાય ॥
 તે પાપી પરહો કરી ન શકાય, નનમ દિવસ એ
 મ એલેં નય રાવડ ॥ આરત ન દલી એકે વાર, ન
 નમ મરણ વિચિ એક લગાર ॥ ભવ સાયર હું ભ
 મ્યો અપાર, તુમ વિણ સ્વામિ કહો કુણ તાર ॥૧૧૬॥

ઘર ઘરણીને ભારેં નુતો, આગે જનમ ઘણા વિગૂ
 તો ॥ માયા મોહ નિન્દા ભર સૂતો, પાપ કરમ કલિ
 કાદવ ખૂતો ॥ ૧૮ ॥ બાલ પણે શ્રીજ વશ હુંતો, યો
 વન વય યુવતી મુજ નેતો ॥ વડ પણે વ્યાધિ ઘંણો
 ભોગવતો, ધરમ હીણ પણે એમ નિગમતો ॥ ૧૯ ॥
 ઈમ નવ નવર સનાતો મદભર માતો, કરતો ભક્ષ
 અભક્ષ ઘણા ॥ પાતક ન વિદાલ્યાં અંગ વિદાલ્યાં
 વચન ન પાલ્યાં સ્વામી તણાં ॥ ૨૦ ॥ તૃષ્ણા તંર-
 ણી ન વિ જોલાય, લાભેં લોભ ઘણેરો થાય ॥
 સત્ય વચન નંર દ્યો મન માય, ક્ષણ ક્ષણ કુરમ
 અધિક જંઘાયંગા ૨૧ ॥ મહિયલ ડૂંગર મેરૂ સમા
 ન, તેહથી અધિક આરોગ્યા ધાન ॥ સાયર સલી
 લ અધિક ને માન, મેં પીધા માતાનાં થાન ॥ ૨૨ ॥
 મેં માનવ ભવ દેહ પુરાણે, મુજ ભોગવિયાં ને મન
 માને ॥ રંગ રમાડ્યા છાને માને, તોહી પ્રાણી તૃ
 સિ ન પામે ॥ ૨૩ ॥ ન્યા જીવડલો કિમ સંતોજું,
 આ કાયા કહો કેણી પરેં પોજું ॥ ન્યાપતિ નામ
 નિવારેં જોજું, તપ ન પ કાયા તિવારેં શોજું ॥ ૨૪ ॥
 તવ જોલ્યો પ્રાણી મુજ પ્રાય, ભૂજ તરસ ભાવહ
 ન ખમાય ॥ ધર્મ ભણી ધુરેં ચિત્ત ન ભંચ, પરવશ
 દુઃખ ઘણાં સહુ કાયા ૨૫ ॥ પ્રજાદ મેમદા મેમદેજા

ડે, મોહ પાસ મુન ફિરી ફિરી પાડે ॥ કામ ક્રોધ મુ
 ન દ્વેષ માન સમાડે, વિનય વિવેક વિચાર ન માંડે ॥
 ૧૨૬ ॥ વિષયા રસ વાદ્યો પરનારી, તેણેં કર્મે સદ્
 ગતિય નિવાંરી ॥ મેં તો જીવ દયા વિસારી, એ મહું
 ગયો ઘણા ભવ હારી ॥ ૧૨૭ ॥ દાતા ગુણ મુન મોહ ન
 મંડે, દુષણ પણું મુજ કેડ ન છંડે ॥ આઠે મદ મયં
 ગલ મુન દંડે, માયા સાપણી ડસવા હીંડે ॥ ૧૨૮ ॥ વ
 હેતો કરપણ ધન મુન લેતાં, અણાજ ફુંતિ ધર્મે ધ
 ન દેતાં ॥ કીધાં દૂડ બિનેસર ભેતાં, તું ત્રિભુવન પ
 તિ ભણે તેતાં ॥ ૧૨૯ ॥ રાત રિધિ રામાયું રાતો, ધ
 ન કંચન ભેવન મદ માતો ॥ ધન્ય ભણી ધ્યાના ધુ
 ર નતો, જગપતિ ભે અણ શો બિભતો ॥ ૧૩૦ ॥ દેશ
 વિદેશે ભઈ ધન લાવ્યા, મહોરા મંદિર હાટ ચણા
 વ્યાં ॥ ઘર ઘરણીને ઘાટ ઘડાવ્યા, ધર્મને થાનક
 તે ધન નાવ્યાં ॥ ૧૩૧ ॥ વ્યાલ વટંતર દોઢ સવાઈ, એ
 મ કરી કીધી કોડ કમાઈ ॥ સાત વ્યસન પોષ્યા
 દઢ થાઈ, ધર્મ રામ કાંઈ કાલ ન આઈ ॥ ૧૩૨ ॥ સા
 મી સગા સહોદર વંચી, અરથ અનેક એણી પડે
 સંચી ॥ ધરમન કીધો મેં રોમાંચી, લાવ સહિત
 મલુ પાય ને અંચી ॥ ૧૩૩ ॥ પ્રગટ સાત જેતર નવી
 પોષ્યાં, સુદૃત તણાં થાનક સવિ પ્રોષ્યાં ॥ ૧૩૪ ॥

ગુરૂણી નવિ સંતોષ્યાં, કહોને સ્વામી હવે કિમ્ કોશ્યાં
 ॥૩૭॥ લોભ લગેં મેં પર ધન લીધાં, સંપદ સા ર-
 મેં દાન ન દીધાં ॥ પાપ કરમ મેં જડી લીધાં, સુ-
 દૃત અમૃત પરિઘલ નવિ પીધાં ॥૩૮॥ પથ્યજ્જા
 ણા પોસહ અનુસરતાં, સામાયિક પડિ કમણું ક-
 રતાં ॥ સંભ ધ્યાન ધરમનું ધરતાં, ન રહ્યું મન
 નિશ્ચલ પ્રભુ નિરતા ॥૩૯॥ નાત્તિ નરેસર નંદનક
 હિયેં, માતા મરિદેવ્યા ઊર લહિયેં ॥ કયાં કર્મ હવે
 કહિયેં સ્વામી, દયાન તમારું હું શિર નામી ॥૪૦॥
 ભિમ જલહર મોરાર ચંદ ચડોર, દીનકર વંછે કમ-
 લવનં ॥ બેગીસર ધ્યાને ઊત્તમ માને, તિમ્ હું દરિ-
 શન આદિભિનં ॥૪૧॥ આજ લયો માનવ લવમી
 ઠો, શુભ ચિત્તે આદેસર દીઠો ॥ દુઃખ દાલિદ સ્વિ-
 નયે લાગાં, બે આદેશર ચરણે લાગાં ॥૪૨॥
 મુગતિ રતન મેં મહિમા લાધું, બે આદેશર શું મુ-
 જ મન જાધું ॥ હું અપરાધી છું પ્રભુ ગાઠો, તોહી
 બોલ દીઓ મુજ ટાઢો ॥ જગા છોરે હોય કુછોરે
 સોય, માય ત્રાય સા સેવે તોય ॥ કોય નહીં મૂર-
 જ મુજ સરિજો, કાલાં કથન સુણી મન હરેજ્યો
 ॥૪૩॥ જાલૂડો ભિમ જોલે વાણી, માય તાય મન
 અમિય સમાણીયા તું જાહુર તું માય જાપ, જ્યમ

ભનમ મુન લાગાં પાપ તાજશાતેહ તણો દાલો સંતા
 પ, ભિમ કાયા અનુ આલું આપ તા રાજ રિધિ નવિ
 માગું સ્વામી, મુનિ લાવણ્ય સમય શિર નામી તાજ
 સેવક માંહી સમોતો થાપો, આદેશર અવિચલ પદ
 આપો તાલવ તલના દાલો સંતાપ, કેવલ જ્ઞાન તણી
 દીશો છાપા તાજજા પનર જાશદેં આદિ ભિન તૂઠે,
 વીનતઠી સેવક તણી અં તા આશો મસવાડે દશમી
 દાહાડે, મુનિ વૈરાગ્યે એમ તણી અં તાજ પાઠિતી

અથ સરસ્વતીનો છંદ પ્રારંભઃ ॥

સકલ સિધ્ધિ દાતારં, પાર્શ્વ મત્વા સ્તવે પ્રયજ્ઞા
 વરદાશારદાં દેવીં, સુજ સૌભાગ્યકારિણીં ॥૧॥
 છંદ અડીઅલ ॥ સરસતિ ભગવતિ ભગ વિજ્યાત
 આદ્ય ભવાનિ કવિ ભન માતા ॥ શારદ સ્વામિની
 તુલ પાચ લાગું, દોથ કર નેડી હિત બુધ્ધિ માગું
 ॥૨॥ પુસ્તક હાથ કમંડલુ શોહે, એક કર કમલ
 વિમલ મન મોહે ॥ એક કર વીણા વળે નાણા
 દયતુર વિચક્ષણ લીણા ॥૩॥ હંસ વાહિની હ
 રમે ધ્યાણિં, રાત દિવસ તોરા ગુણ ગાણિં ॥૪॥ તુ
 ન સુત સેવક કહેવાણિં, તેણેં કારણ નિર્મલ મતિ
 પાણિં ॥૫॥ કાશમીર મુજ દેશની રાણી, હરિ હર

જ્ઞહ્યા ઈન્દ્ર વજ્રાણી ॥ નગદંજા તું વિશ્વગોરાણી,
 ત્રિલુવન કીરતિ તુલ્ય વજ્રાણી ॥ ૫૫ ॥ જ્ઞહ્યાણી -
 રૂઢાણી રાણી, ગિરવાણી ભાષા શુભ ન્હાણી ॥
 મુક્તિ બીજની તું ફી નિશાની, તું ત્રિપુરા ભારંતિ
 જ્ઞહ્યાણી ॥ ૫૬ ॥ ધુર થકી તું જાલ કુંવારી, તું ચા
 મુંડા થોશાહ નાસી ॥ આઘશક્તિ આરાસણ બે
 ઠી, પ્રગટ પણે શો નયણે દીક્ષી ॥ ૫૭ ॥ તું તારા-
 તોતલા હર સિધ્ધિ, અન્નરી તું પુહવી પ્રસિધ્ધિ ॥
 બ્વાલા મુખી તું બજની માતા, ભરિઅચી તું નગ
 વિજ્યાતા ॥ ૫૮ ॥ શોલ સતીમાં તું કમલા વિમલા,
 વાઘેશ્વરી તોરાંગુણ સજલા ॥ તું મહાસતિ ગુણ
 વંતિ ગંગા, શાસન દેવિ તું ચતુરંગા ॥ ૫૯ ॥ તું પછી
 માવઠ તું શ્રુતદેવી, થકડે સરી તું સુરનર સેવી ॥
 જ્ઞહ્યા સુતા તું દુરંગા ગૌરી, અહૂર્નિશ આસ કરે હું
 તોરી ॥ ૬૦ ॥ નલ થલ નંગલ વંમે કૈલાસા, ગિરિ
 કિન્નર પુર પાટણ વાસા ॥ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલે ન
 ણું, નામ અનેક કવિય વજ્રાણું ॥ ૬૧ ॥ ગૌર વરણ
 તનુ તેજ અમારા, બણે પૂનમ મેશિ આકારા ॥ ૬૨ ॥
 ત વસ્ત્ર પહેલ્યાં શણગારા, મહકે મૃગમદને ઘ
 ન સારા ॥ ૬૩ ॥ નીલવટ દીલી તેજ વિશાલા, અો
 પેઃ આરીસા સમગાણા ॥ અઘરે જિંજ દશનાં વ

લી હીરા, નાશા દીપ શિખા ચંચુડીરા ॥૧૩॥ નાડે
 મોતી મનોહર જલકે, અધુર ઊપમ તે જણ જણ
 ચલકે ॥ મૃગ લોચન પિક સુસ્વર જલકે, સુણતાં
 ચતુર તણા ચિત્ત ચમકે ॥૧૪॥ અણિઆલી આંજી
 આજડલી, ભમુહક જાણ સમી વાંકડલી ॥મસ્ત
 ક રૂઝડી મણિં રાજડલી, તુલ કદ હીરે જડિત મુંદ
 રડી ॥૧૫॥ મુજ નિર્મલ શારદ શશી દીપે, કાને-
 ફુંડલં રવિ શશિ છંપે ॥ ઊન્નત પીનં પયોધર મા
 તા, કંચુક કસિયા નીલારાતા ॥૧૬॥ ઊર ઓપે-
 મુખતા ફેલ હારા, તારાની પરે તેજ ઊંધારા ॥ જાનુ
 બંધ માદલીઆ જાંહે, બેવાને સુરનર મન ચાહે
 ॥૧૭॥ કટિ મેજલા જલકે કર ચૂડી, રતન જડિત સો
 વન મય રૂડી ॥ ચિરણે ધૂધરી ધમ ધમ ધમકે, બંબ
 રી રણજણ રણજણ રણકે ॥૧૮॥ હસ્ત ચિરણ
 અલતા સમ વાન, બંધા યુગલ વલિ કેલ સમાન
 ॥ હરિલંકી કટિ વિપુલ નિતંબી, અલિ કલ્લસ સ
 મ વેણી લંબી ॥૧૯॥ હંસગમનિ ચાલે મલપંચિ,
 મુજ જોલે હંસી અમિય નરંતી ॥ નર ચૌવન ઝુણ
 વંતી જાલા, કદલી દલ તનુ અતિ સુકમાલા ॥૨૦॥
 ત્રિલોચના તુલ જહુ હકુરાઈ, ચાઈ વિચિત્રાણ અતિ
 ચતુરાઈ ॥ નહિં કોઈ નાણ પણું તુલ જગમલ, દે-

त्य अरितें लंत्या लुनजल ॥२१॥ सूर पणो पण
 तुं परयंडी, विद्या परवत्त सघले भंडी ॥ ताहारी
 हुंडी डिणो नवी जंडी, राय राणा तुज्ज भाने थंडी
 ॥२२॥ अलिङ न जोखुं अेऊहीं भाया, तिन लुव-
 न सही तें नीपाया ॥ तुं साथी लग्गं त्रिहुंनी भा-
 या, सुर नर डिन्नर तुल गुण गाथा ॥२३॥ ता-
 रें तेन तपे त्रिलुवनं, हरि हर ज्जहा सह तुल भ-
 नं ॥ भाई अक्षर ले जावनं, तें नीपाया लग्ग तुं
 धनं ॥२४॥ लसहुं लेद पींगलनी वाणी, शा-
 स्त्र सडलमे वेद पुराणी ॥ नाद लेद संगीत व-
 जाणी, परगट डीधां तें शुल नणी ॥२५॥ डा-
 मित पूरण सुरतरे सरणी, विद्यादान तुं आपे ह-
 रणी ॥ पर जेपगारणी भें तुल परणी, तुंही सदा-
 भुज अभूत वरणी ॥२६॥ लग्ग सहू जेठो जेले तो-
 रे, लव सडलनी आस्था पूरेण अलिय विघ्न तुं ते-
 हुनां थूरे, तेणें डारण तुं वरा भन भोरे ॥२७॥ ने-
 तुं स्वाभिनी सुप्रभ टाणो, तो डमि लाव ललेरा
 आणो ॥ डाल्य डवित गड गीत वजाणो, रान सला-
 मां जोली नणो ॥२८॥ सारद भाता नेहूने तूडी, अ-
 विरल वाणी लहे अति मीठी ॥ भाता नेहू साभुं
 लमं लाव्युं, नेहू सणुं दलित सज दाल्युं ॥२९॥ ने-

બડ મૂઠ મતિ બુધ્ધિ હીણા, તે તેં કીધાં નિપુણ પ્રવી
 ણા ॥ ૭ મુંગા વાચા નરિ જોલે, તે તેં કીધા સુર
 ગુર તોલે ॥ ૭૦ ॥ નિર્ધનને વલી તેં ધન દીધાં, ત
 સ વલી કીધા પુરૂષ પ્રસિધ્ધા ॥ ૭૧ ॥ રમણી સુ
 જ લોગ વિલાસા, તેં આપ્યા શુભ ચાનક વાસા
 ॥ ૭૨ ॥ તારા ગુણનો પાર નન્નણું, ગુણ કેતાં એક
 જલ વખાણું ॥ ૭૩ ॥ શરણાગત વછલ કહે વાણી, મેં
 નણી ત્રિભુવન ઠકુરાણી ॥ ૭૪ ॥ આઈ આશ ક
 રે દીન રાતં, શુધ્ધ વટ તું સહી મોરી માતં ॥ ૭૫ ॥
 ટ જન્નનો તાહારો કહિયેં, સમુદ પંચે પણ પાર
 ન લહિયેં ॥ ૭૬ ॥ માતા આશ પૂરો સેવકની, તુમ
 વિણ કોણ તીડ લંબે મુળ મનની ॥ ૭૭ ॥ આશ કરી
 આવ્યો તુમ ચરણે, તું જા સાચી દીન બિધ્ધર
 ણે ॥ ૭૮ ॥ વલતું માતા જોલી વચણે, ને તું આ
 વ્યો માહારે ચરણે ॥ ૭૯ ॥ તુલ તૂઠી તું સહિ કરી મા
 ને, મન કહી સંદેહ મ આણે ॥ ૮૦ ॥ તુલ ભક્તિ
 મેં સાચી નણી, તુલ બિપર મેં કરેણા આણી ॥
 અહર્નિશ કરશું તોરી સાર, એ પરીક્ષક પરમા
 ર્થ વિચાર ॥ ૮૧ ॥ વલી આવી માતા સુત પાસે, હિ
 ત આણી શુભ વાણી પ્રકાશે ॥ ૮૨ ॥ હિયડે કાંઈ
 વિખાસે, હું આવી વશી તુલ મુજ વાસે ॥ ૮૩ ॥

માતા વચનં પામ્યો ઊલ્લાસ, મેં આણ્યો અજ તુ
 મ વિશ્વાસ ॥ હવે સહિ સફલ ફેલી મુઝ આશ,
 હું તુલ ચેરણ કમલનો દાસ ॥ ૩૮ ॥ તારો મહિ-
 મા મહોતો ભગમા, તું તૂઠી સફલ રિધિ દે દેણ
 માં ॥ દેવિ અવર નહિં તુલ તોલે, ગુણ છતાં કવિ-
 ચણ સિંઘ જોલે ॥ ૩૯ ॥ પ્રણવ અંકુર વલી મા-
 યા જીનં, ફીં શ્રીં નમો કર જીનં ॥ ફીં ફીં મહા
 મંત્રે નં, વાગ્વાદિની નિત સમરે નં ॥ ૪૦ ॥ તંગ
 વતી ભારતિ તુલ નમિનં, મંત્ર સહિત એક ચિ-
 ત્ત લણીનં ॥ ૪૧ ॥ મહાસિધિ શીઘ્ર લહીનં, લ-
 ણતાં ગુણતાં લીલ કરીનં ॥ ૪૨ ॥ સંવત્ ચંદ્ર કલ-
 અતિ ઊભવલ, સાયર સિધિ આસો સુદિ નિ-
 ર્મલ ॥ પૂનમ સુરગુરુ વાર ઊઘરા, ભગવતી ઇ-
 દ રચ્યો નયકારા ॥ ૪૩ ॥ શારદ નામ નપો ભગ-
 નણં, શારદ ગુણ ગાયો સુવિહાણં ॥ ૪૪ ॥ શારદ આપે
 જુધિ વિન્નાણં, શારદ નામે કોડ કલ્યાણં ॥ ૪૫ ॥
 કલશ ॥ ઈહુ લઈ લત્તિ ભરેણ, અડીયલ છંદે
 ણં સંથુયા દેવી ॥ ભગવઈ તુલ પસાયા, હોઈ
 સયા સંઘ ચક્રસ્ત ॥ ૪૬ ॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રીસંભવનાથ સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

પ્રભુ પ્રણમું રે, સંભવનાથ શોભામણા ॥ વાણી
 સુણતાં રે, સંદેહ ભાને ભવતણા ॥ કર નેડી રે, ભા
 વધરી શિર નાભિયેં, ગુણ ગાતાં રે, મુક્તિ તણાં સુ
 જ પામિયેં ॥ ૧ ॥ ઊથલો ॥ પામિયેં સહિ મુક્તિનાં
 સુજ, ભાવથી ને ધ્યાઈયેં ॥ ગુણવંત ગિરવા દેવ
 ત્રીન્ન, શ્રીસંભવનાથ આરાધિયેં ॥ શાનયરી સા-
 વથી તણો નરેસર, રાય ભિતારી બળિયેં ॥ રા-
 ણી તે સૈન્યા તણો નંદન, શ્રીસંભવનાથ વંજા-
 ણીયેં ॥ ૩ ॥ આલ ॥ ચિહ્ન સુપન શું રે, સ્વામિ ॥
 આવીને ઊપના ॥ તવ દેશમાં રે, ઘનના સંભવ-
 નીપના ॥ તેણે ગુણોં કરી રે, સંભવ નામ ॥ આ-
 પિયું ॥ પુત્ર ભન્મે રે દાન રાયેં બહુ આપિયું ॥ ૪ ॥
 ઊથલો ॥ આપિયું બહુ દાન રાયેં, પુત્ર ભન્મ બ્યારે
 હૂઓ ॥ તવ દેવ દેવી ઈન્દ્ર આવી, ભન્મ મહોત્સવ સુ-
 ર કીઓ ॥ ૫ ॥ અનુક્રમે ચૌવન વયે બણી, પાણિ
 ગ્રહણ કરાવિયે ॥ સંસારનાં સુજલોગવી પછી,
 સંભવશું મન આણિયો ॥ ૬ ॥ આલ ॥ એક કોડને
 રે, આઠ લાજ દિન દિન પ્રત્યે ॥ સંવત્સરી રે, દાન-
 દીધાં એવા ભિનવરે ॥ તવ દેવ તારે, ચોશઠ ઈન્દ્ર મહો
 ત્સવ કરે ॥ નર સહસશું રે, સ્વામિ ॥ સંયમ ઊચ્યે

॥ જાગિથલો ॥ ઊચ્ચિરે સહી સ્વામિ સંતનવ, સુર થ-
 ઈને સંચરે ॥ મુનિવર તિહાં સહે પરિસહ, મેરૂની
 પરેં નવિ થલે ॥ ૮ ॥ તપ સંયમ ક્રિયા સંચર, જ્ઞાન
 કેવલ તવ લહ્યો ॥ પરષદ આગલ સ્વામિ સંતનવ,
 દયા માર્ગ ધરમ કહ્યો ॥ ૯ ॥ ચાલ ॥ નિનની વા
 ણી રે, યોનન લગેં સહુ ડો સુણે, વૈરીનાં રે વેર સ
 વેં તિહાં ઊપશમે ॥ સોવન વાનેરે, ચારણેં ધનુષ ડા
 ચા કહું ॥ આયુ પૂરવરે, શાહ લાજ નિનનું લહું ॥ ૧૦
 ॥ જાગિથલો ॥ નિનલણાં રે વંજાણ કીધા, ગુરૂ થડી એ
 વું લહું ॥ ભવો તે ભવો સાધે ભવો, ભવ રિજ નેણે
 કહ્યું ॥ ૧૧ ॥ દયા ધર્મ નાણી લાવ આણી, નિનત
 ણા ગુણ ને સ્તવે ॥ અભેરાન કહે સંસાર સાગર,
 સુજેં ફેલાં તે તરે ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

અથ સ્તોત્રીની સઝાંચ પ્રારંભઃ ॥
 ગરબાની દેશી.

૮. આલ્યા નારદ મુનિવર પાંડવ, પાંચ તણે ઘરેરે
 લો ॥ મલિઆ ઊઠી યુધિષ્ઠિર રાયડે, લીમ હર્ષ ધ
 રીરે લો ॥ અર્જુન નિકુલ જે નેડી હાથડે, નમન
 લલેં કરેરે લો ॥ સહુ દેવ તિમ વલીલાળે પાય, પધા
 રોં મુજ ઊચ્ચિરે લો ॥ ૧ ॥ માંદેં જેઠા કુંડી માયડે,

સૌપદી પરિવાર શું રે લો ॥ તિહાં ગયા નારદ દેખી,
 સભા સહુ ઊઠી હર્ષ શું રે લો ॥ સૌપદી ઊઠી ન લગા
 રડે, નવી પૂજા કરી રે લો ॥ રોષેં ભરિયો નારદ મ
 ન માંહે, જોલે રીશોં કરી રે લો ॥ ૨ ॥ સૌપદી પાંચ પા
 ડવની નારડે, મુળને કિમ નમે રે લો ॥ એહને સંક
 ટ માંહે નાજુંતો, મહારિં મન ગમે રે લો ॥ ચિંતવી
 થાલ્યો નય આકાશકે; ઘાતડી ખંડમાં રે લો ॥
 તિહાં છે પદ્મોત્તર વલી રાયકે, સ્ત્રીના નૂંડમાં રે
 લો ॥ ૩ ॥ જોલે નારદ સુણ પદ્મોત્તર, મુળ એક વા
 તડી રે લો ॥ એક છે સૌપદી નામે નારડે; રતિ સમ
 રૂઝડી રે લો ॥ સુણી તેહ પદ્મોત્તર વલી રાયકે, દેવ
 આરાધીઓ રે લો ॥ દેવ પાસેં તેડાવી સૌપદી નાર
 ડે, નેહ જગાવીઓ રે લો ॥ ૪ ॥ સૌપદી તાહારે કાર
 ણ મેં, કઠોર તે દુઃખ સહ્યું રે લો ॥ ત્રીજે દિવસેં તુ
 જ મુખકમલનું, મેં દરિશન લહ્યું રે લો ॥ મુળને મ
 સિયો તાહારો યોગ, વંછિત સુજ વિલસીયેં રે લો
 ॥ ૫ ॥ સુનલે નેને સાહામું નારડે, દરિશન દીલ્યો
 રે લો ॥ ૬ ॥ તવ કહે સૌપદી નામે નારડે, જંધવ ર
 હે વેગલો રે લો ॥ મહારે વ્રત છે મોટું છમાસકે, રા
 લ પાલું નિર્મલું રે લો ॥ ૭ ॥ જોલ્યાનું નહીં હમણાં કા
 મડે; સદી પછે ને હોસે રે લો ॥ ૮ ॥ એમ કહી વિનિંત્રા

तिहां रहीवास डे, चलतुं छिहांसुं थयुं रे लो ॥ डा
 प्रयत्नाथी गिह्यो सुधिष्ठिर रायडे, अरहुं परहुं
 सुवे रे लो ॥ रातनी रातमां डिहां गछ नारडे, अ
 मथाडीने सूवे रे लो ॥ प्रत्नातें गिही सुधिष्ठिर
 रायडे, गाम ठढोखीजिं रे लो ॥ डिहां यें दीही-
 सौपदी नारडे, पडहो चढडा वीजिं रे लो ॥ जान
 मखी विनता शुध्य लगारडे, नशरीने देशमां-
 रे लो ॥ त्यारे कुंति लछि लदुनाथडे, ऊह्युं सुजं वेस
 मारे लो ॥ दीडर-सौपदी लछि गयो डोछि, वेरी देव-
 तारे लो ॥ अमने नमखी तेह बिजंडमां, शुध्य क
 रीघो सुतारे लो ॥ ८ ॥ नारायणों तव दीघो-
 डोलडे, जोल छे माहरो रे लो ॥ सौपदी सोंपुं तुम
 हाथो हाथडे, लविने ताहरो रे लो ॥ अम कहीज
 जर क्रावी बिजंडमां, थछि नहीं ते छती रे लो ॥
 अहवे आव्यो नारद तेणें, प्रंगट करी सती रे लो
 ॥ ९ ॥ पांडव पांथिने वासुदेव साथडे, पहोता डंडा
 पुरी रे लो ॥ १० ॥ पद्मोत्तर वखी रायडे, सौपदी
 वाखी हरी रे लो ॥ वन्वी तिहां लतनो शंजडे, आ
 व्या सहु धरे रे लो ॥ मंगल थाअे शीख प्रत्नावडे,
 घर घर गुडी गिछ से रे लो ॥ ११ ॥ सौपदी ये पा-
 ल्युं निर्मल शीखडे, वीख पाभी घसुं रे लो ॥ १२ ॥

આયુ પામી બ્રહ્મલોક કે, આગમ વચ્ચેને સુણું રે
 લો ૥ પોર બંદર માં રહી ચૌભાસ કે, સતી ગુણ વર
 ણવ્યારે લો ૥ મુનિ મયાચિંદને શ્રાવક સહુએ, ભ
 લે ભાવે વીનવ્યારે લો ૥ ૧૧ ૥ ઈતિ ૥

અથ મેઘ કુમારની સજ્જાય પ્રારંભ:

ધારણી મનાવે રે મેઘ કુમારને રે, તું મુળ એ
 કળ પુત્ર ૥ તુલવિણ સુના રે મંદિર માં લિઆં રે, રા
 જો રાજો ઘર તણાં સૂત ૥ ધારણી ૥ ૧ ૥ તુલને
 પરણાવી રે આઠ કુમારિકા રે, તેતો વહુ અતિ સુ
 કુમાલ ૥ મલપતિ ચાલે રે વન ભેમ હાથણી રે, ન
 યણ વચણ સુવિસાલ ૥ ધારણી ૥ ૨ ૥ મુઝ મન
 આશ્યા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, નાણું રમાડીશ વહુ
 નાં રે જાલ ૥ દૈવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે, કી
 ધો કીધો કવણ ભંભલ ૥ ધારણી ૥ ૩ ૥ ઘણ
 કણ કંચન રે રાત્રિરિધિ ઘણી રે, ભોગવો ભોગ
 સંસાર ૥ છતી રિધિ વિલસો રે નયા ઘર આપ
 ણો રે, પછે લેને સંયમ ભાર ૥ ધારણી ૥ ૪ ૥ મેઘ
 કુમારે રે, માતા પ્રત્યે બૂઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીર
 ભને પાશ ૥ પ્રેમ મુનિસર રે ઈણીયરેં અંચરે રે ૥
 પામ્યા પામ્યા અનુત્તર વાસ ૥ ધારણી ૥ ૫ ૥ ઈતિ ૥

અથ અરણીક મુનિની સઝાયા

અરણીક મુનિવર યાત્ર્યા ગોથરી, તડકે દાબે
 શીશો ભાપાય અણવાણે રે વેલૂ પરબલે, તનુ
 સુકુમાલ મુનીસો ભા અરણીનાના મુજ કંરમા
 ણું રે માલતી ફૂલબ્યું, ઊભો ગોંજની હેઠો ભા
 ખેરે જપોરે રે લીંદો એકલો, મોહી માનની મીઠો
 ભા અરણીનારા વચણ રંજીલો રે નથણે વેધિ
 ઓ, રંજી થંભ્યો તેણે ઠામો ભા દાસીને કંહે ન
 તું ઊતાવલી, એ રિજી તેડી આણો ભા અરણી
 ાઠા પાવન ડીને રે રિખી ઘર આંગણું, વોહોરો
 મોહક સારો ભા નવ યૌવન રસ કાયા કાંદહો,
 સફેલ કરો અવતારો ભા અરણીનાજા અંદા
 વદની રે ચારિત્ર ચૂકવ્યું, સુજ વિલસે દિન રાતો
 ભા જોઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિ
 ભ માતો ભા અરણીનાપા અરણીક અરણી
 ક કરતી માફરે, ગલિયેં ગલિયેં તિવારો ભા ક
 હો કેણે દીઠો રે મહારો અરણી લો, પૂઠે લોક હ
 નરો ભા અરણીનાદા ઊતરી તિહાંથી રે નન
 નીને પાત્ર નમ્યો, મનશું લાભ્યો તિવારો ભા
 વછા તુલ ન ઘટે રે ચારિત્ર ચૂકવું, બેહથી શિવ
 સુજ સારો ભા અરણીનાજા એમ સમન્ધવી

રે પાછો વાલિઓ, આણ્યો ગુરને પાસો ॥ સહ
 ગુર દીએ રે શીખ લલી પરે, વૈરાગેં મનભાશ્યો
 ॥ અરણી ॥ ટા ॥ અગની ધોજંતી રે શીલા બિ
 પરે, અરણી કે અણશણ કીધો ॥ રૂપ મુનિ ક-
 હે ધન તે મુનિ વરૂ, પામ્યા સુખ અભંગો ॥ અ
 રણી ॥ ટા ॥ ઈતિ ॥

અથ રેવતીની સજ્જાયા

સોવન સિંધાસણ રેવતી, બેઠી બેઠી મંદિર

મોભર રે ॥ ગળ ગતેં દીઠ મુનિ આવતાં, સુંદર-
 શીઓ અણગાર રે ॥ મંદિર પધારો રે મેરે પૂજ્ય
 ॥ ૧ ॥ પૂરો પૂરો મન તણા કોડ રે, ફેંચડા માંહે હર
 બ ધરી ઘણો, વંદે વંદે બે કર બેડ રે ॥ મંદિરના શા
 આજ સુરિતરૂં ફેલ્યો આંગણો, મોતીડેં વૂઠડા મેહ
 રે ॥ શીઓ અણગાર પધારીઆ, પ્રગટ્યો છે ધ
 મ સ્નેહ રે ॥ મંદિરના ડાંગણ રે જલ માંહેં જેમ ક
 મલડી, મધુકર કેલિ કરંત રે ॥ તિમ પૂજ્ય કમલ
 મહારિં મન મધુ, ગિલટ અંગ ધરંત રે ॥ મંદિરના
 ॥ ૨ ॥ પૂજ્ય જનું વદન નિહાલતાં, તિમ તિમ રંગ-
 ની રેલ રે ॥ વલ્લભ પૂજ્ય છે સોહામણા, મૂરતિ
 મોહન વેલ રે ॥ મંદિરના પગા આદર માન દેઈ

ઘણો, પુછીઓ સીઓ અણગાર રે ॥ કહો પૂન્ય કે
 મ પંધારીઆ, આદેશ દીઓ સુ વિચાર રે ॥ મંદિ-
 ર ॥ ૬ ॥ મુન ગુરુ તુલ ઘરેં મોકલ્યો, માતાનુ પા
 ક વોહોરાવ રે ॥ રેવતી કહે ગુરુ કે મલંહ્યો, કેવલ
 જ્ઞાન પ્રભાવ રે ॥ મંદિર ॥ ૭ ॥ શુભ પરિણામ ક
 રી તદા, આપીઓ પાક ઊદાર રે ॥ મણિરે માણિ
 ક મોતી તણી, વૃષ્ટિ હુઈ તેણી વાર રે ॥ મંદિર ॥
 ૮ ॥ તીર્થંકર ગોષ્ઠ તવ લહ્યો, રેવતીયેં સુ વિચા
 ર રે ॥ વીર પ્રભુ સુમ્ન સંપદા, સંકલ કલ્યો અવતાર
 રે ॥ મંદિર ॥ ૯ ॥ પુરૂષ લલા રે સંસારમાં, કિમ્મ-
 ભણી નાર સંસાર રે ॥ રાભિમતિ સીતા કુંતા શૈવ
 દી, મૃગાવતી ચંદન બાલ રે ॥ મંદિર ॥ ૧૦ ॥ ઈત્યા
 દિ ભિનધર્મ આદરે, ધન ધન તે નર નાર રે ॥ વલ
 ભ મુનિ એમ ઊચ્ચરે, દાનથી નય નય કાર રે ॥
 મંદિર ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ ॥ :

અથ પાર્શ્વનાથનો છંદા

નથ નથ નગનાથક પાર્શ્વભિનં, પ્રણિતાજિલ
 માનવ દેવ ધનં ॥ ભિન શાસન મંડલ સ્વામિ નથો,
 તુમ્હરિસન દેવી જ્ઞાનંદ થયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન
 કુદાંબર ભાનુ નિલં, નવ હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિલં,

धरएँ सुसेवित पादयुगं, त्वरत्नासुरकांति स
 दा सुलग्नं ॥२॥ निरु शूषं विनिर्भित रत्नपतिं, व
 दनोद्यति शारद सोमततिं ॥ नयनांजुल दीप्ति वि
 शाखतरा, तिलकुसुम संनिभ नाशा भवरा ॥३॥
 रसनाभृत कंद सभान सदा, दशनावलि अनारक
 ति सुजहा ॥ अधराश्रु विद्रुम रंग घनं, न्य
 शंजपुरालिख पार्श्वनिनं ॥४॥ अतिथारु मुकु
 ट भस्तक दीपे, डाने कुंडल रवि शशि लंपे ॥ तुल
 हिमा भहि भंडल गाने, नित्य पंथि शब्द वान्न वा
 ने प्रभा ॥ सुर डिन्नर विद्याधर आवे, तर नारी ता
 रा गुण गावे ॥ तुल सेवे शोशक सदा, तुल
 नामें नावे कष्ट कदा ॥५॥ ने सेवे तुलने लावघणे
 नवनिधि थाये घर तेह तणे ॥ अडवडियां तुं आ
 धार कदो, समरथ साहेज भें आल लहो ॥६॥
 दुःखीयाने सुजहायक तुं हाजे, अशरणाने शर
 णे तुं राजे ॥ तुल नामें संकट विकट टले, वीछ
 डीयां वातां आवीं भले ॥७॥ नट विट लंपट दूरे
 नाशे, तुल नामें थोर थरड आशे ॥८॥ राखिल
 न्य तुल नाम थडी, सघले आगल तुल सेव थ
 डी ॥९॥ यक्ष राक्षस डिन्नर सवि ठिरगा, डरी
 डेशरी दावानल विहगा ॥१०॥ कंधे मंधन लय सघन

लां नय, ले अके भना तुलनें ध्याय ॥ ११० ॥ लूत
 प्रेत पिशाचि छवी न शडे, लंगदीश तवा निधन
 पथडे ॥ भहोटा नेटिंग रहे दूरे, दैत्यादि कना तुं भ
 द्यूरे ॥ १११ ॥ डायणी सायणी न्वसे हंडकी, लग
 वंत थया तुल ललन थडी ॥ उपरी तुल नाम लीयां
 डंपे, दुर्जन भुजथी लल लंपे ॥ ११२ ॥ भानी भछ-
 राता सुहु भोडे, तेपरा आगलथी डरनेडे ॥ दुरमु
 ज दुष्टादि क सुंही दमे, तुल नपे भहोटा म्नेछ
 नमे ॥ ११३ ॥ तुल नामे भाने नृप सजला, तुल लश
 गिल्लल लेभ चिन्ह कला ॥ तुल नामे पामे रिधि घ
 णी, लय लय लंगदीश्वर त्रिलोक घणी ॥ ११४ ॥
 चिंतामणि कामगवी पामे, हय गय रथ पायड तु
 ल नामे ॥ लन पद डुराई तुं आपे, दुर्जन लनना
 दारिद्र्य आपे ॥ ११५ ॥ निरधनने तुं धन वंत करे, तूहो
 डोहार लंडार लरे ॥ घर पुत्र कुलत्र परिवार घणो,
 ते सुहु महिमा तुम नाम तयो ॥ ११६ ॥ भणि भान
 णिडं भोति रत्न लड्या, सोवन लूषण जहु सुघड
 घड्या ॥ वली पेहेरए नवरंग वेश घणा, तुमना
 में नवी रहे डांठ भणा ॥ ११७ ॥ वैरी निद्रिओ नवि-
 ताडी शडे, वली साड युगल मनथी चिमडे ॥ छल
 छिद्र उदा डेहनो न लगे, निराल सदा तुल न्येति

लगे ॥ १८ ॥ ॥ १८ ॥ हाकुर सविथर हर कुंभे, पाजंडी-
 पण्डो नवि ईरडे ॥ लूटादिड सहु नारी नखे, भा-
 रण तुल नपतां नथ थाय ॥ १९ ॥ ॥ १९ ॥ भूरजे नभ-
 ति हीनवली, अज्ञान तिभिरतसु नथ टली ॥
 तुल सभरएथी डाह्या थाये, पंडित पद पाभी पू-
 नखे ॥ २० ॥ ॥ २० ॥ जाश जय नपीडा नासे, दुर्ज-
 ल भुज दीन पणुं भासे ॥ २१ ॥ ॥ २१ ॥ गुंजड कुष्ट निडे सं-
 जलां, तुल नपें रोग शभे सघला ॥ २२ ॥ ॥ २२ ॥ घहिला
 गुंगा जहिराय लुडे, तुल ध्यानें गत दुःख थाय
 तिडे ॥ २३ ॥ ॥ २३ ॥ डांति डला सुविशेष वधे, तुल सभर-
 एशुं नवनिधि सधे ॥ २४ ॥ ॥ २४ ॥ डरिडे सरी अहिरण्य
 जंध सया, लल ललए ललोहर अष्ट लया ॥ २५ ॥ ॥ २५ ॥
 गण पमुहा सवि नथ टली, तुल नामें पामे रंग
 रली ॥ २६ ॥ ॥ २६ ॥ ओं ह्रीं अहं श्रीपार्श्व नभो, नभि-
 ठीए नपतां दुष्टदमो ॥ २७ ॥ ॥ २७ ॥ यिंताभणि मंत्र निडे
 ध्याये, तिण घर दिन दिन होवत थाय ॥ २८ ॥ ॥ २८ ॥
 त्रिकरण शुधे निडे आराधे, तस लस डीर्ति ल-
 गमां वाधे ॥ २९ ॥ ॥ २९ ॥ डामित डाम सवे साधे, सभ-
 हित यिंताभणि तुज लाधे ॥ ३० ॥ ॥ ३० ॥ भद भच्छर
 मनथी दूर तले, लगवंत लली परें नेह लले ॥
 तस घर डमला डलोव डरे, वली राब्य रमणी ॥

બહુ લીલ ધરે ॥૨૬॥ ત્વય વારક તારક તું બ્રાતા, સ
 ન્ન મન ગતિ મતિ નો દાતા ॥ માત તાત સહોદ
 ર તું સ્વામી, શિવદાયક નાયક હિતકામી ॥૨૭॥ ક
 રેણાકર ઠાકુર તું મહારો, નિશિષાસંર નામ ભૂપું
 તાહારો ॥ સેવકથું પરમ કૃપા કરને, વાલેસર વંછિ
 ત કૃષ્ણ દેને ॥૨૮॥ બિનરાત્ર સદા તું નયકારી,
 તુલ સૂરતિ અતિ મોહન ગારી ॥ ગુલ્લર ભનપદ
 માંહે રાત્રે, ત્રિલુવન ઠકુરાર્થ તુલ ઇને ॥૨૯॥ ઈમ
 ભાવ ભલે બિનવરુ ગાયો, વામા સુત દેખી બહુ
 સુખ પાયોગાં રવિ મુનિ શશી સંવદ્ધર રંગે, કેવસ
 રિ માંહે સુખ સંગે ॥૩૦॥ નય શંખપુરાભિધ પા
 ર્શ્વ વિભો, સકલાર્થ સમીહિત દેહિ મલો ॥ બુધ
 હર્ષ રેયિ વિન્યાય મુદા, તપ લઙ્ગિરેયિ સુખયા
 ય સદા ॥૩૧॥ કલશ ॥ ઈશ્વરં સ્તુતઃ સકલકામિ
 તસિધિદાતા, યદ્વાધિરાત્ર નંતશંખપુરાધિરાત્ર
 સ્વસ્તિ શ્રી હર્ષ રેયિ પંડિત સુપ્રસાદાત્, શિષ્યેણ લ
 ક્ષ્ય રેયિનેતિ મુદા પ્રસન્નઃ ॥૩૨॥ ઈતિ પાર્શ્વભિ
 ન છંદ સંપૂર્ણ ॥ :

અથ મંગલિક પ્રાર્થના

: મંગલિક પદ્મેલુંડું એહ, બિન્નમ દાલે સચલ

સંદેહ ॥ અરિહંત અરિ નેહને નહિં કોય; સોય શર
 ણ સ્વામી મુજ હોય ॥૧॥ માંગલિક બીજૂં મન ઘ
 રૂં, લોક માંહે ઊત્તમ છે બીજૂં ॥ સિધ્ધિ ગયા તે સિ
 ધ્ધ અનંત, સોય શરણ લવ દુદ્ય ધરંત ॥૨॥ માં
 ગલિક બોલું હવે તૃતી, લોક માં ઊત્તમ છે ને નીતિ ॥
 સાધુ શરણ ભવિયાં અનુસરો, ભિમ ભવ સાયર
 હવાં તરો ॥૩॥ માંગલિક ચોથું અવધાર, કેવલિ ભાં
 બ્યો ધર્મ સંભાલ ॥ ટાલે રોગ શોગ ભય મરણ, સા
 થું ભવ દયાનું શરણ ॥૪॥ સરણ ચાર કરે નર ને
 હ, ભવ સાયર નવિ બૂડે તેહાસકલ કરમનો આણો
 અંત, મોક્ષ તણાં સુખ લહે અનંત ॥૫॥ કહે કવિ
 ધણ ઈણિ વિધ કરે, તે વેહેલો મુકતેં સંચરે ॥ભા
 વ ધરીને ને ગુણ ગાય, તે ભવ તરીને મુકતેં ન
 યા ॥૬॥ અનાદિનો ધર્મ પાંખે હું રેલ્યો, હવે સા
 ચા દેવ ગુરને મલ્યો ॥ ભલે લાધો બિન શાસન
 ધર્મ, નેહથી ના જા સર્વે ભરમ ॥૭॥ દોહા ॥ પુણ્યે
 મલિયા સદ્ગુરૂ, બિંદ્યો જ્ઞાન દિણંદ ॥ કુલ લાધું
 શ્રાવક તણું, લાધ્યા વીર બિણંદ ॥૮॥ ભલ હવતું
 ને રાજશે, શીયલને સમકિત ॥ વડો વ્યવહારી તે ક
 હિયેં, નેહને એ બે વ્રત ॥૯॥ સુતાં બેસતાં બીઠ
 તાં, ને સમરે અરિહંત ॥ દુઃખિયાનાં દુઃખ લાંબશે

લેશે સુજ અનંત ॥૧૦૧॥ ચંદ કલંડી ઊનો ભાણ, ચિં
 તામણિ સબ્યો પાષાણ ॥ સમુદ્ર સદેહે જારો હોય,
 બિનવર તોલે બિનવર બેય ॥૧૦૨॥ શીતલ બિન
 વર કડે પ્રણામ, શોલ સતીનાં લેશું નામ ॥ ખ્યા-
 હી ચંદન રાજમતી, ડૌપદી ડૌશાલ્યા મૃગાવતી
 ॥૧૦૩॥ સુલભા સીતા સુલદા બાણ, શિવા કુંતી શી
 લવતી વંજાણ ॥ નલ ઘરણી દમયંતી સતી, ચૂ
 લા પ્રભાવર્ષ પદ્માવતી ॥૧૦૪॥ ઈણે નામે સવિ સંક
 ટ ટલે, મન ચિંતવ્ય મનોરથ ફલે ॥ ઈણે નામે સ
 વિશીલે કાલં, લહિયે મુક્તિ પુરીનું રાજ ॥૧૦૫॥
 ભૂતં પ્રેત ઈણે નામે ટલે, રિધિ વૃધિ ઘર આવી
 મલે ॥ ઈણે નામે ભગ હોય ભગીશ, તેહ ભણી-
 સમરોં નિરાદીશ ॥૧૦૬॥ ઈતિ માંગલિક પડિક્ક-
 મણામાં કહેવાનું સંપૂર્ણ ॥

અથ અભિત બિન સ્તવન ॥

દેશી નેમળના સાતેવારમી ॥

અભિત બિનેસર દેવ, મહારાં સ્વામી રે ॥ મેં પૂ

રણ પુણ્ય પસાય, સેવા પામી રે ॥ ચિંતિત નો દાતા

ર, મુક્તને મલિજી રે ॥ હવે મિથ્યા મતનો બેર,

સરવે તનિજી રે ॥૧૦૭॥ તુમ સમ જીને દેવ, મહારે

નયણેં રે ॥ નાવે એણે સંસાર, સાર્યે વચણેં રે ॥ ની
 રાગી લગવંત, કડેણા રસીયા રે ॥ આવીને મનડા
 માહે, લકતેં વંસીયારે ॥ શા ચિન્હયા રાણીના નં-
 દ, મહેર કરીલેં રે ॥ નિત શત્રુ નૃપકુલ ચંદ, દુરિત
 હરિલેં રે ॥ મન મોહન મહારાજ, કંચન કાચારે ॥
 અવલંબ્યા મેં મહારાજ, તોરા પાચારે ॥ ડાઁ એમ-
 બાણીને નગદીશ, મુળને તારો રે ॥ લવો લવ લય
 થી નાથ, મુળને ઊગારો રે ॥ ઘણી ઘણી શી વાત,
 તુમને કહિયેં રે ॥ પ્રભુ બાંહે અધ્યાની લાલ હવે નિ
 રવહિયેં રે ॥ ૮ ॥ તુમને છોડી ઓર, કેંહને ભથૂં રો
 પ્રભુ ઘણો મુળને તેહ, કહિયેં સાર્યું રે ॥ અજયચં
 દ સૂરીશ, ચરણ પસાયરે ॥ ખુશાલ મુનિ મનજં
 ત, પ્રભુ ગુણ ગાયરે ॥ ૯ ॥ ઈતિ ॥

અથ વંડચૂલની સજ્જાથ પ્રારંભઃ ॥
 કોઈલો પર્વત ધૂંધલો રે લાલ ॥ એ દેશી ॥ નં
 જુ દ્વીપમાં દીપતું રે લાલ, જેન ભરત સુવિશાલ
 રે ॥ વિવેડી ॥ શ્રી પુર નયરનો રાજાઓ રે લાલ, વિ
 મલ નશા ભૂપાલ રે ॥ વિવેડી ॥ ૧ ॥ આદરને કાંઈ
 આજડી રે લાલ ॥ એ આંકણી ॥ સુમંગલા પદરા
 ણીયેં રે લાલ, ન્હમ્યા તે ચુગલ અમૂલ રે ॥ વિવેડી ॥

नाम ड्युं होय जालनुं रे लाल ॥ पूंझूला पूंझू
 ल रे ॥ विवेडी ॥ आ० ॥ रा० ॥ अनुक्रमें विध्यत थ
 यो रे लाल, लोड डहे वंडथूल रे ॥ विवेडी ॥ लोड व
 यनथी लूपति रे लाल, डाढ्यो सुत वंडथूल रे ॥ विवे
 डी ॥ आ० ॥ पूंझूला लठि जेनडी रे लाल, पल्ली-
 भां गयो वंडथूल रे ॥ विवेडी ॥ पल्लीपति डीओ लि
 ल्लडे रे लाल, धर्म थडी प्रतिझूले ॥ विवेडी ॥ आ०
 ॥ चा० ॥ सात व्यसन सरसो रभे रे लाल, नगमें धर्म-
 नी चात रे ॥ विवेडी ॥ वाट पाडे ने थोरी डरे रे लाल,
 पांथशे तेणें संधात रे ॥ विवेडी ॥ आ० ॥ पा० ॥ ग० ॥ पुर
 पति दीजे दीडरी रे लाल, राजवा नगरनुं रा० रे
 ॥ विवेडी ॥ सिंह गुडा तिणें पालभां रे लाल, निर
 लय रहे लिस्तरा० रे ॥ विवेडी ॥ आ० ॥ दा० ॥ सुस्थि
 त सद्गुडथी तेणें रे लाल, पाभ्या नीम तेथार रे
 ॥ विवेडी ॥ इल आणु डाग भोंसनुं रे लाल, पटरा
 णी परिहार रे ॥ विवेडी ॥ आ० ॥ चा० ॥ सात थरणा
 ओसख्या विनारे लाल, न देवो क्षिपु शिर घाय रे
 ॥ विवेडी ॥ अनुक्रमें ते थारे नियमनारे लाल,
 पारजुं लहे लिस्तराय रे ॥ विवेडी ॥ आ० ॥ दा० ॥
 वंडथूले थारे नियमनारे लाल, इल लौंगव्यां भ-
 ल्यं रे ॥ विवेडी ॥ परलवे सुर सुज पाभियी रे

લાલ, આગલે લેહેશે મોક્ષરે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા
 કષ્ટ પડે ને સાહસી રે લાલ, ન લોપે નિભ સીમરે ॥
 વિવેકી ॥ કહે મતિ નીકી તેહની રે લાલ, નેહ કરે ધે
 મ નીમરે ॥ વિવેકી ॥ આગ ॥ ૧૭ ॥ ઈતિ ॥

અથ ચોવીશ તીર્થંકર સ્તવન ॥

પ્રથમ જિનરે, આદિ જિનેસર ધ્યાયિયે ॥ મ
 ન શુધ્ધે રે, જીન અભિત જિન ગાઈયે ॥ ૧ ॥ ગંગા
 યકરે, ત્રીજ સંતવ નાણીયે ॥ ૨ ॥ અભિનંદનરે, ચો
 થાકેવ વંજાણીયે ॥ ૩ ॥ ગિથલો ॥ વંજાણીયે અ
 ભિનંદન ચોથા, પાંચમા શ્રી સુમતિ ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધ-
 ન્ય પ્રદ્ય પ્રભુ ॥ છઠ્ઠા, નેણે રાન્ય રિધિ સર્વે તણ ॥
 ૫ ॥ ૭ ॥ સુપાર્શ્વ સ્વામીને મુક્તગામી, સાતમા શ્રી ॥
 ૮ ॥ ગુરુ ॥ આઠમા શ્રી ચંદ્ર પ્રભુ ॥, સકલ સંઘને
 સુજ કરે ॥ ૯ ॥ ૧૦ ॥ હાલ ॥ ૧૧ ॥ વંચિત પૂરણ પા
 સાએ દેશી ॥ નવમાં સુવિધિ જિનંદ ॥ ૧૨ ॥ નવ
 માગાઈ ॥ સદુપાય નમે રે ॥ ૧૩ ॥ સદુગા શીતલ
 દશમા દેવ, હાં ॥ શીતલ દશ ॥ સેવક જન મનગ
 મે રે ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ અગ્યારમા શ્રેયાંસ ॥ ૧૬ ॥ હાં ॥ ગા
 શ્યા પૂરે સંહી રે ॥ ૧૭ ॥ આશ્યાગા વાસુ પૂજ્યનું લીજિ-
 યે નામ ॥ ૧૮ ॥ હાં ॥ પાતક રહે નહીં રે ॥ ૧૯ ॥ પાતક ગા

તેરમા કહિયેં દેવાહાંભા વિમલનાથ સ્વામિચારે ॥ વિમલનાથ જીદમા, બિન અનંત ॥ હાંભા અ
 નંત સુજ પામિચારે ॥ અનંત ॥ દા ॥ ઢાલ ॥ ધર્મ
 નાથ વંદૂરે, ધર્મનાથ ધરમમતિ ॥ શાંતિભ શોભ
 મારે, સુજ આપે તે અતિ ॥ જા ॥ બિથંલો ॥ અતિ
 સુજ આપે શ્રીશાંતિ સ્વામિ, દુઃખ દાંલિદ નિવાર
 ણો ॥ એક રોગ શોગ અપંહરણ કહિયેં, લવિક પા
 રજિતારણો ॥ ટા ॥ નવનિધ્ય છંડી સંચમ મંડી, કર્મ
 આઠે ક્ષયેં કરીગા શ્રીશાંતિ બિનનું નામ ભપતાં,
 મુક્તિ રમણી હેલાવરી ॥ ઢા ॥ ઢાલ ॥ સુજકારણ
 ભવિચણાખજે દેશી છે ॥ સત્તરમા કહિયેં, કુંથુ બિ
 નેસર સ્વામી ॥ અહર્નિશ પાય વંદૂ, મુક્તિ સંપદ
 પામી ॥ ૧૦ ॥ અરનાથ અઠારમા, ગુણવંત ગુણ
 લંકારા ॥ ભલિભિનજોગણીશમા, પામ્યા ભવનો પા
 રા ॥ ૧૧ ॥ મુનિસુવ્રત વીશમા, એકવીશમા નમિ
 દેવ ॥ નેમનાથ જાવીશમા, એહની કીર્તે સેવ ॥
 ૧૨ ॥ પારસનાથ ત્રેવીશમા, ચોવીશમા વર્ધમા
 ન ॥ એ બિન ચોવીશે, ગાતાં નવે નિધાન ॥ ૧૩ ॥ સં
 વત શોલો કહિયેં, ચાલીશો તે સાર ॥ એ સ્તવ
 નભરથીયું, વણથલિ નયર મોનર ॥ ૧૪ ॥ સેવ
 કંતાર્થિયંદ વીનવે, જિતારો ભવપાર ॥ એ તંવં

न्यातां, होय ते न्य न्य डार ॥ अंतवन न ल
 एतां, होये ते भंगल भा ल ॥ १५ ॥ छति ॥

अथ सुविधि निन स्तवना

प्रवचनं वचनं शोभाभण्डुं ज्ञे दैशी ता

~~सुविधि निनेसर सुंदर रे, सुविधि तणो~~

डिस्तार रे ॥ निष्ठां दराय ॥ सुविधि दाता सहु संघ

ने रे वाव ता गुण भणि रथण तंडार रे ता णिणं

दशायणाशासुविधि विनेसर.सेनिये रे लाख

એ આંડણી ॥ નયરી કાકડીનો રાંભ્યો રેલાલ.

सुग्रीव नामे लूपरे गणिना तस चरणी राभाजि

રેં રે લાલ, ઊપનો કુમર અનૂપ રે ॥ નિંગાસુનાશ

अनुक्रमे संलभ आदृत्यो रे वाल, सहस्त्र पदेष-

यथासाधरे॥ नि॥ थारभासें डेवल लहं रे लान

स, थया थया त्रिलंबं न नाथरे ॥ निगासगाउगा

જે લાજ પૂરવ આગળે રે લાલ, પાલી પાખ્યા સ

જ અનંત રે ॥ બિંબાબે નર નારી નિત ભપે રે લાલ

तस्य घर थाये शंकरे ॥ नि० ॥ स० ॥ ॥ ॥ ग० ॥ ॥

ती गच्छ भंडारो रे लाल, श्री प्रण्य डेशवल्ल भणी

६२ ॥ नि० ॥ तस शिष्य लणो तेन सिंघळरे क्षा

ल, संघ सङ्घने आणंदरे गणिगायनायार्थति सं

અંથ ધર્મજિન સ્તવન ॥

છેડો નાંજાજે દેશીમાં.

ધર્મ જિનેસર ધ્યાવો પ્રાણી; જગતારક જિ

ન જાણી ॥ આતમ અનુભવ રસં ચિત્ત આણી, -

ગાવો ગુણ મણિ જાણી ॥ ૧ ॥ જિન ગુણ ગાવો ॥

હારે પ્રભુ ગુણ ગાવો ॥ ગાવો ગાવો ગાવો, પ્રભુ

ગુણ ગાવો ॥ જિન ગુણ ગાવો ॥ જ્ઞે જ્ઞાંકણી ॥

રત્ન પુરી રાંબ શ્રીલાણ, રાણી સુવ્રતા સાંચી ॥

માત પિતાનાન્મન મોહે, જિન ધરમે રંગ રાચી

॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ શુદ્ધ વૈશાખેની સાતમેં ચવીનેન્મા

તાની કુખેં આવે ॥ મહાશુદ્ધ ત્રીજેં જનમ કલ્યાણિ

ક, છપન્ન કુમરી ગીત ગાવે ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ ઊજ્જવ

લ તેરસની દીક્ષા, પ્રભુ લીજે લલે લાવે ॥ પોષ

પુનમેં કેવલ પામી, ધ્યાન શુદ્ધ પ્રભુ ધ્યાવે ॥

પ્રભુ ॥ ૪ ॥ ધેનુષ પીસ્તાલીશ કંચન વરણી,

દેહ પ્રભુની દીપે ॥ વજ્ર લંછન પ્રભુ પાચ જિરા

જે, મોહ સુલટને છપે ॥ પ્રભુ ॥ ૫ ॥ જે શુદ્ધ

પંચમીનો દિન જાણી, સમેત શિખર ગિરિ રાયા

॥ મહાનંદ જ્ઞાનંદ પદવી પાયા, જ્યજ્ઞશ્રી જિ

ન રાયા ॥ પ્રભુ ॥ ૬ ॥ ઈતિ ॥

અથ અભિત બિનસ્તવનં ॥

ચોથો આરો બિનવર વારો, અભિત નાથ અ
 ધિકારી ॥ એકશો સિતેર બિનવર વિચરે, નવડો
 ડિ કેવલ ધારી ॥ આરો સહુથી સારો રાજ, અભિ
 તનાથનો વારો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નવ સહસ્ત
 કોડી મુનિવર મંહોટા, અઢી હીપેં ઊપગારી ॥ સાધુ
 સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકાં, ઊલ્કા નર નારી ॥ આરો
 ॥ ૨ ॥ રાયશું રમતાં રાણી ભંત્યાં, ગરભ તણો ગુ-
 ણ લીધો ॥ પુત્ર ભન્મ નાણીનેં ભાભયેં, અભિત ના
 મતસ દીધો ॥ આરો ॥ ૩ ॥ અભિત કામ મોહ અ
 ભતેં ભત્યા, જ્ઞાન કેવલ તવ પાયો, ચોરાહુ ઈન્દ્ર
 મલી મહોત્સવ કીધો, બિન વરના ગુણ ગાયો ॥
 આરો ॥ ૪ ॥ પૂરવ લાજે બહોત્તેર આયુ, પાલી-
 પોહોતા મુગતેં ॥ અંગ ઊલ્લાસેં ગણી તે ભસિંધ
 ભ લાંબે, બિનવરનાં ગુણ બુગતેં ॥ આરો ॥ ૫ ॥
 ઈતિ અભિત બિનસ્તવન મ

અથ દશારણ ભદ્રની સઝાચ પ્રારભ:

શારદા, બુદ્ધિ દાયક, સેવક નયણાનંદ ॥ હું પ્ર
 ણમું નિભગુરૂ, ભવિક ભન દર્શન ચંદા સમરૂ
 શાસન પતિ, સાચો વીર ભિણંદ ॥ ૧ ॥ ઊથલો ॥

દશારણભરું દેશેં અતિ ઉત્તમ, દશારણ ભરુપુર
 સોહે ॥ દશારણ ભરુ રાન્ન અતુલી જલ, ભવિ
 જનનાં મન મોહે ॥ શાન્ત્યાચરાન્ન પ્રન્ન પ્રત્યે પાણે,
 ટાણે પર દલ પીડા, વ્યસન નિવારે ધર્મે વિચારે, ક
 રે રંગ રસ ક્રીડા ॥ ૩ ॥ ઢાલ ॥ ઈણેં અવસર અનુ
 ક્રમે, જિનવર વિહાર કરંતા ॥ પહોતા તિણેં નગ
 રી, સમવસરણ વિરયંતા ॥ મુનિવરને ગણધર,
 જોયેર ભૂચર વૃંદા ॥ સુરપતિને નરપતિ, પામ્યા
 પરમાનંદા ॥ ૪ ॥ ઊજ્યલો ॥ પરમાનંદ પામ્યો વન
 પાલક વેળેં નય ॥ વધાયા સ્વામી તુમ મનુવલ
 લ; શ્રી વીરં જિનેસર આય ॥ ૫ ॥ સાત આઠ પગ
 સાહામો જઈને, ભાવેં વંદન કીધો ॥ અંગ વિભૂ
 ષણ સોવન રચના, લાજ દાન તસ દીધો ॥ ૬ ॥ ઢા
 લ ॥ હવે ચિંતવે રાન્ન, મુલ સમ અવર ન કોઈ ॥
 હય ગય રથ પાયક, મણિ માંણિક રિધિનેઈ
 ॥ ૭ ॥ તેણી પરેં વંદૂ, જેમ ન વાંદ્યા કેણેં ॥ અભિ
 માનં ધરીને, પડહો વન્નડાવ્યો તેણેં ॥ ૮ ॥ ઊથ
 લો ॥ તેણે નગરી માંહે પડહો વન્નડાવ્યો, વેગેં ક
 રો સજ્જાઈ ॥ સોના રૂપા ઘાટ સ્ત્રવટૂ, જેનેઈ
 ચેં તેણ્યો ભાઈ ॥ ૯ ॥ સરસ સણગાર પાઘ પટ
 જૂર, સડલ સજ્જાઈ કીને ॥ અધિર આયુષોસા

સય સુખ, બિનવર વાંદી લીનેં ॥ ૧૫૦ ॥ ઢાલ ॥ ભન્ન
 ભતિક સરિખા, હાથી તે સહસ્ત્ર અઢાર ॥ હયવ
 ર પાખરીઆ, ચોવીશ લાખે બીદાર ॥ વર રથ -
 બેતરીઆ, દંઢ એકવીશ હુબર ॥ એક સહસ્ત્ર
 સુખાસન, અંતે બિર પરિવાર ॥ ૧૫૧ ॥ બીથલો ॥
 અંતે બિર પાંચશેં મનોહર, સોલ સહસ્ત્ર રાબન
 ॥ સેવા સારે કોડ એકાડું, પાયક લીમ સમાન ॥
 ॥ ૧૫૨ ॥ શોલ સહસ્ત્ર ધ્વનલ હકંતી, ચામર ચિહું -
 દિશ સોદે ॥ મેઘાડંબર છત્ર બિરાને, ભવિયણ
 નાં મન મોહે ॥ ૧૫૩ ॥ ઢાલ ॥ કરી ભલીય સન્નઈ,
 પુર ખાહિર નૃપ આવે ॥ પટ ગયંવર ચેઢિઓ, રા
 બ મન એમ ભાવે ॥ ચતુરંગી સૈન્યા, રિધિ દેખી
 એમ ખોલે ॥ મહારી રિધિ આગલ, અવર સહુ
 તૃણ તોલે ॥ ૧૫૪ ॥ બીથલો ॥ તૃણ તોલે સહુ મુળ
 આગલ, એમ અભિમાનેં હરંખે ॥ સુર ભુવનેં તિ
 હાં ખેહો ઈન્દ્ર, અવધિજ્ઞાનેં નિરંખે ॥ ૧૫૫ ॥ બિન
 વર ભક્તિ કરી બહુ રાબ, પણ અભિમાનેં ચેઢી -
 ઓ ॥ બિનવર ભક્તિ કરી કુણ વંદે, ત્રિભગ આ
 વે ભડીઓ ॥ ૧૫૬ ॥ ઢાલ ॥ હવે ચિંતવે ઈન્દ્ર, એરા
 વણ સુર તોડ્યો ॥ અંબલિ બેડીને, આવી બિલો
 નેડો ॥ વીર વંદન ભશું, માન બિતારણ કાળા ॥ એ

રાવણ સરિંજા, ચોશઠ સહસ્ત્ર ગજરાજ ॥૧૬॥
 ઊલાલો ॥ ગજરાજ એક એકથી સોહે, મસ્તક
 પંચશો જાર ॥ મસ્તક મસ્તક આઠ દંતૂશલ, સોહે
 અતિહિ સફાર ॥૧૭॥ દાંત દાંત પ્રત્યે આઠવાલ
 ડી, વાલ્ય વાલ્યે આઠ કમલ ॥ કમલ કમલ પ્રત્યે
 લાજ પાંજડી, લાજ નાટકી તિહાં વિમલ ॥૧૮॥
 ॥ ઢાલ ॥ ડોડા એક એક વિચ, કમલ પ્રત્યે પ્રા-
 સાદ ॥ અગ્ર મહિષી આઠ આઠ, સાથે ઈંદુ ઊ-
 લ્લાસ ॥ પતિ ભુમ્ભે જેઠો, આલ્યો ઈંદુ ભ્રમ ॥
 જત્રીશ જથ્થા નાટક, રમક ભ્રમક વહે તામ ॥ ૧૯ ॥
 ઊલાલો ॥ તિહાં વીર વાંદીને જેઠો, દશારણ ભ્રમ
 નરેશ ॥ શુભ ઊન્નવલ ગજ ઘંટા સંઘાતે, ઈંદુ કી
 ઓ પ્રવેશ ॥ રંગા ઊંચો વદન વિલોકે રાજ, ચિદ્રુ
 દિશિ રિધિ અસમાન ॥ મહારો મદને એણે ઊ-
 તાર્યો, તો ભલ્યો અપ્રમાણ ॥ ૨૦ ॥ ઢાલ ॥ મેં રિ-
 ધિનો ગારવ, ફોકટ કીઓ આજ, ઈંદુની રિધિ
 આંગલ, એ આવે કિણ કાજ ॥ હુલે ને એ છંડુ, તો
 હારે સ્વર્ગ વાસી ॥ વીર ચરણે પોહોતો, રાધ મન
 ઈંચો વિમાસી ॥ ૨૧ ॥ ઊથલો ॥ ઈંશો વિમાસી
 ને અલિમાને, રાયે ચારિત્ર લીધો ॥ ઈંદુ કહે અજ
 મેં નવિ ચાલે, તેં બોલ્યો તેમ કીધો ॥ ૨૨ ॥ મેં ને

હોડ કરી તુમ સાથે, તે ખમને રિજિરાજા મુલ-
 માં શક્તિ ઘણી છે બીજી, પણ એ નવિ થાયે આ-
 જા રજા હાલ ॥ ઈન્દ્ર વાંદીને જોલે, ધન્ય માનવજ-
 વતાર ॥ અભિમાન ધરીને, નૃપ પામ્યો લવ પાર
 ॥ હવે વીર પયંપે, માન માનવને હોય ॥ ઈન્દ્ર પાયે
 લગાડ્યો, એહ સમો અવર ન કોમ ॥ રૂપ ॥ ઊથલો
 ॥ એહ સમય અવર ન કોય જૂને, જૂને કરમ સં-
 ઘાતે ॥ કેવલ પામી મુક્તે પહોતો, મોંગલિક હો
 ઈણ વાતે ॥ રૂડા ॥ લણતાં ગુણતાં ઊત્તમના ગુણ,
 પોહોયે મહલ જગીશ ॥ શુભ વિનય મંડિત એમ
 જોલે, લાલ વિનય નિશાદીશ ॥ રૂડા ॥ ઈતિ ॥

અથ પાર્શ્વિનિ સ્તવન ॥

દેશી નણદલની ॥

બિનવર હે બિનવર, આદેશર ચરણે નમી
 ॥ મન સમરી ગુરિરાય ॥ બિનવરા ત્રેવીશમો બિ-
 ન ગાયશું, ઈન્દ્ર નર્મ જસ પાય ॥ બિનવર ॥ ૧ ॥ મુ-
 જ મન મોહ્યું પાશળ ॥ આશ પૂરણ નિત્ય મેવ ॥
 બિનવર ॥ કમ્પૂ મહા હૃદ્ય છેદીઓ, તું તો પ્રત્ય-
 ક્ષ દેવ ॥ બિનવર ॥ મુલ મન મોહ્યું પાશળ ॥ શા-
 એ આંકણી ॥ નયરી વણારસીનો ઘણી, અશ્વ

सेन नृप महान्महा ॥ बिनवर ॥ वाभा तस घर-
 एही उही, बेहनी अभृत.वाए ॥ बिनवर ॥ भुल-
 ॥ ३ ॥ बिनवर हे हो बिनवर ॥ लोह थडी कंथन उ-
 रे, ओ तुलनाभ प्रताप ॥ बिगा नील वरण नव-
 हाथना, नित्य प्रत्ये नपीये नप ॥ बिगा भुलगा
 बिनवर हेगा ॥ मोर भल्लार सुणि करी, बिभ-
 रीने लग भांहे ॥ बिगा भेयगल रेवा लल लही,
 पाभे अंग छेछाह ॥ बिगा भुलगा बिनवर हेगा
 ॥ पा तरश्याने लल बेहुवुं, लूज्याने वलि अ-
 न्न ॥ बिगा सीता भन बेम रामल, तिभ तुल-
 शुं भुल भन्न ॥ बिगा भुलगा बिनवर हेगा डा
 पारस परम पद पाभिया, शहेर राएपुर गाम
 ॥ बिगा गुई लजभीयंद पसायथी, गंगे उर्या
 गुण ग्राम ॥ बिगा भुलगा बिनवर हेगा छार्ति ॥

अथ लंजु स्वामीनी सञ्जय प्रारंभः

• सरसतीसाभिने वीनवुं, सहगुई लागुं ल-
 पाय ॥ गुणारे गाशुं लंजु स्वामीना, हरज घरी
 मन भांहे ॥ धन्य धन्य धन्य लंजु स्वामीने ॥ १ ॥
 ओ खांडणी ॥ संन्य पंथ साभी दोहिलो, प्रत
 छेजेजांजनी. धारगा बैलुना वालवा डोलिजा, ते

કેમ વાલ્યાળ નયના ધન્યગાદા પાય અણવાણે
 ચાલવું, કરવો ન બિચારા પાજરે રે જપોરે કર
 વી ગોચરી, દિન કર તપેરે નિલ્લાડા ધન્યગાડા
 ડોડં નવાણું સોવન તાફરે, તાફરે છે આઠે નારિ
 ॥ ભોગ વેલારે ભેગડાં હીં ધરો, ભોગવો ભોગ વિ-
 લાસ ધન્ય ॥ જા પરાણીને શું ન પરિહરો, ફાથ
 મેલ્યાનો સંજંધ ॥ ભોગ તણારે સુજ સુણ્યાં ન
 હીં, ભોગવો ભોગ સંસાર ધન્યગાપા રામ સી
 તાને વિન્નેગડે, જહોત કીયા સંગ્રામ ॥ છતી રે ના
 રીધીયુઝા કાંઈ તને, કાંઈ તને ધનને ધાન્ય ધ
 ન્યગાડા સંભ પાલવો સ્વામી દોહિલો, પાલવા
 પાંચે આચાર ॥ પછેને કરશો સ્વામી ઝોરતો, -
 ભિમ કીધો મેઘ કુમાર ધન્યગાજા નંજુ કહે ના
 રી સુણો, અમે લેશું સંયમ ભાર ॥ સાચો સનેહ
 કરી લેજવો, તો સંયમ લીઓ અમ સાથ ધન્ય
 ॥ તા તિણ સમે પ્રલવો આવિયો, પાંચશે ચોરની
 સાથ ॥ તેહને નંજુ સ્વામિયે જૂનવ્યો, જૂન-
 વી આઠે નાર ધન્યગાજા સાસુ સસરાને જૂન
 વ્યા, જૂનવ્યા માયને જાપ ॥ પાંચશે અઠાવીશ
 થી, લીધાં સંભ ભાર ધન્યગાજા સુધર
 મા સ્વામી પાસે આવિયા, લીધો છે સંયમ ભાર

કર્મ જપાંવી કેવલ પામીયા. પાહોતા છે મુક્તિ મો
 નર ॥ ધન્ય ॥ ૧૧ ॥ સંવત સત્તર છવીશમે, કડૂ
 ઘર નગર મોનર ॥ સેવક સંધો. ઝેમ ઝોયિરે, નં-
 બુ નામે ન્ય ન્ય કાર ॥ ધન્ય ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

અથ રાત્રિં મતિની સઝાંય મારંત્ર:

સાંભલ રે તું સભની હમારી, કંથેં કામણ કી
 ધાંભ ॥ મોહન ભયેં મૂરતિ દેખાડી, ચિત્તજાં હરિ
 હરિ લીધાં ॥ રથડો વાલો ભ ॥ ૧ ॥ રથડો વાલો નેહ
 નિ હાલો ॥ અમને તે પ્રતિપાલો ભ ॥ પાતલી ચાંભ
 જાંહ પસારી, પ્રેમેં પાલવ બલો ॥ રથડો વાલો ભ ॥
 ॥ શા નારી પરણો નાથ ભ તમેં, રંગમાં રોષ ન કી
 નેં ભ ॥ બેજનીયામાં ભુગત કરીને, પ્રેમેં રસ તે-
 પીનેં ભ ॥ રથડો ગાઝા તોરણ આવી વિરહ ભગાવી
 ડિમ વલિયેં પ્રભુ પાછા ભ ॥ અમેંતો અજલા ના
 રિ તુમારી, પૂરણ પાલો વાચિ ॥ રથડો ગાઝા કેશરી
 આ રૂંડણ કરીને, મન મંદરિયેં આંવો ભ ॥ હૈય ઝા-
 માંહે હર્ષ ધરીને, હસી કરીને જોંલાવો ॥ રથડો ગા
 ॥ પા પરણો નારી પાતલિયા ભ, તે કીલ્લી નવિ મૂડે
 ભ ॥ શું કહિયેં શામલિયા તુમનેં, ચતુર થઈને ચૂ
 કો ॥ રથડો ગાઝા નયણ તુમારાં નિરંજી હરંજી, હર્ષ

યડું શીતલ થાયજી ॥ ભલે મલીઓ વીરજનોવા
લો, લીધા કંત મનાય ॥ રથડોગાગા ઈતિ ॥

અંય મેઘ મુનિનું ચોઢાલીયું મારંભઃ ॥

પ્રથમ ગણધર ગુણનીલોરે, શ્રીગૌતમ ગ

ણધાર ॥ મન સમરી હું ગાયશું રે, શ્રેણિક સુત

સુખદારો રે ॥ વીરં સર્મોસત્યાં ॥ રાજ્યહી જિઘા

નોરે, સકલ ગુણે ભસ્ત્યા, સુંદર સોવન વાનોરે ॥

વીરગાર ॥ વેગે આવી વધામણીરે, આવી પરજ

દામાર ॥ મેઘકુમર પણ આવિયારે, વાંધાળગદા

ધારો રે ॥ વીરગાગા મેઘકુમાર વૈરાગીઓરે, વા

ણી સુણીરે રસાલ ॥ સાર સંભમ સંસારમાં રે, જા

ડી આયાં ભલોરે ॥ વીરગાગા ઘરે આવી કહે મા

તને રે, આપો અનુમતિ સાર ॥ વચન કથન કહ્યાં

ઘણાં રે, સૂત્રે છે વિસ્તારોરે ॥ વીરગાગા ધીરજ

વિત્ત કરી ધારણીરે, આપે અનુમતિ હેવ ॥ મહા

મહોત્સવે દીક્ષા દીપે રે, શ્રી દેવાધિદેવ રે ॥ વીરગા

ગાગા પ્રથમ તો પૌરસી ભણીરે, ભિનશાસન આ

ચાર ॥ સાધુની રીત તિહાં સાચી રે, છેડે મેઘકુ

માર રે ॥ વીરગાગા ઠાલ બીજી ॥ ડોઈક અંપે સા

થરો રે, હાં, ડોઈક સંઘટે અણગાદ ॥ મેઘ મુનિ સં

३॥ जो छिडं छांटे रे एउडारे हां, चिंते मेघकुमार ॥
 मेघगागा छोडी राख रिछि लंजार, पण मनयेर
 घडू ॥ लीघो संलभ लार ॥ मेघ मुनिसडू ॥ रा ॥
 डिहां डंथन डिहां डायलारे हां, डिहां साथरो डिहां
 सेन ॥ मेघगां डिहां सल्लन डिहां साधुल रे हां,
 डिहां मातानां हेन ॥ मेघगाडा डिहां मंदिर डि-
 हां मालिआं रे हां, डिहां साधुनी रीत ॥ मेघगा
 डिहां प्रेमदानी प्रीतडी रे हां, डिहां गौरीनां गीत
 ॥ मेघगागा डिहां डूव डिहां डंडरा रे हां, डिहां
 यंदन डिहां लोथ ॥ मे ॥ पूरव लोण संलभर तो
 रे हां, मेघ मुनि डरे सोथ ॥ मेघगापा मेघ मुनि
 डोपें थडयो रे हां, मनमें चिंते जेम ॥ मेघगाव
 ट पट डरी दीक्षा दीजे रे हां, हवे डरे छे डेम ॥ मे
 ॥ दाडां छि न लीघुं ओहनुं रे हां, नवी डीघो वलीआ
 हार ॥ मेगा मन मान्युं डरे भांहरं रे हां, जेतो छे
 व्यवहार ॥ मेगाडा ढाल वीण ॥ डोछि लो पर्वत
 धूंधलो रे लाला अदेशी ॥ प्रात सभय गितावलो रे मे
 घ, आंव्यो वीरल ने पास रो मुनीसर ॥ पडिड
 मणुं पण नवि डरुं रे मेघ, गितो मनने गीदा
 सरे ॥ मुनी ॥ १॥ वीर निनेसर जेम लणो रे
 मेघ, लुंतरे गितम नत रे ॥ मुगा ॥ अण्डिड सुत

ભગ્નભણીયેંરે મેઘ, તાહરે મન એંશી વાતરે
 ॥ મુંગાશા વીર ॥ શાંરિધિ મુનિ તેંત્યભરે
 મેઘ, તન્ન્યાં ભોગ વિલાંસરે ॥ મુંગા ચિંતામ
 ણિ પામ્યા પંછીરે મેઘ, કેમ નિગમિયેં આલરે
 ॥ મુંગા ૭ ॥ વીર ॥ ચેત્રીથી અધિકો કહ્યોરે
 મેઘ, સંભ સુજ સંસારરે ॥ મુંગા એ દુઃખ મુનિ
 તું શું ગણોરે મેઘ, પૂરવ તવ સંભાલરે ॥ મુંગા
 ૧૧ ॥ વીર ॥ પૂરવ તવ તવ સાંભલ્યોરે મેઘ, હા
 થીનો અવતારરે ॥ મુંગા શરીર શુશ્રૂષા નવિકરે
 રે મેઘ, કરે દોય નયણની સારરે ॥ મુંગા ૧૨ ॥ વીર
 ॥ ઢાલ ચોથી ॥ પંચ સમિતેં સમિતાં સદા, નિ
 ત પાલેરે પાલે પંચાચાર ॥ દીક્ષા પાલે દીપતી, નિ
 ત્ય ભણેરે ભણે અંગ ઈચ્છાર ॥ ૧૩ ॥ ધન ધન મે
 ઘ મુનીસરૂ, ધન ધન એ ચતુર સુન્નણ ॥ ધિર
 કરીને થાપીઓ, વીર વાણીરે વાણી અમિયસ
 માન ॥ ૧૪ ॥ ધન ॥ ડુકડર ડારડ તપ તપી, અંત
 કાલેંરે અંતકાલેં અણસણ કરી સાર ॥ અનુત્ત
 ર વિમાને સુજ ભોગવે, વલી સીન્સેરે સીન્સે
 મહાવિદેહ જેત્ર મોન્નર ॥ ૧૫ ॥ ધન ॥ ૭ ॥ શ્રી પૂન્ય
 શ્રી ગણેશભ, પ્રસાદેરે કીધી એહ સજ્જાય ॥
 રિખિ યાદવ યુગતેં કહે, નિત્ય ભણાતાંરે ભણ

તાં સુજ થાંય ॥ ધન ગાજા ઈતિ ॥

અથ એલાયયિ કુંભારની સજ્જાય ॥

નામ એલા પુત્ર ન્નણિયેં, ધનદત્ત શેઠનો

પુત્ર ॥ નાટક ન્નેવાને નીસથો, રાજે ધરનાં રે સૂ

તા ॥ ૧ ॥ કર્મ ન છૂટે રે ખાણીઆ ॥ એ આંકણી ॥

નટવી દેખી રે મોહિ રહ્યો, પૂરવ મોહ વિહાર ॥ નિ

ન્નકુલ છંડી રે નટ થયો, નાણી સરમ લગાર ॥ કર્મ

૧ ॥ માત પિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થાયે રે અતા

પુત્ર પરણાનું રે પદમણી, સુજ વિલસે સોહાંન ॥

કર્મ ॥ ૩ ॥ કુંભાર માન્યું રે તાતનું, ન્નગ્યો નેહ વિ

હાર ॥ નટ થઈ શીખ્યો રે નાથિયા, નાણી સરમ

લગાર ॥ કર્મ ॥ ૪ ॥ એક પુર આગ્યો રે નાથિયા,

ચઢિઓ વંસ વિવેક ॥ નોંધારા ઊપર નાથિતો,

મલિયા લોક અનેક ॥ કર્મ ॥ ૫ ॥ ઢોલ વન્નવે

રે નટવી, આવે ડિન્નર સ્થાદ ॥ પાય તલ ઘૂઘરા

ધમ ધમે, ગાળે અંજર નાદ ॥ કર્મ ॥ ૬ ॥ દોય

પગ થંહેરી રે ફાયડી, ચઢિઓ વંસ ગળગોલ

॥ તિહાં રાય આગલ નાથિતો, ખેલે નિત નવા

ખેલ ॥ કર્મ ॥ ૭ ॥ તવ તિહાં ચિંતે રે ભૂપતિ, મો

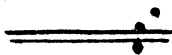
હ્યો નટવીને સાથ ॥ ને નટ પડે રે નાથિતો, નટવી

रहे मुल हाथ ॥ कर्म ॥ ८ ॥ दान न आपेरे लूप
 ति, नटे नएली रेवात ॥ हुं घन वंछूं छूं रायने,
 राय वंछे मुल घात ॥ कर्म ॥ ९ ॥ दान लीगिं हुं
 रायनो, तों मुल लवित सार ॥ छम मन भांहे-
 थितवी, थळ्यो थोथीरे वार ॥ कर्म ॥ १० ॥ तव
 तिहां मुनिवर पेजीया, घन घन साधु निग्रंथ ॥
 मोदक वोहोराये आनिनी, मान्य करो उहे महंत
 ॥ कर्म ॥ ११ ॥ तव तिहां मुनिवर वोहोरतां, नटे
 पेज्या महालाग ॥ धिग् धिग् विषयारे लवने,
 स्नेह नट पाभ्यो वैराग ॥ कर्म ॥ १२ ॥ संवर ला
 वेंरे डेवली, थयो कर्म जपाय ॥ डेवलं महोत्सव
 सुर करे, लब्धि मुनि गुण गाय ॥ कर्म ॥ १३ ॥ छिति

अथ महावीर जिन स्तवन ॥

नहीं मानुं रे अवरनी आण, नारे प्रलु नहीं
 मानुं ॥ माहारे ताहुं वयन प्रभाण, अवरने नहीं
 मानुं ॥ १ ॥ ओ आंकणी ॥ हरि हरादि डेव अनेरा,
 दीहा में लग भांहे रे ॥ लामिनी लभर कुटिल स
 हुलोगी, तेतो मुलने न सुहाय ॥ नारे ॥ २ ॥ डो
 छंकरागीं डोछंके द्वेषी, डोछंके लोली देव रे ॥ डोछं
 डमध भायाना लरिया, शी करली तस सेव ॥

નારેનાં ડાં મુઠા પણ દીસે નહિં બેઠાં, તારીં ત્રિલુ
 તિલ માતરે ॥ તે દેખીને દીલ નવી રીતે, શી કર
 વી તસ વાત ॥ નારેનાં જા તું ગતિ તું મતિ તું મુ
 લ સ્વામી, ભવ ભવન આધાર રે ॥ રાત દિવસ
 સપનાંતર તું હી, તું હી તું હી મારે નિરધાર ॥ નારે
 નાં ॥ આયોવીશમો બિન ત્રિલુવન સ્વામી, રા
 ન સિધ્ધારથના નંદરેના ત્રિશલાળના નાહા
 નડીયા તુમ, દીઠડે અતિહિ આનંદ ॥ નારેનાં દા
 અવગુણ સરવ ધ્રુવેખીને મુને, સેવક કરીને નિ
 હાલરે ॥ જાંઘુ એ વિનતિ માની, મહારા
 દુઃખને દૂર લાલ ॥ નારેનાં ॥ ૭ ॥ સુમતિ વિલય ક
 વિરાયનો, કહે રામ વિલય કર બેઠરે ॥ ઊપગા
 રી અરિહંતલ, મહારા ભવ ભવ બંધન છોડ
 ॥ નારેનાં ૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીર બિન સ્તવન ॥

ગિરવા રે ગુણ તુમ તણા, શ્રીવર્ધમાન બિ
 ન રાયાં રે ॥ સુણતાં શ્રવણેં અમીઝરે, નિર્મલ
 થાય મોરી કાચારે ॥ ૧ ॥ ગિરવાના તુમ ગુણ ગ
 ણ ગંગાલે, કુંભલીને નિર્મલ થાઈ રે ॥ અવ
 રન ધંધો આદરે, નિશ દિન તોરા ગુણ ગાઈ રે ॥

॥ ગિરવાંગા ॥ શાન્તલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર ન
 લ કેમ પેસે રે ॥ માલતિ ફૂલેં મોહિઓ, તે જાવલ
 નઈ કેમ જેસે રે ॥ ગિરવાંગા ॥ ઈમ અમેં તુમ ગુ
 ણી ઈસું, રંગેં રાશ્ચિયાને વલી માશ્ચિયા રે ॥ તે કિમ
 પર સુર આદરે, જે પર નારી વસ રાશ્ચિયા રે ॥ ગિર-
 વાંગા ॥ તું ગતિ તું મતિ આસરો, તું આલંબન મુ
 ન પ્યારો રે ॥ વાચક નસ કહે માહરે, તું જીવન પ્રા
 ણ આંધારો રે ॥ ગિરવાંગા ॥ પાઠિતિ ॥

~ અથ શિખામણની સંજ્ઞા

ધારણી મનાવે રે મેઘ કુમારને રે ॥ એ દેશી ॥
 કાંઈ નવિ થેતો રે ચિત્તમાં જીવડા રે, આયુ ગલે ધિ
 ન રાત ॥ વાત વીસારી રે ગર્ભાવાસની રે, કુણ કુ
 ણ તાહારી નત ॥ કાંઈ નગા ॥ દોહિલો દીસે રે
 માનવ ભવ તણો રે, શ્રાવક કુલ અવતાર ॥ પ્રાપ
 તિ પૂરી રે ગિરવાંગા ॥ તણી રે, તુલ ન મલે વારો
 વાર ॥ કાંઈ નગા ॥ તું મત નવણો રે એ ધનં મ
 હેરે રે, કુણ મતા ॥ કુણ તાત ॥ આપ સવાંરથે સ
 હુ કોઈ મલ્યું રે, મ કર પરાઈ તું તાત ॥ કાંઈ ન
 ગા ॥ પુણ્ય ચિહ્ણા રે દુઃખ પામે ઘણા રે, દોષ દી
 એ કિરતાર ॥ આપ કમાઈ રે પૂરવ ભવ ભાગી રે,

ન મિટે તેહં લગાર ॥ કાંઈ નગાચા કહણ કરમને
 અહર્નિશ લે કરે રે, તેહના ફલ લે વિપાક ॥ હું ન
 વિન્નણું રે કુણ ગતિ તાહરી રે, તેન્નણે વીતરા
 ગા ॥ કાંઈ નગાચા ॥ તેં દુઃખ સદ્યાં રે બહુ રમણી
 તણાં રે, અનંત અનંતી વાર ॥ લલ્લિય કહે રે લે
 બિનને લલે રે, તે પામે મોક્ષ દુવાર ॥ કાંઈ નગા
 ॥ ડાઠિતિ ॥

અથ પરનારી પરિહાર સજ્જાયા ॥

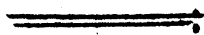
નેહ ન કીલે રે ભવ પરનારી શું, દેખી અનોખ
 મંદૂપોળ ॥ કિંમીક ફલ રે દીપ્તે સોહામણાં, પણ
 છે દુર્ગતિ ડૂપોળ ॥ નેહ ન કીલે ॥ ૧ ॥ એક સીતાને
 રે કારણે રાવણે, જોયું લંકાનું રાનેળ ॥ સત્ય પ્રભા
 વેં રે રામચંદ્ર સમુદમાં, પથ્ય રે જાંધી પાનેળ ॥
 નેહ ન ॥ ૨ ॥ કાંઈ ન થાવ્યો રે અહિલ્યા તાપસી, સુ
 ભુમ ન થાવ્યો નારીળ ॥ ભીખ મંગાવી રે રામ મૂ
 લને, નારી મેહ નિવારોળ ॥ નેહ નગાડા ચુલણ
 રાણી રે સુસ્ર હણવા કીઓ, સૂરિ કંતાયે કંતોળ ॥
 એહવું ન્મણી રે લવિયણ પરિહરો, બેહનાં ચરિત્ર અ
 નંતોળ ॥ નેહ નગા ॥ નેમિ બિનેસર નંજું કુમર
 બિરયા, ન પડ્યા નારિ પ્રસંગોળ ॥ કવિચણ કહે રે તે

નર પામિઆ, નિહાં છે સુજ અલંગોભું ॥ નેહ ન
 ॥ પા ઈતિ ॥

અથ કુમતિ સુમતિની સજ્જાયા
 વાંશલડીની દેશીમાં.

અહો દુર્મતડી, વેરણ થઈ લીધો રે માહારા
 નાથને ॥ એ ટેકા તુને મમતા માતાયેં નઈ છે, તું
 તો દૂત પણામાં ગઈ છે, તું તો વાઘણ થઈને વા
 હી છે ॥ હો દુર્મત ॥ ૧ ॥ તું મિથ્યાત ચરની ચેટી
 છે, તું કપટ પણાની પેટી છે, તું તો જોલ સંઘાતેં
 લેટી છે ॥ હો દુર્ગાશા તેં મોહ મદિરા પ્યાલો પા
 યો છે, મહારો નાથ તેણેં ભરમાયો છે, તેં સુહૃત જ
 ન્નનો જાયો છે ॥ હો દુર્ગા ॥ ૩ ॥ તેં કપટ કેલવણી
 ડીની છે, વલી વાત કરે જહુ જણી છે, પણ ગુણ
 ઠાણે તું હીણી છે ॥ હો દુર્ગા ॥ ૪ ॥ મહારો કંત પા
 સમાં પાડ્યો છે, મહારો વિવેક પુત્ર વિણસાડ્યો
 છે, મહારો સમર્કિત મંત્રી તાડ્યો છે ॥ હો દુર્ગ
 ॥ ૫ ॥ તાહારો મન પુત્ર મન જારો છે, તેં તો દુર્ગ
 તિ પુરનો દ્વાદો છે, એ તો ભવ અટવીનો આરો
 છે ॥ હો દુર્ગા ॥ ૬ ॥ કહે દુર્મતડી દોષ નહીં મહારો
 રો; મેં તેડ્યો નહીં સ્વામિ તાહારો, એ જિપાધિતુણો

સહિ ઊપંગારો, હો સુમતિ ॥ સુન્ને એવડો દોષ
 દીઓ શ્યા માટે ॥ ૭ ॥ એ દેક છે ॥ નીર વહે નીચે
 ઢાલે, ઊંચો ન વહે કોઈ કાલે, એતો કલબલ કરી
 કોઈક વાલે હો ॥ સુમતિ ॥ ૮ ॥ મેલા ખેલા બિહાં
 હોવે, અણ તેડયો ભણ સફુ બેવે ॥ એ તો ખાતે
 નિશિ સઘલી ખોવે ॥ હો સુમતિ ॥ ૯ ॥ બિહાં દે
 વગુરે ઘર્શન કરવા, કથા સુણી પાતક હણવા, -
 તિહાં મોહ આવે છે મન હરવા હો ॥ સુમતિ ॥ ૧૦ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ સંગે ક્રમ્હા સુણવા ભવે, આલસ ઊંચ તિ
 હાં આવે, ભગવાન વચન નહીં મન લાવે ત હો
 સુમતિ ॥ ૧૨ ॥ હવે કંત તમારો સમભવો, પ્રેમ
 વાયકથી પરચાવો, તિહાં દુર્મતિનો નહીં કાંઈ છા
 વો ॥ હો સુમતિ ॥ ૧૩ ॥ સમતા ઘરમાં ભે ઠરશે,
 શુધ્ધ સમકિત તેહિં ઘરસે, ભવ સાગર પણ-
 તેહિં તરશે ॥ હો સુમતિ ॥ ૧૪ ॥ બે ઊપાધિ ત
 ણ ઘરથી દલશે, સમાધિ તણા ઘરમાં ભલશે,
 નેત્રો મહાનંદ પદમાં ભઈ ભલશે ॥ હો સુમતિ ॥ ૧૫ ॥

અથ જ્ઞાનપંથમીનું સ્તવન ॥

પંથમી તપતુમેં કરોરે પ્રાણી, ભિમ પામો
 નિર્મલ જ્ઞાનરે, ॥ અથમ જ્ઞાનને પછે ફિરિયા, ન

હીં કોઈ જ્ઞાન સમાનરે ॥ પંચમી ગાણાં નંદિસૂત્ર
 માં જ્ઞાન વાંઝાણું , જ્ઞાનના પંચ પ્રકારરે ॥ મ
 તિ શ્રુત અવધિને મનઃપર્યવ, કેવલ જ્ઞાન ઊ
 દારરે ॥ પંચમી ગાણાં મતિ અઠ્ઠાવીશ શ્રુતના
 ચેતિદ્ધ, અવધિ જેટ અસંખ્યાતરે ॥ દોયલેદે
 મનઃપર્યવ દાખ્યો, કેવલ એક વિખ્યાતરે ॥ પંચમી
 ॥ ૩ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર તારા, એસો તેજ આ
 કાશરે ॥ કેવલ જ્ઞાન ઊદ્યોત ત્રયોજ, લોક
 લોક પ્રકાશરે ॥ પંચમી ગાણાં પારસનાથ તણેસુ
 પસાયેં, પૂરો હમારી ઊમેદરે ॥ સમય સુંદરક
 દેહું પણ માણું, જ્ઞાનનો પંચમો ભેદરે ॥ પંચમી
 ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ પંચમીની સજ્જાય પ્રારંભઃ ॥
 સરસતિ લગવતી મન વસી, નિનથરણે ન
 મીને ॥ જ્ઞાન આરાધો પંચમી, ઈન્દ્રિય વશ કીને,
 તપ કરી નિનવર સેવિયેં, સરવ આરંભ દાલો
 સત્ય વચન મુજ ળોલિયેં, મહોદાં વ્રત પાલો ॥ ૧ ॥
 સાધુ સેવા મુજ કારણેં, આવસ મન છંડો ॥ દૂડ
 કપટ છલ છેદીને, તીરથ મન મંડો ॥ નવરંગ સં
 ગ કરી સદા નવકાર ગણીને ॥ ૨ ॥ અથ ને છહુ એક

सणुं, त्रिविहार करीनें ॥ रासेणी लुठ तप आ
 दरो, पण हार करीनें ॥ थोराशी लाज लुवा योनि
 नी, यतना बच कीनें ॥ मिथ्यात्व पांथे परिहरो,
 घेरने समडित ॥ पडिड्डमणुं गितनय डालनुं, उ
 रने भोरा भित्त ॥ डा सहगुरे पुस्तंक पूबिये,
 घन पांथे प्रधान ॥ पोथीय ठवणी पंथपंथ, उ
 वली पडवान ॥ नोडरवाली थंरवा, पूंठाने रमाल
 ॥ डागल लोणण डोथली, जेडीओ टंडशांल ॥ ना
 पंथभी तपविधि ने करे, देवता गुणध्याय ॥ अवधि
 ते पांशाठ भांसनी, जेम उहेरे गनानी ॥ सिंध प
 रम पद ने सिंध्या, ज्ञानी गुरे जोले ॥ अनवाली
 पांथभ ने करे, तपने नहीं तोले ॥ च ॥ तप नप
 संयम ध्यानथी, लहिये देवलोक ॥ मानव लवभां
 छे घणुं, सुपने नहीं शोड ॥ भृश डल्याण्डि उ
 दिने, पंथभी दिन महोरो ॥ ६ ॥ पंथज्ञान जेम
 पाभीये, उहियो नवीजोरो ॥ जे सज्ज्याय लण
 नां थडां, लवपार लहीनें ॥ मुनिथंर अभिथंर
 नाभंथी, शिव सुजने वरीनें ॥ डा र्छति ॥

अथ गौतमस्वामीनो रासप्रारंभः ॥
 ॥ प्रथम त्वाषा ॥ वीर निनेसर थरण्डंभ

લ, કમલા કયવાસો ॥ પણમવિ પલણિસું સામિસા
 લ, ગોયમ ગુરિ રાસો ॥ મણ તણ વયણ એકંત કર-
 વિ, નિસુણો ભો ભવિયાં ॥ ભિમ નિવસે તુહા દે
 હ ગેહ, ગુણ ગણ ગહગહિયા ॥ ૧૧ ॥ ભંબૂદીવ સિરિ
 ભરહ મિત્ત, જોણીતલ મંડણ ॥ મગધેસ સેણિ
 ય નરેસ, રિઠિદલ બલ ખંડણ ॥ ઘણવર ગુવ્વર
 ગામ નામ, નિહાં ભણગુણ સન્ન ॥ વિપ્પ વસે વ
 સુભૂઈ તથ્ય, ભસુ પુહવી ભન્ન ॥ ૨ ॥ તાણ પુત્ત
 સિરિ ઈદભૂઈ, ભૂવલય પસિન્દો ॥ ગયઠિદહ વિઘા
 વિવિહ રૂવ, નારીરસ વિન્દો ॥ વિનય ત્રિવેક વિથા
 રસાર, ગુણ ગણહ મનોહર ॥ સાત હાથ સુમમા
 ણ દેહ, રૂપેં રંભાવર ॥ ૩ ॥ નયણ વયણ કર ચર
 ણ ભિણ, વિ પંડભ ભલ પાડીય ॥ તેને તારા ચંદસૂ
 ર, આકાસ ભમાડિય ॥ રૂવેં મથણ અનંગ કર
 વિ, મેલ્લિઓ નિરધેડીય ॥ ધીરમેં મેરૂ ગંભીર
 સિંધુ, ચંગમથિય આડીય ॥ ૪ ॥ પેજવિ નિરૂવમ
 રૂવ ભસ, ભિણ ભંપે કિંચિય ॥ એકાકી કિલ ભી
 ત ઈથ્ય, ગુણ મેલ્લા સંચિય ॥ અહવા નિમ્મેં પુ-
 વ્વ ભમ્મ, ભિણવર ઈણ અંચિઅ ॥ રંભા પેજમા
 ગળિરી ગંગા, રતિહા વિધિ વંચિય ॥ ૫ ॥ નહિં બુધ
 નહિં ગુરૂ ઠવિ ન કોઈ, ભસુ આગલ રહિઓ ॥ ૫ ॥

સયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીંડે પરચરિઓ પાડરે નિરં
 તર ચક્ષુકર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય પાઈણ છલ હોસે
 ચરમ નાણ, દંસણહ વિસોહિય પાડા વસ્તુ છંદા
 પાંજૂદીવહ પંજૂદીવહ ભરહ વાસંમિ, ખોણીતલ
 મંડણો પામગધં દેસ સેણીય નરેસર, વરગુવ્વર
 ગામ તિહાં પાવિપ્પ વસે વસુભૂઈ સુંદર, તસુ ભ
 ન્નપુહવી સયલ, ગુણાળા શૂવ નિહાણ પાતાણ
 પુત્ત વિઝાનિલઓ, ગોચમ અતિહિ સુન્નણા પા
 પદ્વિતીય ભાષા પાચરમ નિણેસર કેવલનાણી,
 ચીવિહ સંધપઈઠા નાણી પાપાવાપુર સામી સંપત્તો
 ચીવિહ દેવજિઠાયેં નુત્તો પાટા દેવેં સમવસરણ
 તિહાં કીલેં પાનિણ દીઠે મિથ્યામતિ ખીલેં પાત્રિલુ
 વનગુરે સિંહાસણ બઈઠા, તતજિણ મોહ દિગંતે
 પઈઠા પાળા ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, ભયે
 નાઠા ભિમ દિન ચોરા પાદેવંદુદુહિ આકાશેં વાળ
 ઘેરમ નરેસર આવિઓ ગાળા પાળા કુસુમવૃષ્ટિ
 વિરંથે તિહાં દેવા, ચોરાહુ ઈન્દુ ભસુ માગે સેવા
 ચાંમરં છત્ર સિરોચરિ સોહે, શૂપેં નિણવર ભગ
 સહુ મોહે પાળા ઊવસમ રસભર બરી વરસંતા,
 નેન વાણિ વૃજાણ કરંતા પાનણધિ વંદુ માણ
 ણિણ પાયા પાસુરનર કિન્નર આવે રાયાં પાશરા

ઝાંતિસમૂહેં ઝલ હલકંતા, ગયણ વિમલિં રણ ર
 ણકંતા ॥ પેજવિ ઈંદલૂઈ મન ચિંતે, સુર આવેજ
 હ્મ જગન હોવંતે ॥ ૧૭ ॥ તીર તરંડક નિમ તે વહ
 તા, સમવસરણ ચહોતા ગહગહતા ॥ તો અભિ-
 માનેં ગોચમ નંપે, ઈણ અવસરેં કૌપેં તણુ કંપે ॥
 ॥ ૧૮ ॥ મૂઢલોડ અભણિણિં જોલે, સુર નણંતા
 ઈમ કાંઈડોલે ॥ મુલ આગલકોઈ નણ તણીનેં,
 મેરે અવર કેમ જોપમા દીનેં ॥ ૧૯ ॥ વસ્તુ ઇંદ ॥
 ॥ વીર નિણવર વીર નિણવર જાણુ સંપન્ન ॥ પાવા
 પુરિસુર મહિય પત્તનાહ સંસાર તારણુ ॥ તિહિં દે
 વેહિં નિમ્મવિય સમવસરણ જહુ સુર્જ કારણના
 નિણવર જગ ઊન્નેયકરે તેનેં કરિ દિનકાર ॥ સિં
 હાસણ સામિય ઇવિજો હુજો તે જ્યજ્યકાર ॥ ૨૦ ॥
 ॥ તૃતીય લાધા ॥ તો ચિદિઓ ઘણમાણ ગને,
 ઈંદલૂઈ લૂચદેવ તો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવ
 ણ સુનિણવર દેવતો ॥ ૨૧ ॥ બેબન લૂમિ સમોસ
 રણ, પેજવી પ્રથમારંભતો ॥ દહદિસિ દેજે વિજુધ
 વધૂ, આવંતી સુરરંભતો ॥ ૨૨ ॥ મણિમય તોર
 ણ દંડ ઘન, ક્રોસીસે નવ ઘાટતો ॥ વચર વિવર્તિ
 નંતુગણ, ક્રાંતીહારન આહતો ॥ ૨૩ ॥ સુરનર કિ
 ન્નર અસુરવર, ઈંદ ઈંદાણીરાયતો ॥ ચિત્ત ચિમ

ક્રિય ચિત્તે એ, સેવંતા પ્રભુ પાચતો ॥૨૦॥ સહ-
 સકિરણ સમ વીર બિણ, પેજવી રૂપ વિસાલ તો ॥
 એહ અસંભવ સંભવ એ, સાચો એ ઈશ્વર તો
 ॥૨૧॥ તવ જોલાવે ત્રિભંગ ગુરૂ, ઈશ્વરૂં નામેણ
 તો ॥શ્રીમુજ સંસય સામિ સવે, ફેડે વેદ પચેણ તો
 ॥૨૨॥ માન મેલિ મદ ઢેલિ કરી, ભંગતે નામે સી
 સતો ॥ પંચસયાશુ વ્રત લિઓએ, ગોચમ પહિલો
 સીસતો ॥૨૩॥ જંધવ સંભ મસુણાવિ કરિ, અગ્નિ-
 ભૂઈ આવે ઈતો ॥ નામ લેઈ આલાષ કરે, તં પુણ
 પ્રતિજોધે ॥૨૪॥ ઈણિ અનુક્રમે ગણ હર ર
 ચંણ, થાપ્યા વીર ઈચાર તો ॥ તો જીપદેશે ભુવન
 ગુરૂ, સંભ મસુ વ્રત બાર તો ॥૨૫॥ બિહું જીપવાસે
 પારણું એ, આપણપે વિહિરંત તો ॥ ગોચમ સં
 ભ મળ સયલ, નય નય કાર કરંત તો ॥૨૬॥ ॥
 વસ્તુ છંદ ॥ ઈશ્વરૂં ઈશ્વરૂં ચિદિય બહુમાન ॥
 હુંકારો કરિ કંપતો સમવસરણ પુહતો તુરંતો ॥
 ઈહ સંસા સામિ સવે ચરમનાહ ફેડે ફુરંતો ॥ જોધ
 જીભ સંભય મને ગોચમ ભંવહ વિરત ॥ દિવે
 લેઈ સિજ્જા સહિય, ગણ હર પય સંપ્રત ॥૨૭॥
 ॥ ચતુર્થ ભાષા ॥ આન હુજો સુવિહાણ, આન
 પંચેલિમાં પુણ ભંરો ॥ દીઠા ગોચમ સામિ, બે

નિય નયણેં અમિય તરો ॥ ૨૮ ॥ સિરિગોચમ ગણ
 હાર, પંચ સયા મુનિ પરચરિય ॥ તૂમિય કરય વિહ
 ર, લવિયાં નમ પડિજોહુ કરે ॥ ૨૯ ॥ સમવસરણ
 મઝાર, ને ને સંસંય ઊપને એ ॥ તે તે પર ઊપગાર,
 કારણ પૂછે મુનિપવરો ॥ ૩૦ ॥ તિહાં તિહાં દીને દિ-
 બ્બ, તિહાં તિહાં કેવલ ઊપને એ ॥ આપ કન્હે અ-
 ણહુંત, ગોચમ દીને દાન ઈમ ॥ ૩૧ ॥ ગુરુ ઊપર ગુ-
 રેભત્તિ, સામી ગોચમ ઊપનિય ॥ ઈણ છલ કેવ-
 લ નાણ, રાગન રાજે રંગતરે ત ઉર ॥ ૩૨ ॥ ને અષ્ટપદ
 શૈલ, વંદે ચદિ ચગિવીસ તિણ ॥ આત્મલક્ષ્મી
 વસેણ, ચરમસરીરી સોઈ મુનિ ॥ ૩૩ ॥ ઈઅ દેસણ
 નિસુણેઈ, ગોચમ ગણહર સંચલિઓ ॥ તાપસ
 પન્નરસંએણ, તો મુનિ દીઠાં આવતો એ ॥ ૩૪ ॥
 તવસોસિય નિય અંગ, અમ્હ સક્તિ નવિ ઊપને
 એ ॥ કિમ ચદસે દદકાય, ગન નિમ દીસે ગાન-
 તો એ ॥ ૩૫ ॥ ગિરુઓ એ અભિમાન, તાપસ ને
 મન ચિંતવે એ ॥ તો મુનિ ચઢિઓ વેગ, આલંજ
 વિ દિનકર કિરણ ॥ ૩૬ ॥ કંચેણ મણિ નિષ્પન્ન,
 દંડ કલસ ઘણ વડ સહિય ॥ પેજવિ પરમાણંદ,
 તિણહર તરહેસર મહિઅ ॥ ૩૭ ॥ નિય નિયકા
 ચં પ્રમાણ, ચિહું દિસિ સંઠિઅ તિણહરિજિણામ-

યામવિ મેનં ઊલ્લાસ, ગોચમ ગણહર તિહાં વસિય
 ૥૩૮ ૥ વચર સામીનો જીવ, તીર્યક નૃત્તક દેવ તિ
 હાં ૥ પ્રતિજોધે પુંડરીક, કુંડરીક અધ્યયન ભ-
 ણી ૥૩૯ ૥ વલતા ગોચમ સામિ, સવિ તાપસ પ્ર-
 તિજોધ કરે ૥ લેઈ આપણે સાથ, ચાલે ભિમ નૃ-
 થાધિપતિ ૥૪૦ ૥ ખીર ખંડ ઘૃત આણિ, અમિ અ-
 વૂઠ અંગુઠ ઠવે ૥ ગોચમ એકેણે પાત્ર, કરાવે પાર
 ણું સવે ૥૪૧ ૥ પંથસયા સુભ ભાવ, ઊજ્જ્વલ
 ભરિઓ ખીર મીઠો ૥ સાચા ગુરૂ સંનેગ, કેવલ-
 તે કેવલ રૂપ દુઝા ૥૪૨ ૥ પંથસયા બિણતરહ,
 સંભવસરણ માકાર ત્રય ૥ પેખવિ કેવલ નાણ,
 ઊપ્પન્નો ઊન્નેય કરે ૥૪૩ ૥ ન્મણે બિણદ પીયૂ-
 ષ, ગાલંતી ઘણ મેઘ ભિમ ૥ બિણવાણી નિસુ-
 ણેઈ, નાણી હૂઆ પંથસયા ૥૪૪ ૥ વસ્તુ છંદા
 ૥ ઈણે અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે નાણ સંપન્ન ૥
 પન્નરહ સય પરવરિય હરિય દુરિય બિણનાહ
 વંદે ૥ ન્મણવિ જગ ગુરૂવચણ સિદ્ધ નાણ અપ્પા-
 ણાનિદે ૥ ચરમ બિણેસર ઈમંતણે ગોચમ મ ક
 રિસ ખેઓ ૥ છેહ નઈ આપણ સહી હો સું તુલ્લા
 ઝેઓ ૥૪૫ ૥ પંથમ ભાષા ૥ સામિઓ એવી
 રં બિણંદ, પૂનિમ ચંદ ભિમ ઊલ્લાસિજ ૥ વિહરિ

ઝો ઝે ત્તરહવાસમ્મિ, વરિસ જહુત્તર સંવસિસ
 ાઠવતો ઝે ડણય પઞિમેવ, પાયકમલ સંઘે સહિ
 ઝા ા આવિઝો ઝે નયણાણંદ, નયર પાવાપુરિ
 સુર મહિય ાઠડાં પેઞિઝો ઝે ગોયમ સામી, દે
 વસમા પ્રતિંજોઘ કરે ા આપણ ઝે ત્રિસલા દેવિ,
 નંદન પહોતો પંરમ પઝે ા વલતો ઝે દેવ આકાશ,
 પેઞવિ ન્નણિય જિણ સંમે ઝે ાતો મુનિ ઝે મન
 વિજવાદ, નાદત્તેદ જિમ ઊપનો ઝે ાઠજા કુણ
 સમો ઝે સામિય દેખિ, આપે જુને હું ટાલિઝો ઝે
 ા ન્નણતો ઝે તિહુઝણ નાહ, લોહ વિવહાર ન પા
 લિઝો ઝે ા ઝતિ તલું ઝે ડીધલું સામિ, ન્નણિ-
 ળિં કેવલ માગસે ઝે ા ચિંતવિળિં ઝે જાલક ને
 મ, ઝહંવા કેડે લાગસે ઝે ાઠડા હું ડિમ ઝે વી
 ર જિણંદ, લગતેં ભોલો ભોલવિઝો ઝે ા આપ
 ણો ઝે અવિહલ નેહ, નાહ ન સંપે સાયવ્યો ઝે ા
 સાયો ઝે ઈહ વીતરાગ, નેહ ન ભેણે લાલિઝો ઝે
 ા ઈણ સંમે ઝે ગોયમચિત્ત, રાગવૈરાગેં વાલિઝો
 ઝે ાઠજા આવંતો ઝે ને ઊલટ, રહેતો રાગેંસ
 હિઝો ઝે ા કેવલ ઝે નાણ સંપન્ન, ગોયમ સેહે
 નેં ઊમ્માહિઝો ઝે ા ત્રિભુવન ઝે ન્ય ન્યકાર,
 કેવલ મહિમા સુર કરે ઝે ા ણાપાઘશૂ ઝે કરચવ

जाणा, लक्ष्मियण लवर्धम निस्तरे ओ पापणा वस्तु
 छंदा पढम गाणाहर पढम गाणाहर वरस पंथा
 सागिहिवासें संवसिध तीस वरिस संलभ वि-
 लूसिय ॥ सिरिडेवल नाणा पुणाज्जारं वरिस तिहु
 यण नभंसिध पांनायगिहि नयरी ठविअ जाणावर्ध
 वरिसाओ ॥ साभी गोयम गुणामिलो होसे सि
 वपुर ठाओ ॥ च१ ॥ षष्ठ लाषा ॥ निभ सहडारे डो
 यल दहुडे, निभ कुसुभावनें परिभल महुडे, नि
 भ चंदन सुगंधनिधि ॥ निभ गंगाबल लहेरे ल
 हुडे, निभ कुणाययल तेनें जलडे, तिभ गोयम
 सोनाग निधि ॥ च२ ॥ निभ भानसरोवर निव
 से हंसा, निभ सुरवर सिरि डणायवतंसा, निभ
 महुयर रानववनी ॥ निभ रयाणायर रथणें वि
 लसे, निभ अंजर तारागण विडसे, तिभ गोय
 म गुणडेविवनी ॥ च३ ॥ पूजिभ निसि निभ ससि
 हर सोहे, सुरतरे महिमा निभ लंग मोहे, पूरव
 दिसि निभ सहस डरे ॥ पंथायण निभ गिरिव
 र रांने, नरवर्ध घर निभ भयगल गांने, तिभ नि
 नशासन भुनि पवरो ॥ च४ ॥ निभ सुरतरेवर
 सोहे शाजा, निभ उत्तम भुज भुधुरी लाजा,
 निभ वनडेतडी महमहे ओ ॥ निभ लूमिपति

લુચબલ ચમકે, ભિમ ભિનમંદિર ઘંટા રણકે, તિ
 મ ગોચમ લબ્ધિ હિ ગહગહે એ ॥ પપા પિતામ-
 શિ કર ચઢિએ આન, સુરત રસારે વંછિત કાન,
 કામકુંલ સવિવસ હુઆ એ ॥ કામગંવી પૂરે મન
 કામિય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામીય, સામી-
 ગોચમ અણુસરો એ ॥ પડા પણ વજ્જર પહેલો
 પત્નણીને, માયાબીજ થવણ નિસુણીને, શ્રીમ-
 તી શોભા સંભવે એ ॥ દેવહુધુરિ અરિહંત નમી
 ને, વિનયપદુ ઊવજ્જાય થુ ગ્રીને, ઈલામંત્રે ગો
 ચમ નમો એ ॥ પજા પુરપુર વસતા, કાંઈ કરીને,
 દેશ દેશાંતર કાંઈ ભમીને, કવણ કાળ આયાસ
 કરો ॥ મેહુ ઊઠી ગોચમ સમરીને, કાળ સુમંગલ
 તતજેણ સીને, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે ॥ પદ
 ચિહ્ન દેહ સય જારોત્તર વરસે, ગોચમ ગણહર કે
 વલ દિવસે, કિયું કંવિત્ત ઊપગાર કરો ॥ આદેમ
 ગલ એહ પત્નણીને, પરવ મહોદ્ધવ પહિલો લીને,
 રિધિ વૃધિ કલ્સાણ કરો ॥ પજા ધન્ય માતાં ભિ
 ણેં ઊચરેં ધરિયા, ધન પિતા ભિણ કુલ અવંત-
 રિયા, ધન સહગુરિ ભિણે દિગ્ગિયા એ ॥ વિનય
 વંત વિદ્યા તંડાર, ભસ ગુણ પુરુષિ નલભે પાર,
 વહ ભેમ સાજા વિસ્તરો એ ॥ ૬૦ ॥ ગૌતમ સ્વા-

મીતણો એ રાસ, લણતાં ગુણતાં લીલ વિલાસ,
 સચલ સંઘ મંગલ કુરોએ ॥ ગૌતમ સ્વામીનો
 રાસ લણીને, ચળિહ સંઘ રસિઆયત કીને,
 જેલા જેલે રંગ ભરીએ ॥ ૬૧ ॥ કુંકુમ ચંદન છ-
 ડો દેવરાવો, માણક મોતિના ચોડ પૂરાવો, રથ-
 ણ સિંહાસણ જેસણું એ ॥ તિહાં જેસી ગુરૂ દેશ
 ના દેસે, ભવિક લવનાં ડાલ સરીશે, વિન્ય ભ-
 ણ સૂરિ ઈમ ભણો એ ॥ ૬૨ ॥ ઈતિ ગૌતમ સ્વામી
 નો રાસ સંપૂર્ણ ॥

અથ નેમનાથ સ્તવનં ॥

રાયલ અમે તો હિંદુ આણી કે, રાજગરાશીયા
 રેલો ॥ એ દેશી ॥ નેમલ તોરણથી રથવાલી કે, મલુ
 પાછાવલ્યા રેલો ॥ ઘણરા નેમલ રેલો ॥ નેમલ
 તતક્ષણ રાન્નૂલ નાર કે, લલ તયણે ભસ્ત્રાં રેલો ॥
 ઘળા ॥ નેમલ એમ કેમ તોડે પ્રેમ, કઠિણ હુઈડું
 ફરી રેલો ॥ ઘળા નેમલ પૂરવ ભવની પ્રીત કે, તે
 કેમ વીસરી રેલો ॥ ઘળા ॥ નેમલ ચોલ મલહો
 રંગ કે, સુગુણની પ્રીતડી રેલો ॥ ઘળા નેમલ દિ-
 ન દિન ચિદતે હેત, ઊત્તમની રીતડી રેલો ॥ ઘળા
 ॥ ડા નેમલ વાદલિયાની છાંદે, ઘડી ચિર નવિ રહે

रे लोपाधना नेमल तेम निर्गुण निःस्नेह डे, नेह न
 हिं रहे रे लोपाधना नेमल हुंतो तुझ गुणाली-
 न, वैष्णवी तुं सहि रे लोपाधना नेमल नखि नखि
 मरेय भग, दीवाने मन नहिं रे लोपाधना नेमल
 ल निरनन लगवान, तुनें डांछि भवि अडे रे लोपा
 धना नेमल ओह ओडांगी प्रीत डे, डेम पूरी पडे रे
 लोपाधना नेमल विरह अग्निनी न्वाल डे,
 हेंडे पर नखे रे लोपाधना नेमल मनना दुःखनी-
 चात, उहियें डोण आगलें रे लोपाधना नेमल
 ल स्तहल सुरंगा सालन, क्षण क्षण सांभरे रे
 लोपाधना नेमल नेह श्रुं लाग्युं चित्त डे, ते डेम वि
 सरे रे लोपाधना नेमल गुण अवगुणानी-
 वात डे, नेतां डेम विसरे रे लोपाधना नेमल जा
 हे गृह्यानी लाल, सुभाएस साथि वे रे लोपाधना
 नेमल राबू लंछीक्षा लेछि, नें भुक्ति भेहे ले-
 भल्यां रे लोपाधना नेमल हंस रतन प्रभु हेन, स
 ईल वंछित इत्यां रे लोपाधना नेमल पाछे तिजे
 मनाथ स्तरनं ॥

